38. ÉVFOLYAM, 12. SZÁM

Ára: 3,– Ft

1982. MÁRCIUS 25.

Ludas Matyi

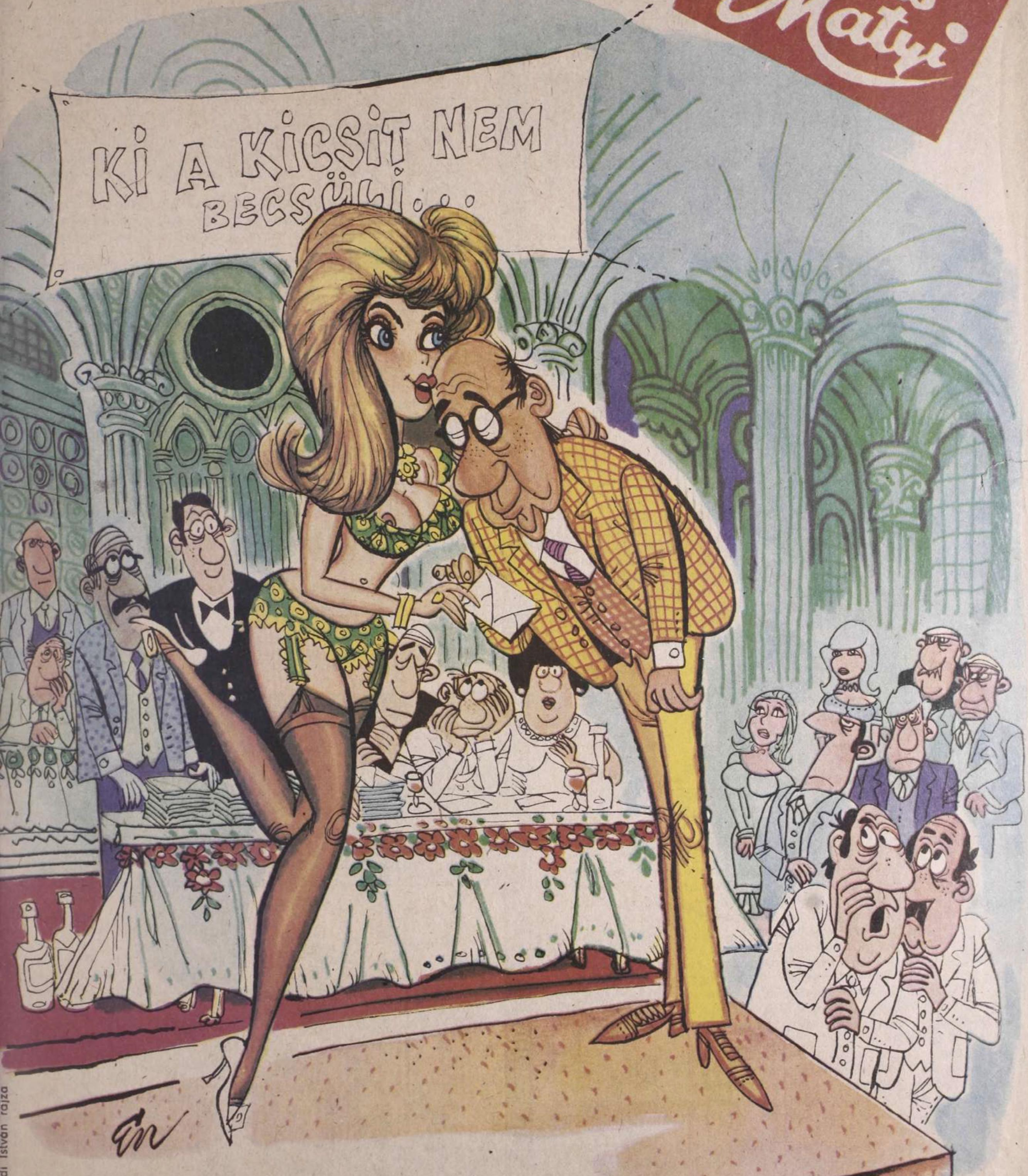
KI A KICSIT NEM BECSÜLI...
Én

Endrődi István rajza

– Úgy látszik, kevés nyereséget kapunk, mert Mancika osztja a borítékokat...

mondjuk a magunkét

ÚJSÁGÍRÓ GYAKORNOK

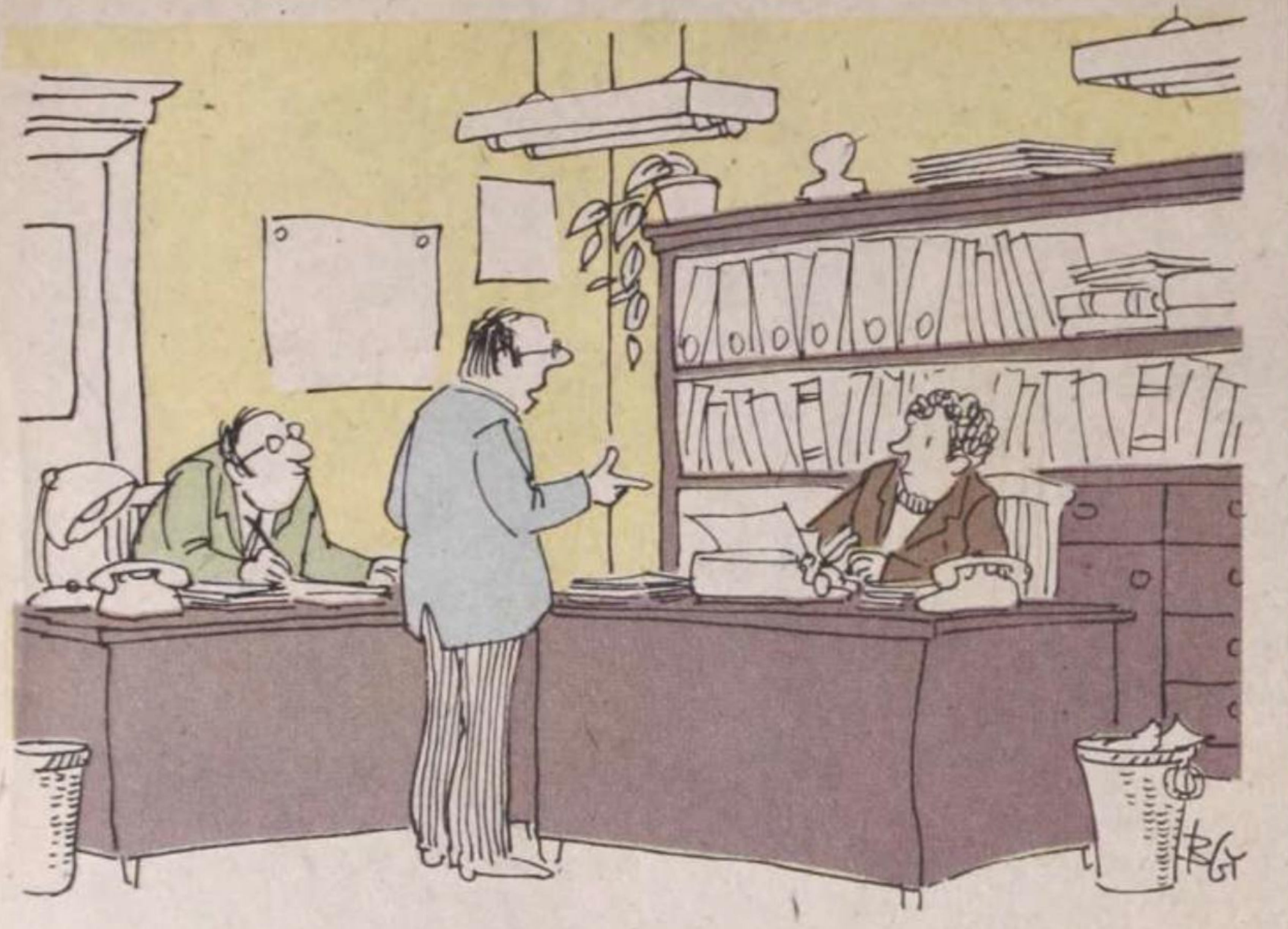

– A lapot muszáj aktuális cikkekkel megtölteni. Nézd meg, ki született ma 150 éve!

Mindig kaviár

– Jó híreim vannak – hallom az ifjú riporter lelkes hangját. – A szabadkai busz időben érkezik Budapestre. Majd még egy buszt említ, amelynél szintén nem kell késésre számítani, de már csak fél füllel figyelem, mert elönt a sárga irigység. Hát bizony valahogy így kellene – gondolom önkritikusan – nem pedig azt figyelni, hogy hány busz késik és az ilyesmit jegyzetben kipécézni. Az is eszembe jut, vajon az említett buszok most kivételesen érkeznek-e pontosan, azért neveztetik az egyébként természetes esemény jó hírnek? Jellemző rám! A legutóbb is rossz hírnek tartottam azt, hogy néhány száz poharas tejszínbe öblítőszer került, holott milyen jó hír, hogy mintegy százezerbe még aznap se került öblítőszer. Az a néhány száz az országos mennyiségnek alig fél százaléka és még az se volt életveszélyes! És nem lényegesebb-e, hogy bizonyos tejtermékekbe (túróhab, krémtúró) az öblítőszerrel ellentétben finom meggy, eper, barackíz kerül, előre megfontolt szándékkal? Igaz, ezek sem találhatók mindenütt... (Már megint kezdem?!)

Kétségtelen: reálisabbá kell tennem a szemléletemet. Néhol ezt már igen következetesen gyakorolják: egy levélíró elpanaszolta, hogy a Skála Expóban vett szekrénysort 1000 forintért akarták az alig néhány kilométerre levő lakására szállítani, mire tehertaxit hívott. De ezek után három óra hosszat várakoztatták, a targonca csak akkor hozta ki a bútort, amiből egy és más hiányzott... A vállalat illően válaszolt, elismerte, hogy a kiszolgáló munkatársakat is felelősség terheli, de **„a vizsgálat megállapította, hogy egyedi esetről van szó, hasonló jelenség eddig nem fordult elő a bútorosztályon"**. Ezzel hasznosan szélesítették a panaszos látókörét is: véletlenül épp vele történt ez az egyedi eset, ezért túlzás volt botrányt csapni, azt feltételezni, hogy esetleg direkt váratják a tehertaxival... Hogy némely panaszos mennyire elragadtatja magát, arra kirívó példa, hogy egy hasonló ügyben valaki levelében ronda pofának becézte a helytelenül viselkedő ügyintézőt. Lehet, hogy a ronda pofáktól nem látjuk a zöldellő erdőt?

Szerencsére a kaviárt megláttam a közértben. A kaviárt, ami tudjuk, nem kell mindig és nincs is mindig. Ugyancsak rám jellemző módon rögtön elhatároztam, megnézem van-e friss parizer, no meg mirelit-pizza, minthogy ezek legalább olyan közérdekű eledelek, amikor a hátam mögött megszólalt egy vevőtárs:

– No nézd, kaviár! Milyen kicsi doboz és milyen drága! Még jó, hogy kapni lehet! – És ekkor hirtelen kiszaladt a számon: „Igaza van! Még jó..."

Úgy látszik, mégiscsak fejlődöm. Ha én ezt a parlament folyosóján egyszer elmesélem...

Földi Iván

Volt, nincs, fene bánja?

Az elmúlt hetekben nagy vihart kavart annak a híre, hogy a televízió archívumából a kiselejtezés, vagyis a képszalagról való letörlés sorsára jutott Arthur Miller drámája, „Az ügynök halála", Timár József utolsó, felejthetetlen színpadi alakításával, szőröstül-bőröstül, szalagostul. Az erről írt bosszús és felháborodott cikkek halálbüntetést kértek azoknak a fejére, akik a tévében a nagy kulturális értékű felvétel megsemmisítését írták alá, és mi történt?

Nézem a tévé kulturális magazinját és egyszercsak megjelenik benne az archív film: Timár József „Az ügynök halálá"-ban! A megsiratott, sőt elsiratott felvétel! Az első öröm után mi juthat mindjárt az ember eszébe:

a) Egy kis részletet mégis megőriztek a színházi előadás felvételéből és most gyorsan bemutatják, hogy a halálbüntetést életfogytig tartó, archívumban való letöltésre enyhítse a közvélemény.

b) Annyira mérgesek lettek a számonkérő cikkektől a szalagtárban, hogy mérgükben előkeresték „Az ügynök halálát"-t, mert nem is volt elpusztítva, csak az volt róla az elképzelésük, hogy nincsen meg.

Az esettel kapcsolatban két remény is feltámadt a szívemben:

Most emlékezünk meg Pécsi Sándorról, aki hatvanéves lenne ezen a tavaszon, ha lenne. Utolsó nagy filmjét a **televízió** készítette, másfél órán át Pécsi Sándoré volt a film minden pillanata. Az utószinkron felvételek talán utolsó felvételén jött érte a halál.

Ezt az utolsó, nagy filmjét a televízió – miután nagy sikerrel bemutatta – később megsemmisítette. Holott már számítani lehetett rá, hogy Pécsi Sándor nem vállal több főszerepet egyetlen tévéprodukcióban sem...

És egy **másik** archívum-történet a tévéből, **Latabár Kálmánnal a főszerepben: a legutolsó felvétele,** az 1963-as szilveszteri műsorban. Csaknem félórás film, minden kockáján Latyi. Nem sokkal később már nagybeteg, nincsen több szerep, több felkérő levél...

Utolsó fél órás komédiázása mégsem kerül a szilveszteri műsorba (furcsa játéka a sorsnak: közben meggyilkolják az USA elnökét és ő a szerepében elnökjelölt) a komédiát elhalasztják – akkor ki hitte volna, hogy végérvényesen: mert **kiselejtezték.**

„Az ügynök halála" megkerülése óta viszont bizakodom. Lehetséges, hogy néhány kerek – elpusztultnak hitt – alumínium doboz előkerül még, csak a szekrények alá gurultak, ravaszságból:

Nehogy megtalálja őket a selejtező.

Somogyi Pál

INFLUENZAJÁRVÁNY

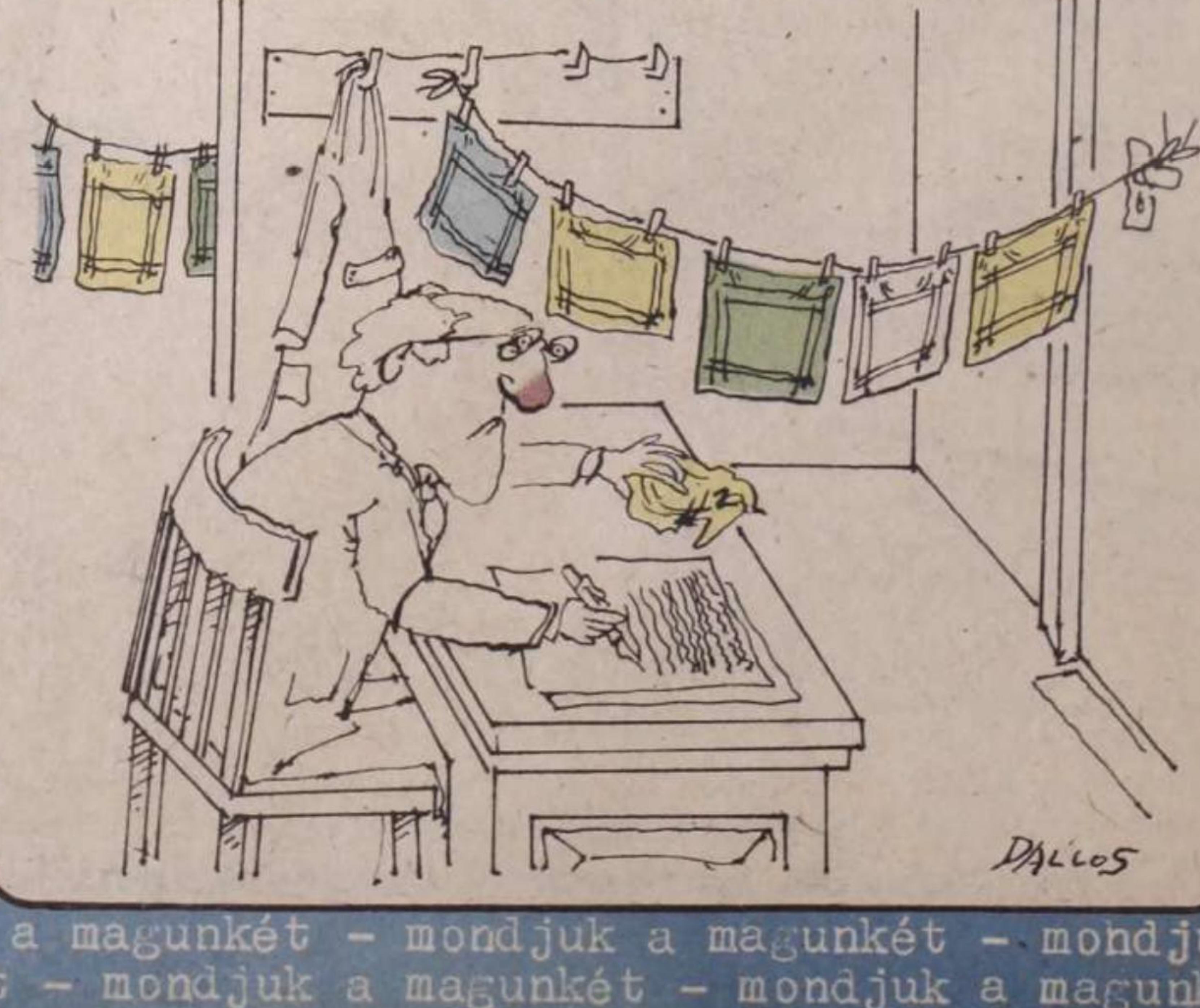

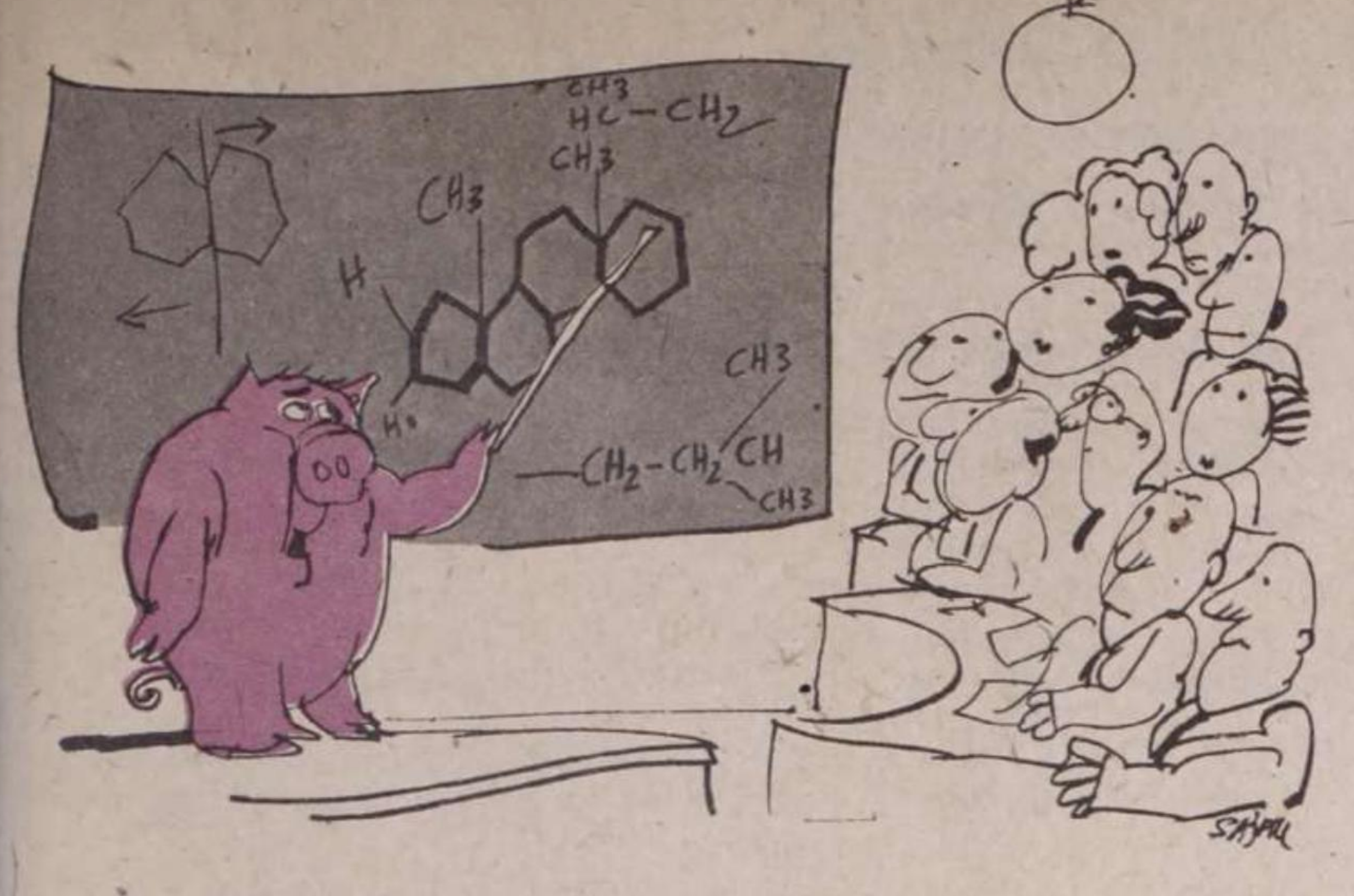

– És most bebizonyítom, mennyivel egészségesebb az étolaj a disznózsírnál.

MINISZTÉRIUMBAN

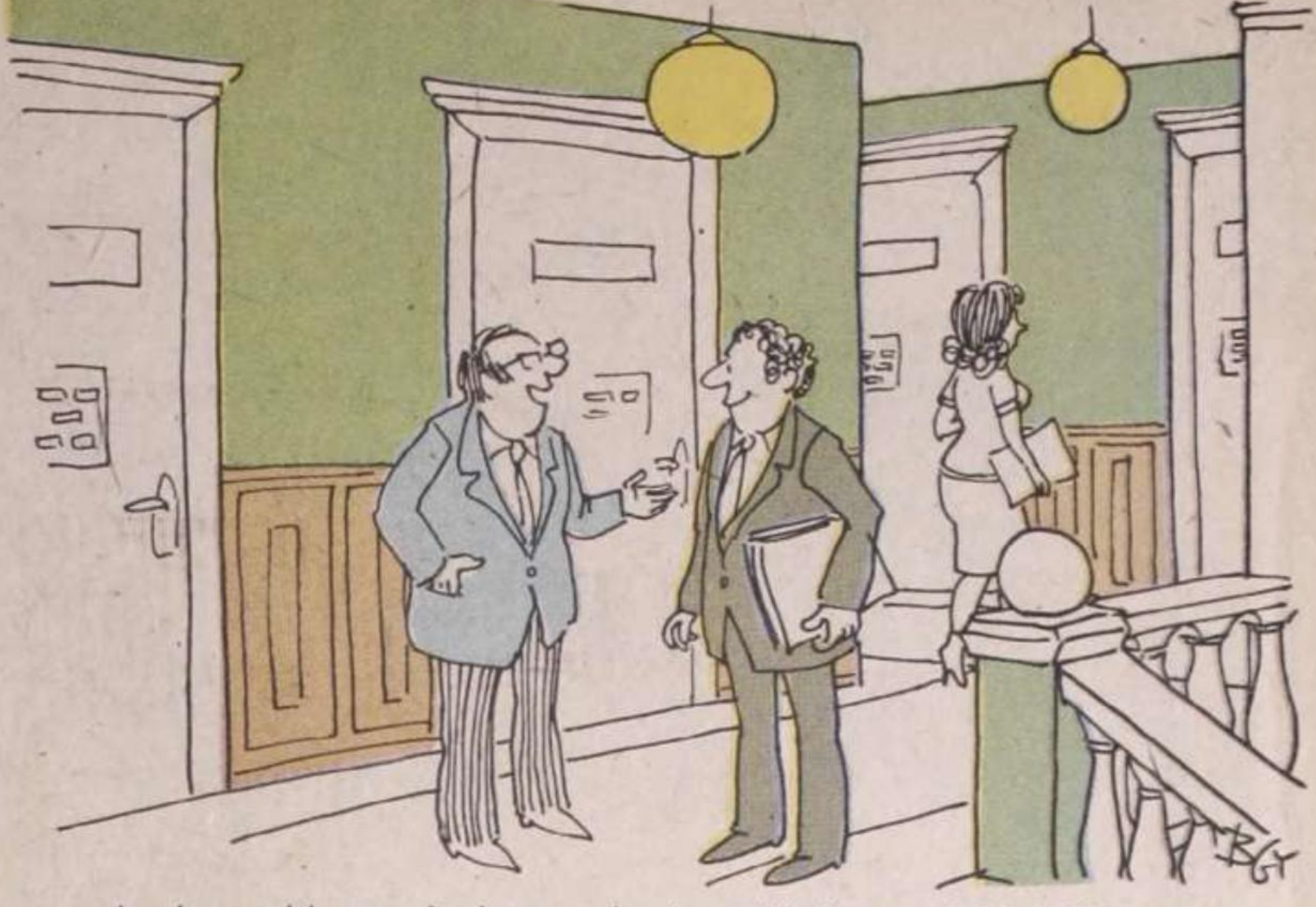

– Legkevesebb gondunk a pedagógusokkal van. Leköti őket az egymás elleni harc.

TŐKÉS–SZOCIALISTA GAZDASÁGI EGYÜTTMŰKÖDÉS

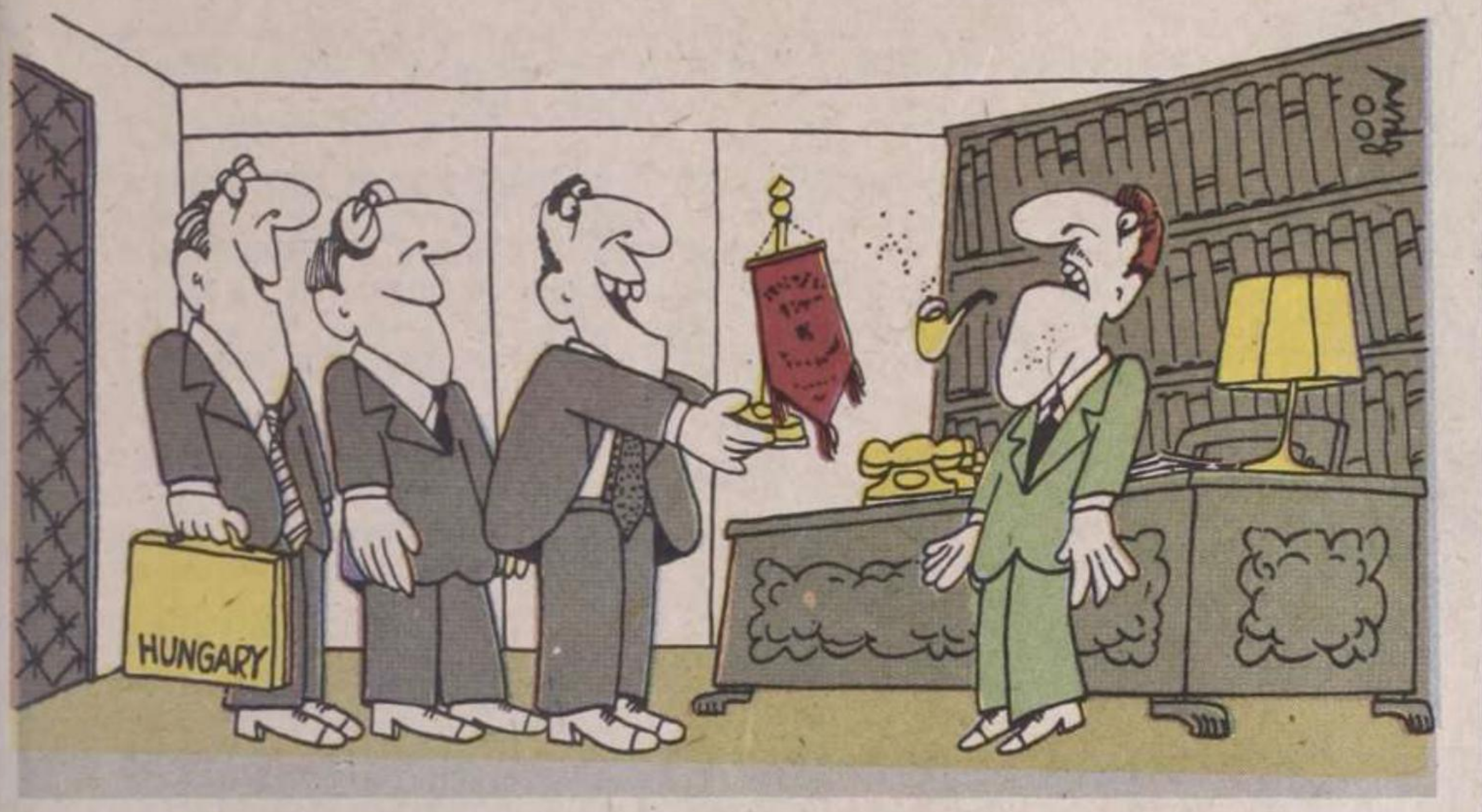

– Gratulálok, Mr. Smith! Jó munkájukért önök elnyerték vállalatunk vándorzászlaját!

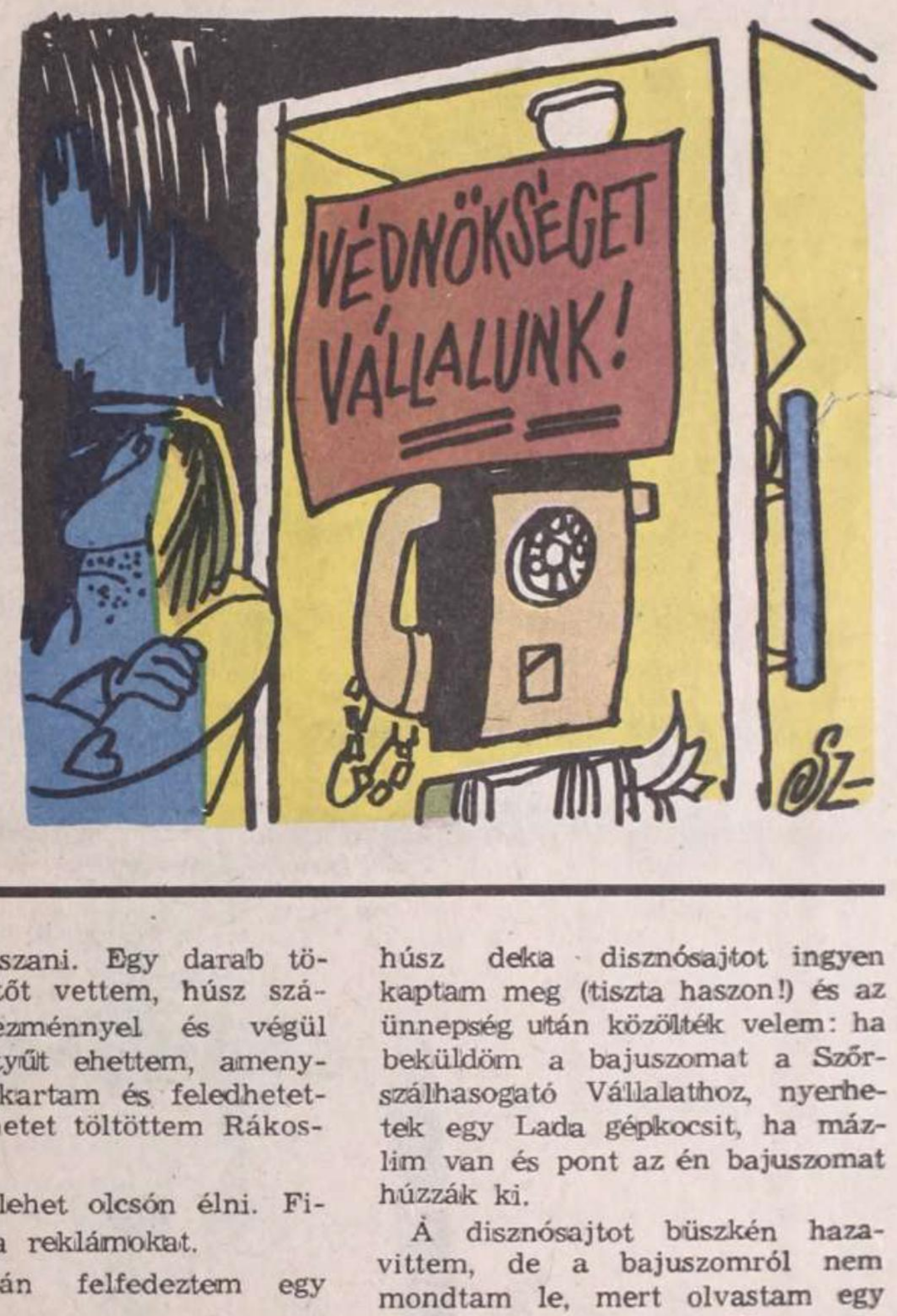
VÉDNÖKSÉGET VÁLLALUNK!

Miért nem élek jobban?

A kérdésre rögtön felelek: nem tudom. Pedig rendesen keresek, és megpróbálok szerényen élni és olcsón vásárolni.

Amikor — példának okáért — meg akartam vásárolni egy töpörtyűtöpörítőt, akkor vettem meg, amikor a Vállalat hirdetését olvastam:

„Aki éjfélkor elsőnek jelentkezik a Majakovszkij utcában (volt Király utca) annál a háznál, ahol Debóra, a cukorfalat lakott anno dacumál, huszonöt százalék árkedvezményt kap.”

Elsőnek jelentkeztem, pontban éjfélkor a Király utca (jelenleg Majakovszkij utca) százegy alatt, ahol lakott az a cukorfalat. Az illetékesek ünnepélyesen átadták nekem a töpörtyűtöpörítőt, húsz százalék kedvezménnyel, ami nem kis pénz.

Onnan átrohantam a Főpostára, mert a Főtöpörtyű Vállalat azt hirdette a tévében, hogy:

„Minden töpörtyű számozott. Kérjük a kedves vásárlóinkat, hogy küldjék be a vásárolt töpörtyűket, mert a hónap végén — a beküldők között — kisorsolunk tíz kiló töpörtyűt!

Sajnos, nem nyertem, de a Főtöpörtyű Vállalat meghirdette a rádióban és a televízióban:

„Aki kitalálja, hány töpörtyű érkezett a Főtöpörtyű Vállalathoz, az három hetet tölthet Rákospalotán és annyi töpörtyűt ehet, amennyit csak akar.”

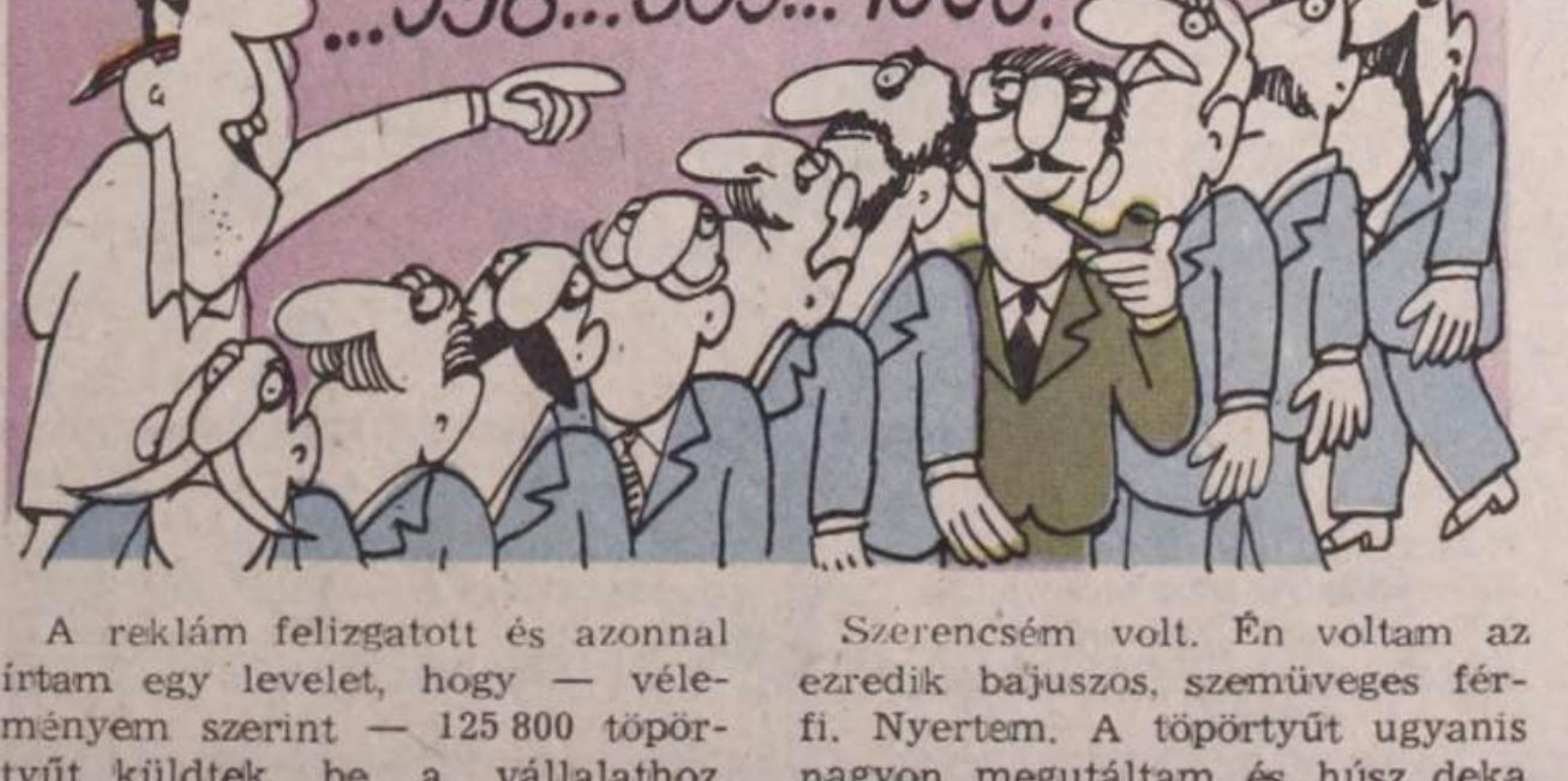
...998...999...1000!

A reklám felizgatott és azonnal írtam egy levelet, hogy — véleményem szerint — 125 800 töpörtyűt küldtek be a vállalathoz. Szerencsém volt. Nyertem. Tehát érdemes játszani. Egy darab töpörtyűtöpörítőt vettem, húsz százalék kedvezménnyel és végül annyi töpörtyűt ehettem, amennyit csak akartam és feledhetetlen három hetet töltöttem Rákospalotán.

Íme, így lehet olcsón élni. Figyelni kell a reklámokat.

Rákospalotán felfedeztem egy hirdetést:

„Kedves vevőink! Minden ezredik bajuszos, szemüveges férfi, aki a mi üzletünkben vásárol, jutalmat kap.”

Szerencsém volt. Én voltam az ezredik bajuszos, szemüveges férfi. Nyertem. A töpörtyűt ugyanis nagyon megutáltam és húsz deka disznósajtot akartam venni. A húsz deka disznósajtot ingyen kaptam meg (tiszta haszon!) és az ünnepség után közölték velem: ha beküldöm a bajuszomat a Szőrszálhasogató Vállalathoz, nyerhetek egy Lada gépkocsit, ha mázlim van és pont az én bajuszomat húzzák ki.

A disznósajtot büszkén hazavittem, de a bajuszomról nem mondtam le, mert olvastam egy hirdetést, amelyben ez állt:

„Mikor szánta el magát, hogy bajuszos lesz? És miért? A Borbélyok Szövetségének Országos Központja. Részletes önéletrajzot kérünk! A pályázók között értékes díjakat osztunk ki. Első díj: egy darab bajuszkenőcs. Második díj: a bajuszhoz illő álszakáll. Harmadik díj: öt hét Rákospalotán.”

A pályázaton második díjat nyertem. Egy álszakállt. Az álszakállal részt veszek a Színművészeti Aliskola maszkversenyén. Az első díj egy töpörtyűtöpörítő.

Remélem, megnyerem.

Csak egyet nem értek: ha mindenhez olcsóbban vagy ingyen jutok hozzá, miért nem élek jobban?

Remélem, hogy egy pályázaton erre is választ kapok.

Mikes György

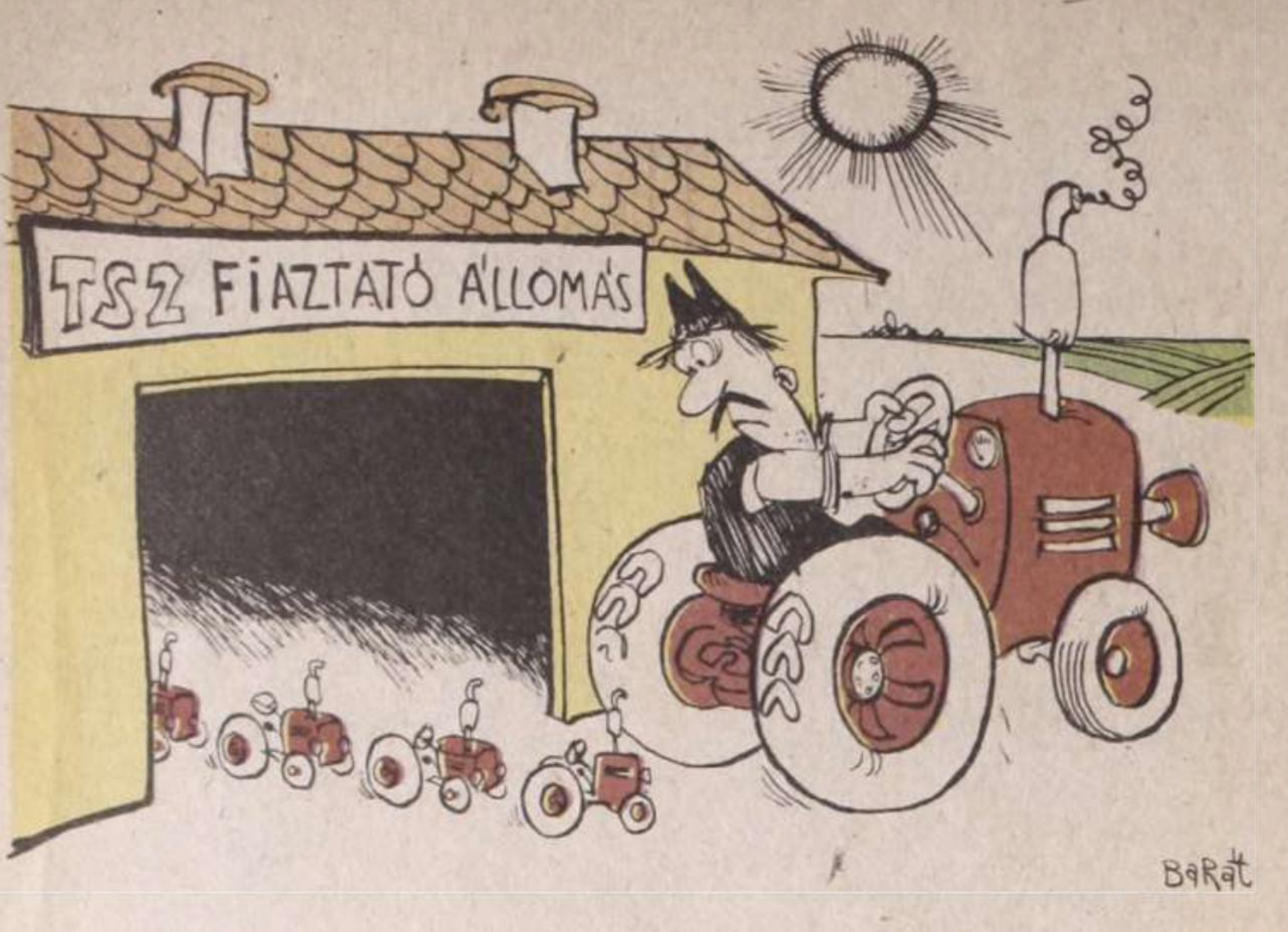

OSZTÁLYKIRÁNDULÁS

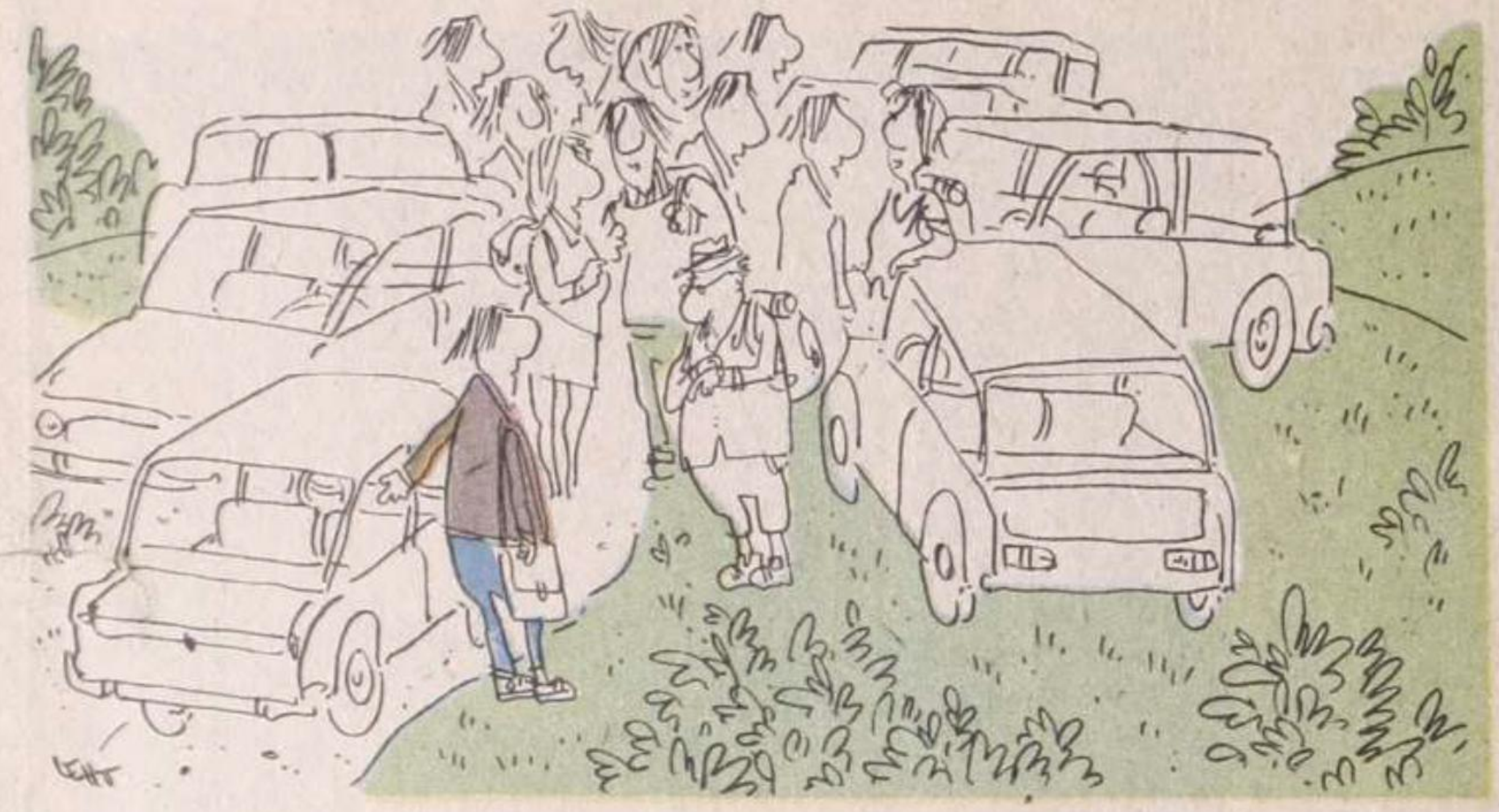

– Elnézést, tanár úr, útközben lefulladt a Trabantom!

SZILÁNKOK

KÖRZETI RENDELÉSEN

— Először a képzelt betegek jöjjenek be!

HARMONIKUS HÁZASSÁG

— *A feleségemmel még a vérnyomásunk is azonos.*

PORTRÉ

X. ott is jó szóval segít, ahol pénzt kellene adnia.

FESTÉKÜZLETBEN

— *Valami jó minőségű színes festéket kérek.*
— *Szabad tudnom milyen célra lesz?*
— *Meguntam, hogy mindig egyszerű szürke kisembernek néznek.*

HISZÉKENY NŐ

— Azt hazudtad, hogy nem szeretsz…

BECSÜLETES VÁLASZ

„A dolgozónk ellen benyújtott panasza jogos. A bosszúságért elnézést kérünk, és ígérjük, hasonló esetek a jövőben is előfordulnak.”

ILYEN IS VAN

Színjózan garázdák csoportja belekötött a részeg, de szelíd, jóindulatú járókelőkbe.

IGAZSÁG

N. szerint csak egyféle igazság létezik. Az ő igazsága.

BOTLÁS

Az ifjúkori botlás arra jó, hogy idős korunkra legyen valami kellemes emlékünk.

MAI ERDŐ

A kivágott fáktól nem látni az erdőt.

MOSÓNŐ 1982-BEN

— Mosást csak úgy vállalok, ha önök kezelik a mosógépet és a centrifugát.

SZENVEDÉLY

— *Én egy nemdohányzó vonaton szoktam rá a cigarettára.*

MŰVELTSÉG

— Ön mit olvas?
— Gázórát.

SÉRTŐDÉKENY LÉLEK

— *Egyszer és mindenkorra kikérem magamnak!*
— *Mit?*
— *Azt még nem tudom.*

NEMZEDÉKI ELLENTÉT

— Hogy beszél ön egy másfél órával idősebbel?!

Galambos Szilveszter

FULOP GYORGY:

• KARIKATÚRA-SULI • KARIKATÚRA-SULI • KILENCEDIK LECKE

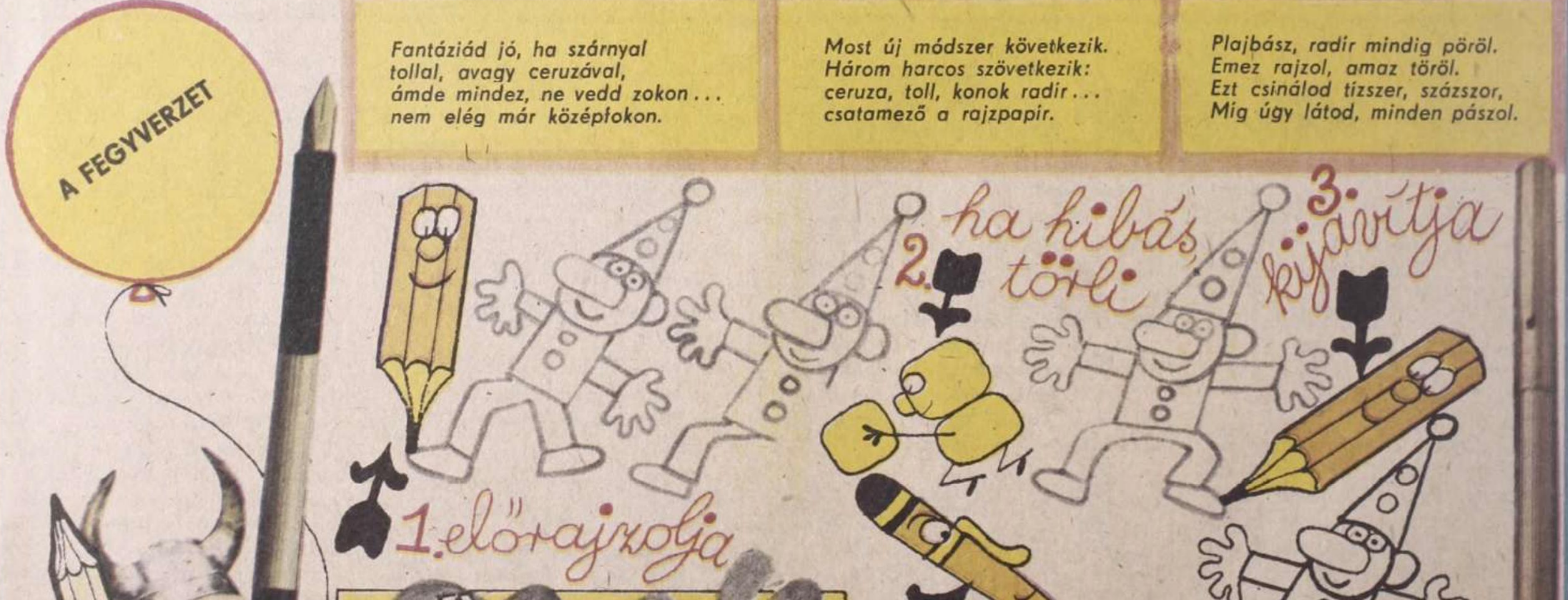

Fantáziád jó, ha szárnyal
tollal, avagy ceruzával,
ámde mindez, ne vedd zokon…
nem elég már középfokon.

Most új módszer következik.
Három harcos szövetkezik:
ceruza, toll, konok radír…
csatamező a rajzpapír.

Plajbász, radír mindig pöröl.
Emez rajzol, amaz töröl.
Ezt csinálod tízszer, százszor,
Míg úgy látod, minden passzol.

Hangulatod olykor harci,
ha szétmászik Maszat Marci.
Mérged akkor jól kifújva
pihenj egyet, s kezdd el újra!

Nem adják a sikert ingyen,
de ha egyszer helyén minden,
mit merengsz, mint szú a székben?
Rajzod tollal húzd ki szépen!

Arra vigyázz: fele-fele:
türelem és mindent bele!
Ez győzelmünk titka, kérem.
Viszlát, itt a csatatéren!

KARIKATÚRA-SULI • KARIKATÚRA-SULI • KARIKATÚRA-SULI

VILMA NÉNI

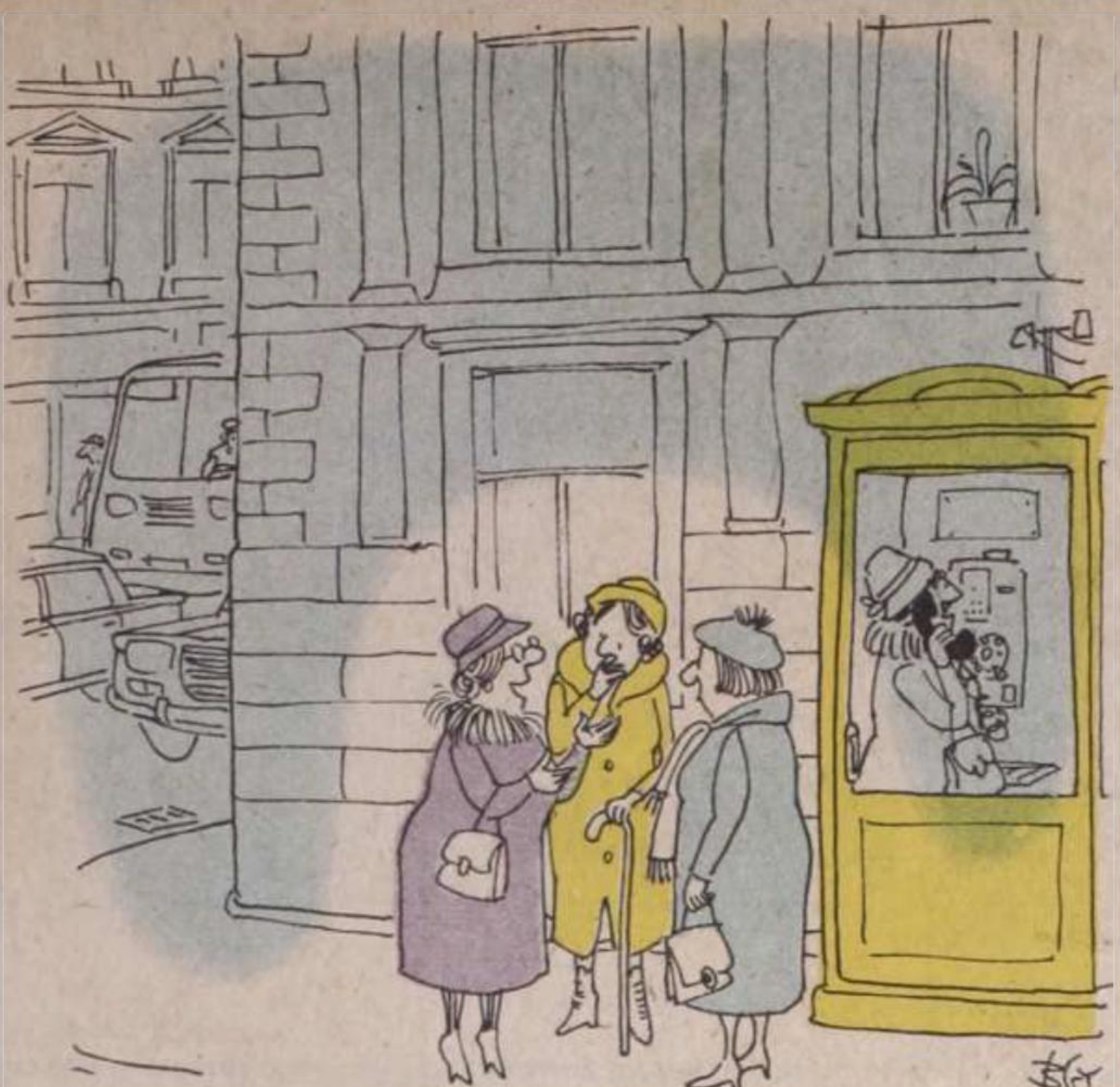

– Olvastátok az örömhírt, hogy az ezredfordulóra minden igénylő kap telefont?!

CSATA ELŐTT

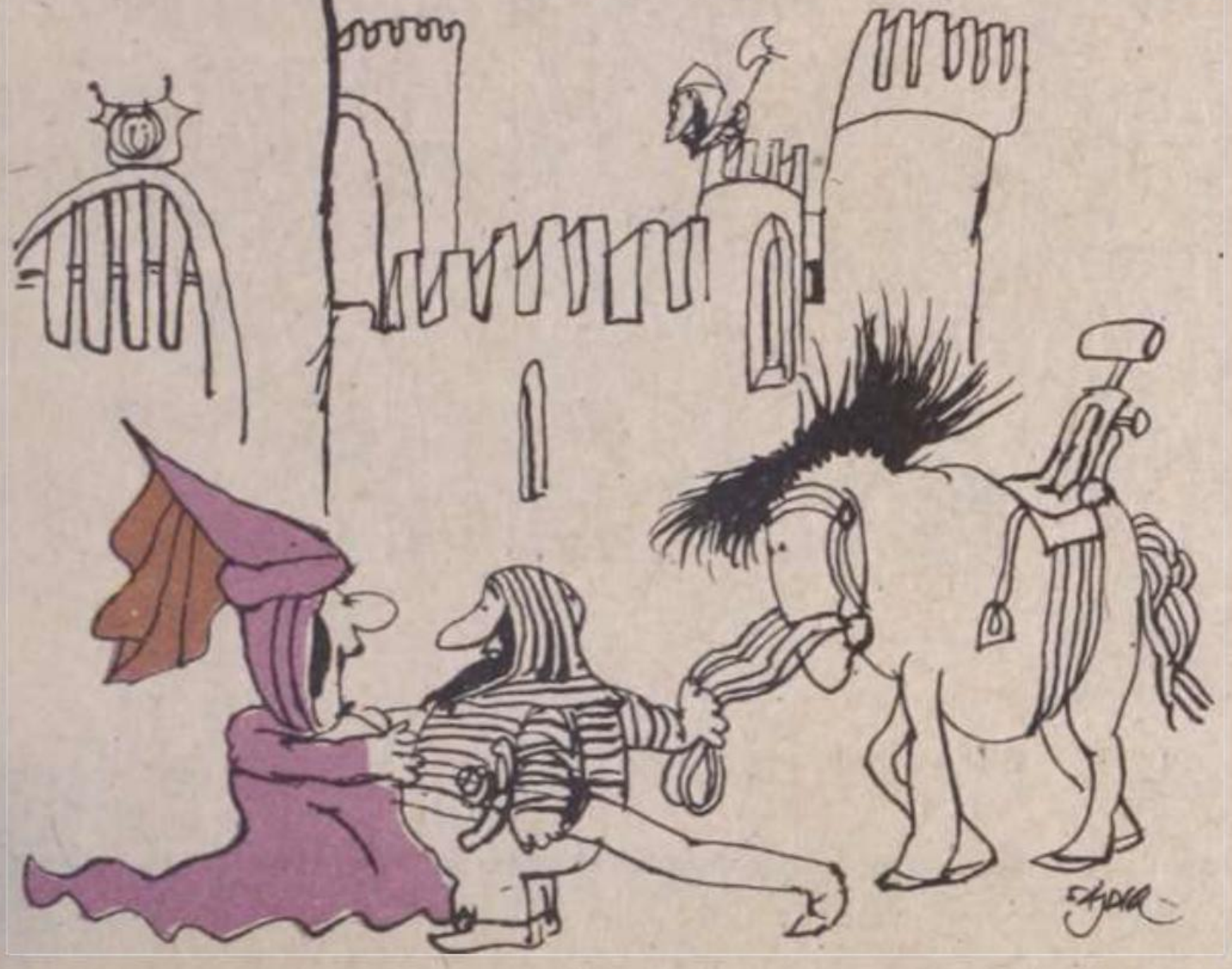

– Ne higgy majd a pletykáknak, én más férfi karjaiban is csak rád gondolok!

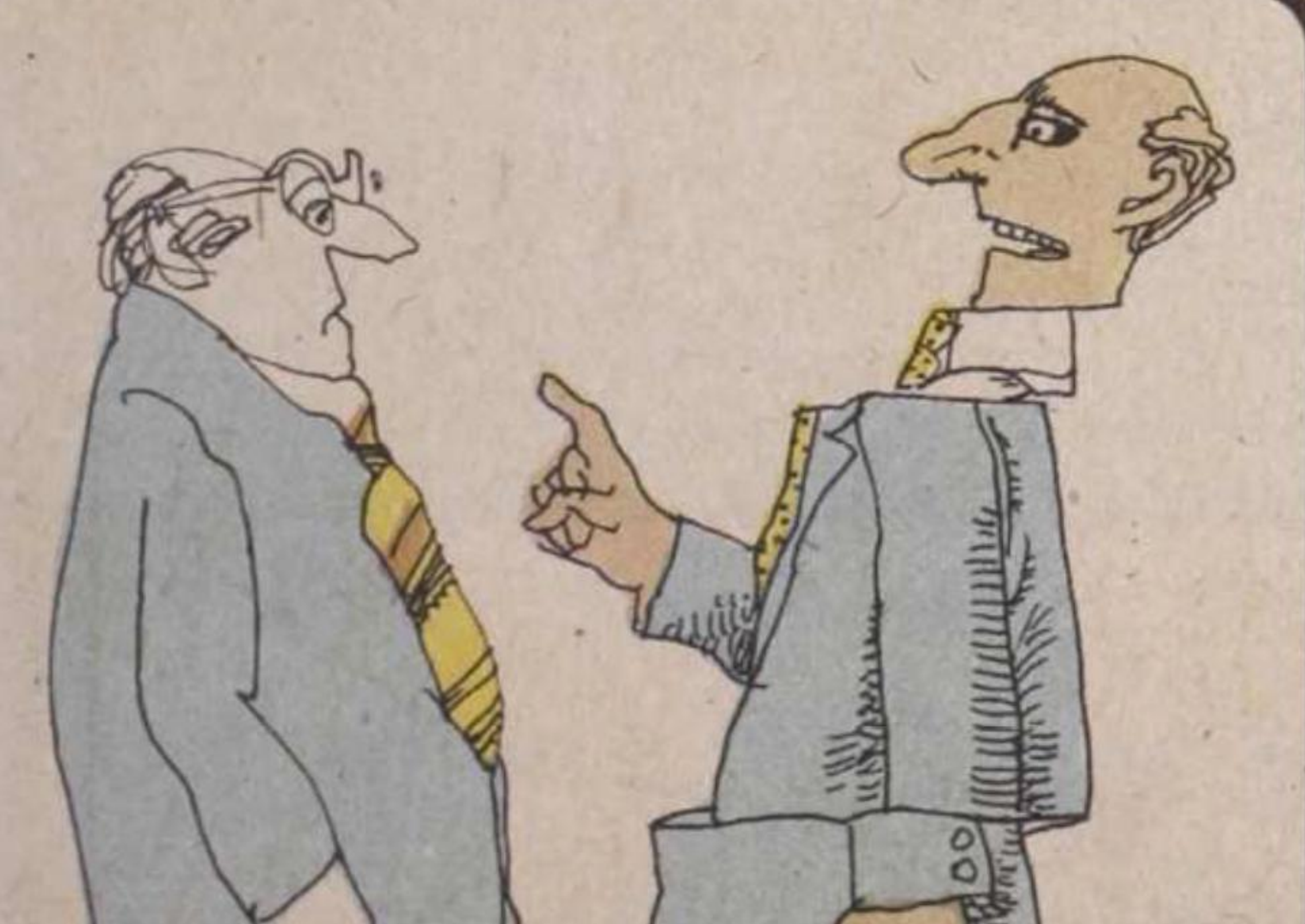

– Volt egy tömeges koccanásom az M 1-esen...

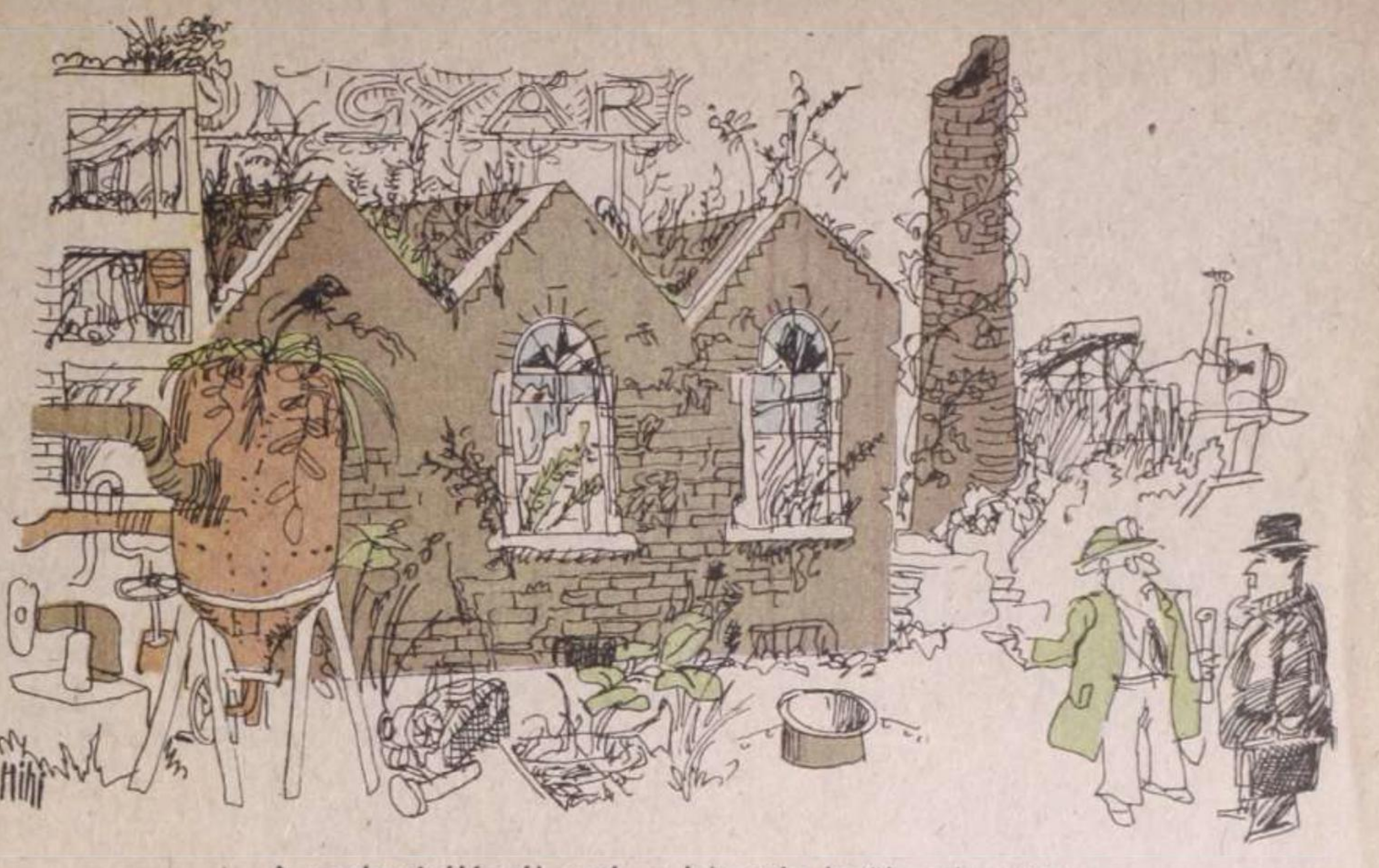

– A modernizálásnál csak a lebontás került volna többe...

különös kisérletek

Nemrégiben lapunk hasábjain is megemlékeztünk arról a már-már hagyománnyá váló újszerű kezdeményezésről, mely többek között egyik hazai cipőgyárunk nevéhez is fűződik. 20 ezer vásárló véleménye alapján ugyanis nem várt eredményre jutottak: mint kiderült, a vevők a kényelmes, strapabíró és nem túlságosan drága cipőket kedvelik. Látom magam előtt az izgatott szakembereket, amint ráncolják a homlokukat, miközben nekihevülten azon tanakodnak: vajon miért a kényelmes lábbelikért törik kezüket-lábukat az emberek, miért nem szeretik, ha szorít a cipő, vagy éppen befelé nőtt a cipőfűző?

A fejlett nyugat, fejcsóválva kell elismernem, ebben is előbbre tart, mint mi. Genfben például van egy hivatal, amely 1818 óta tölti be nemes feladatát. Hihetetlennek tűnik, ám valóban hihetetlen: az a feladata, hogy a fák bimbózási idejét nyilvántartsa. 164 év erőfeszítéseit végre siker koronázta: idén másodszor fordult elő a hivatal történetében, hogy a vadgesztenyefák már januárban kirügyeztek. Röviden csak annyit: érdemes volt!

Mindig is volt egy olyan kényelmetlen érzésem, miszerint az emberiség két részre oszlik. Egyik fele pénzt és fáradságot (mások fáradságát) nem kímélve kísérleteket folytat az emberiség másik felével. A végeredmény a legtöbb esetben megtámadhatatlan. Például: 5 millió kisgyerek megkérdezése során — a kísérletben 6547 szociálpszichológus és 3278 összehasonlító irodalomtörténész vett részt — kideríthető: a gyerekek jobban szeretik, ha becenevükön szólítják őket, mintha az ötödik emeletről, másra már fel nem használható, selejtes féltéglákat dobálnak a fejükre.

Szerencsére bármennyit is kárognak az újságok a megváltozott gazdasági környezetről, a világpiaci cserearányok eléggé el nem ítélhető változásáról, az értelmes, hasznot hajtó kísérletekre mindig akad elegendő pénz. A közelmúltban egy hazai kutatócsoport a leszálló légmozgások átlagsebességének homoösztázisát vizsgálva arra a korszakos következtetésre jutott, hogy azokban a gyárakban, ahol jobban és többet dolgoznak, többet is kereshetnek az emberek. Ez idáig egyáltalán nem volt nyilvánvaló, olyannyira nem, hogy még az ellenkezője is csak egy sajátos, a miénkéhez hasonló érdekeltségi rendszerben volt igaz.

Ugyancsak érdekes eredményre jutott Félgőz Ötteráp és kutatócsoportja, ők a májfolttevékenység szocialista viszonyok közötti érvényességét vizsgálták. A nagy gonddal összeállított kísérletsorozatban hétszáznegyvenhét emlősállat vett részt, valamint négy, már korábban kihalt őshüllő és tizennégyezer kisdobos. (Utóbbiak ritmusos dobpergésükkel a kutatások megfelelő ütemét biztosították.) Félgőz Ötteráp korábban már írt néhány kis- és nagy doktori értekezést a májfolttevékenység és az aktív pihenés összefüggéseiről, ezek azonban mindössze harmincnégy szaklapban jelentek meg és a televízió híradója is csak fél tucat tapasztalt riporterét küldte ki a helyszínre, bukósisakban. A team végül arra az eredményre jutott, hogy ugyanúgy, ahogy a kisebb gyerekek félnek a nagyobb gyerekektől, a kisebb felnőttek is tartanak a nagyobb felnőttektől, mindez azonban témánk szempontjából nem bizonyító erejű.

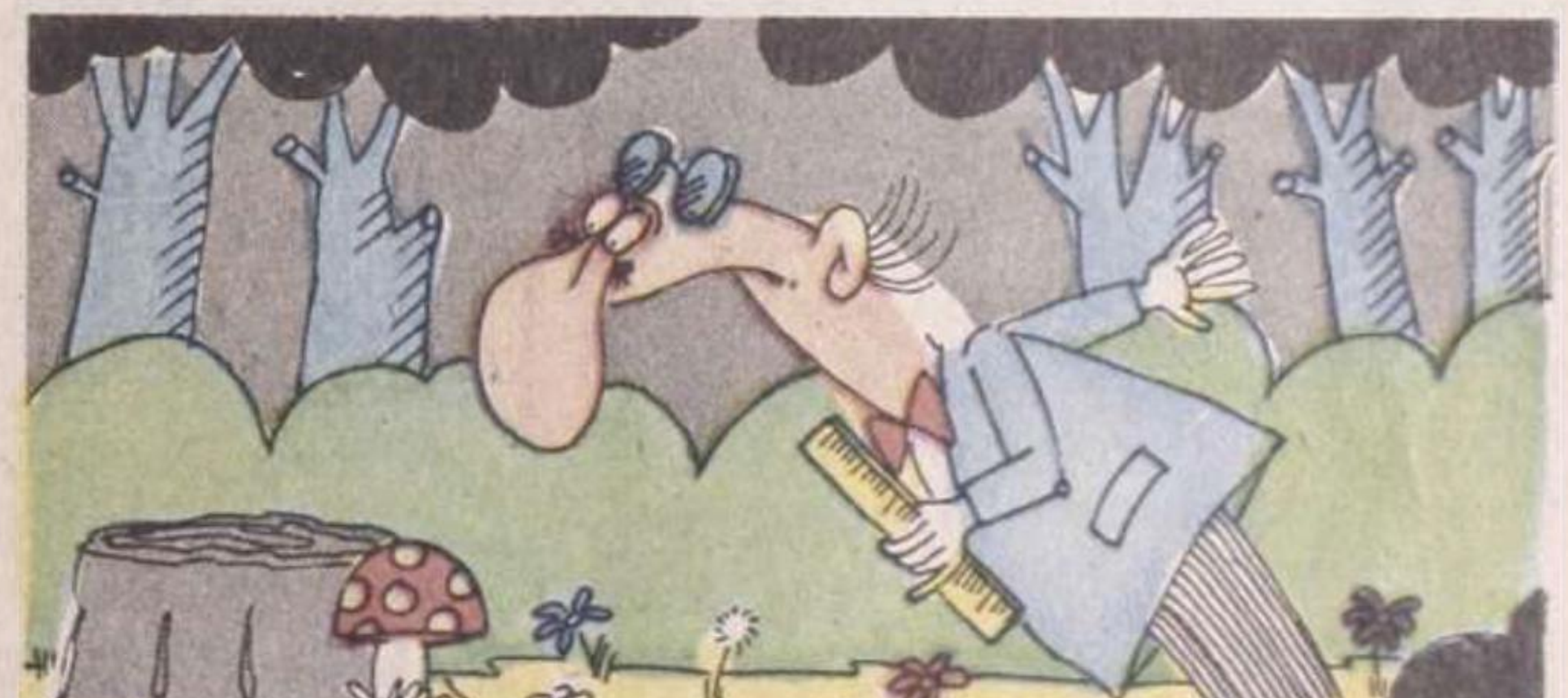

Hosszas előmunkálatok előzték meg az ún. mozikutatást is. Az attitűdök beállítása után dr. Hervadt és munkatársai harminc friss szemműtétest szögeztek egy kényelmetlen, büdös mozi első sorába, s három héten keresztül egyfolytában vetítették nekik Vérbő Naokád: A szemtelen vakablak című tudományos elrettentő filmjét. A kísérlet áldozatokkal járt: az odaszögezett nézők megfelelő élelmezés híján — erre ugyanis nem gondoltak a lelkes társadalomkutatók — sorra éhenpusztultak, újabb önkéntes jelentkezőket pedig csak lasszóval lehetett volna fogni.

Végül egy különös esetet ismertetünk. Dőlt Rumbold és 47 társa több mint két évtizeden át mereven figyelt egy gombát, ám lapzártáig nem érkezett jelentés arról, hogy bármiféle véglegesnek tekinthető eredményre jutottak volna.

Föld S. Péter

A jóból is megárt a kevés

I. Férfi: Üdvözlöm, Kovács úr! Van itt egy szabad hely a padon?

II. Férfi: Láthatja!

I. Férfi: Vagy talán vár valakit?

II. Férfi: Nem várok senkit. Levegőzöm.

I. Férfi: A friss levegő nagyon egészséges. Ezért is jó, hogy bevezették az ötnapos munkahetet. Szombat—vasárnap annyi friss levegőt vehetünk, hogy öt napra elég.

II. Férfi: Lehet, hogy magának elég, de nekem elegem van belőle. Ez a levegő már nem olyan, mint régen!

I. Férfi: Mi baja van a levegővel?

II. Férfi: Az a bajom, hogy ha szombat—vasárnap mindenki kimegy a levegőre és teleszívja magát, akkor a levegő el fog fogyni. Érti, drága uram? El fog fogyni!

I. Férfi: Maga rémeket lát, Kovács úr! Levegőnk az van elég. Még kétezerben is tele leszünk levegővel. Bárcsak gyerekekkel lennénk tele! Ezért is jó az ötnapos munkahét. Szombat—vasárnap a gyermekutánpótlást is megoldhatjuk, és akkor kétezerre minden nyugdíjasra öt gyerek jut.

II. Férfi: Rám ne számítson! Én egy tízemeletes panelházban lakom.

I. Férfi: Mi baja van a panelházzal?

II. Férfi: Az a bajom, hogy ilyenkor szombat—vasárnap mindenki otthon van. El tudja képzelni, mit jelent az, ha egy tízemeletes panelházban mindenki otthon van? Van fogalma, hogy milyen hangok hallatszanak az egyik lakásból a másikba?

I. Férfi: Ezen is lehet segíteni. Ha zavarják ezek a hangok, akkor menjen fel a budai hegyekbe! Ott beül egy étterembe, és eszнek egy jó sertésbordát.

II. Férfi: Akkor maga még nem volt kiránduló. Szombat—vasárnap tízezer ember mászik fel a budai hegyekbe sertésbordáért. Érti, drága uram? Tízezer!

I. Férfi: Persze, otthon is maradhat, és bekapcsolhatja a televíziót.

II. Férfi: Nem kapcsolom be! Mert szombat—vasárnap mindenki bekapcsolja. Ezért olyan műsorokat csinálnak, hogy mindenkinek tetszen. De én nem vagyok mindenki!

I. Férfi: Tudom már, mi hiányzik magának, Kovács úr!

II. Férfi: Az kizárt dolog! Micsoda?

I. Férfi: A sportolás. A hideg víz. Egy kis úszás! Az jót tesz az idegeknek.

II. Férfi: A maga idegeinek! Mert ha hétvégén talál nekem egy állóhelyet egy úszómedencében, akkor én megeszem a fürdősapkámat!

I. Férfi: Sajnálom, Kovács úr, de maga nagyon destruktív!

II. Férfi: Maga akarta!

I. Férfi: Én csak azt akartam megmagyarázni magának, hogy milyen sok előnye van az ötnapos munkahétnek. Hogy milyen jó, ha az országban ilyen sok embernek ennyi szabad ideje van. Mondja, miért nem jó ez magának?

II. Férfi: Nekem csak az a jó, ha csak nekem van ötnapos munkahetem az országban. Ha szombat—vasárnap csak én megyek ki az állatkertbe, vagy az uszodába. Mert mi jó van nekem abban, ha maga is ott van? Érti, drága uram? Ebben nekem nincs semmi jó! Ha maga is pont ott van, ahol én, akkor már sokan vagyunk. Ezért mondom magának: sok jó helyen kevés ember fér!

Tormai László

IRODALMI KÁVÉHÁZ

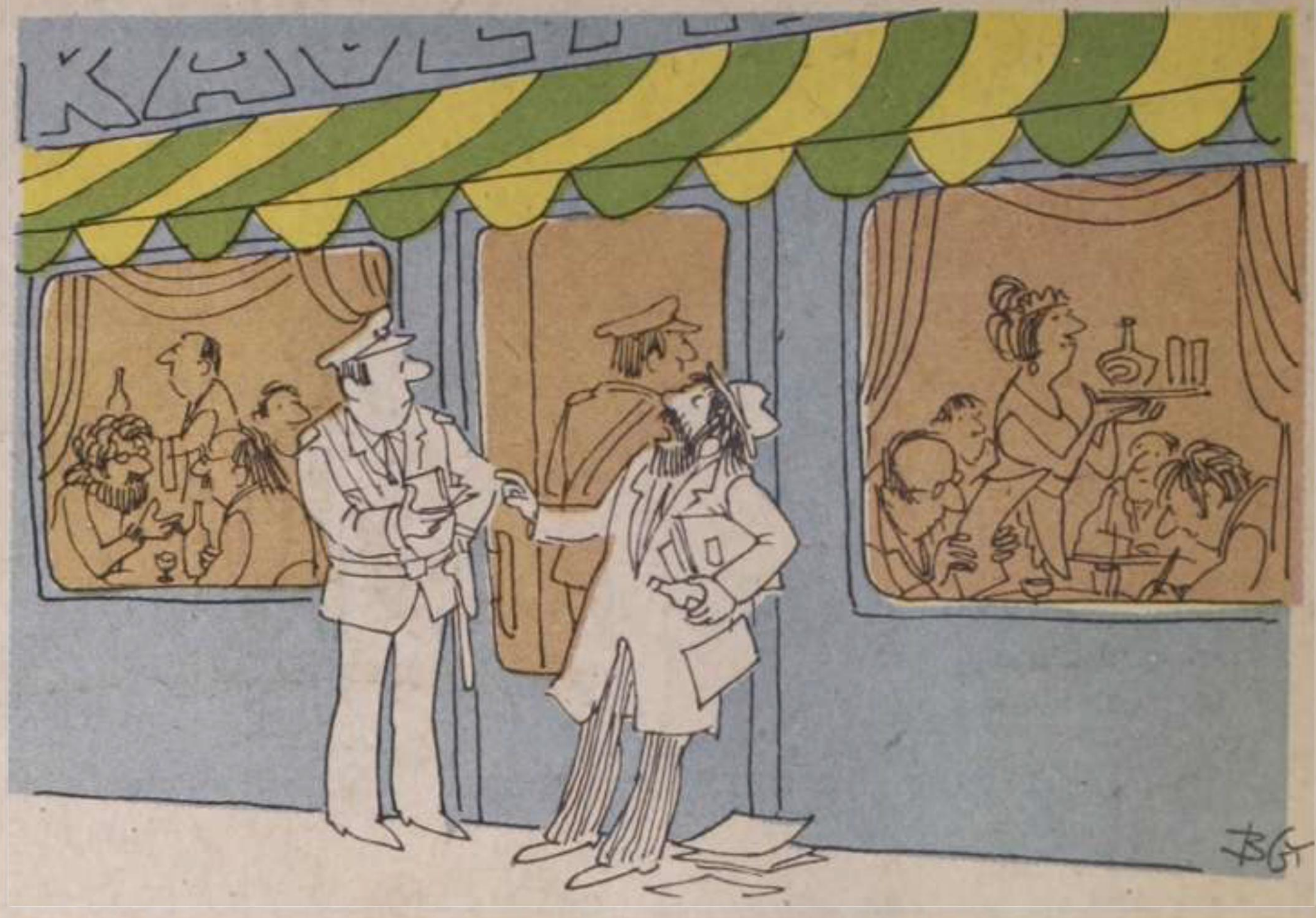

– Bováryné én vagyok!

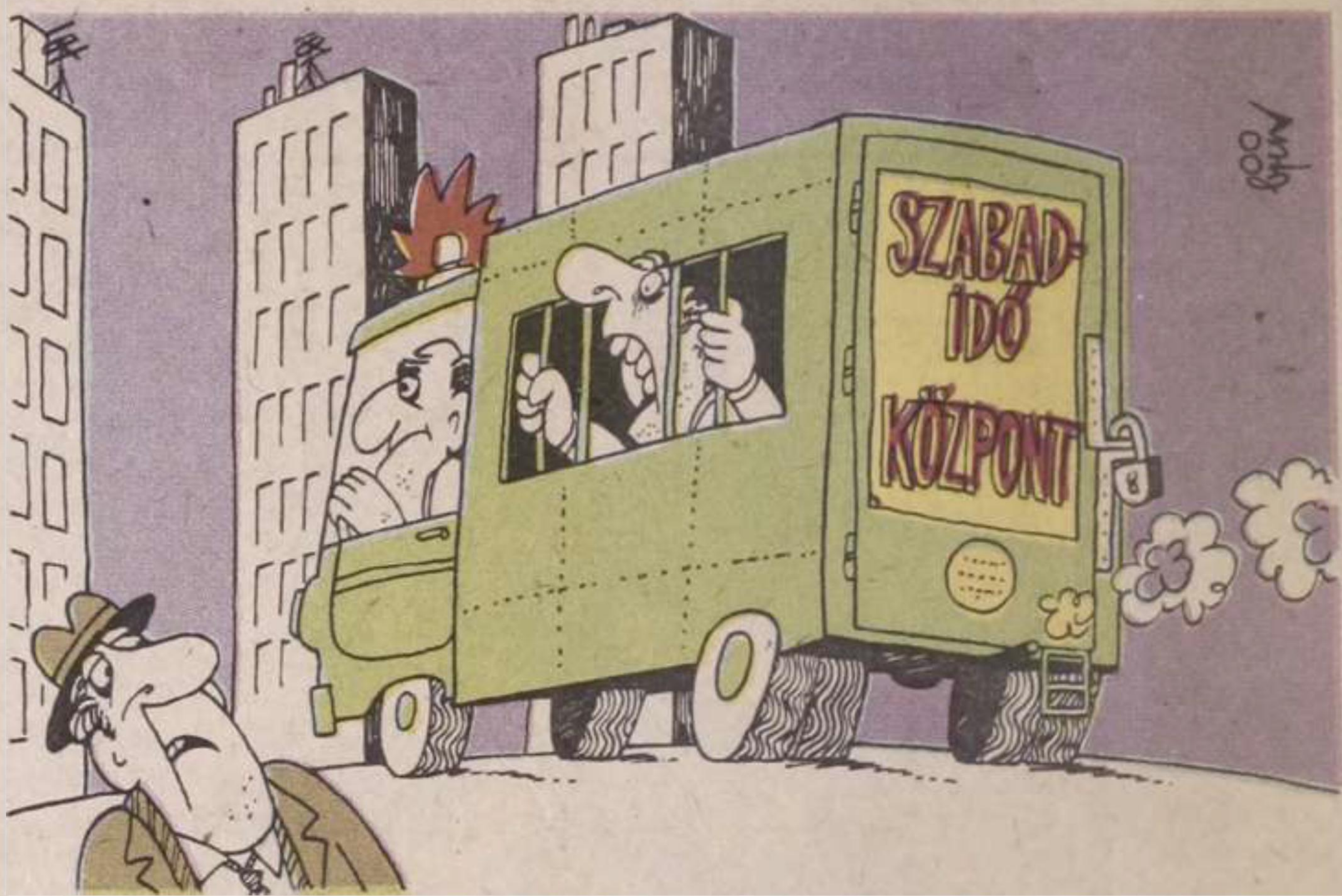

– Engedjenek ki! Esküszöm, hogy magamtól is be tudom osztani a szabad időmet!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A család az esti kávé mellett ül az asztalnál. Egyszer csak az asszony megkérdezi a férjétől:

— Semmi különöset nem veszel észre ma rajtam?

A férj figyelmesen végignéz a feleségén és bizonytalan hangon megkérdi:

— Új frizurád van?

— Nem.

— Új szoknyád van?

— Nem.

— Ma van a születésnapod?

— Nem.

— Talán ma van a házassági évfordulónk?

— Dehogy van. Ma egy gázálarcot vettem fel, hogy vajon ezt észreveszed-e rajtam!

MAGÁNTAXI

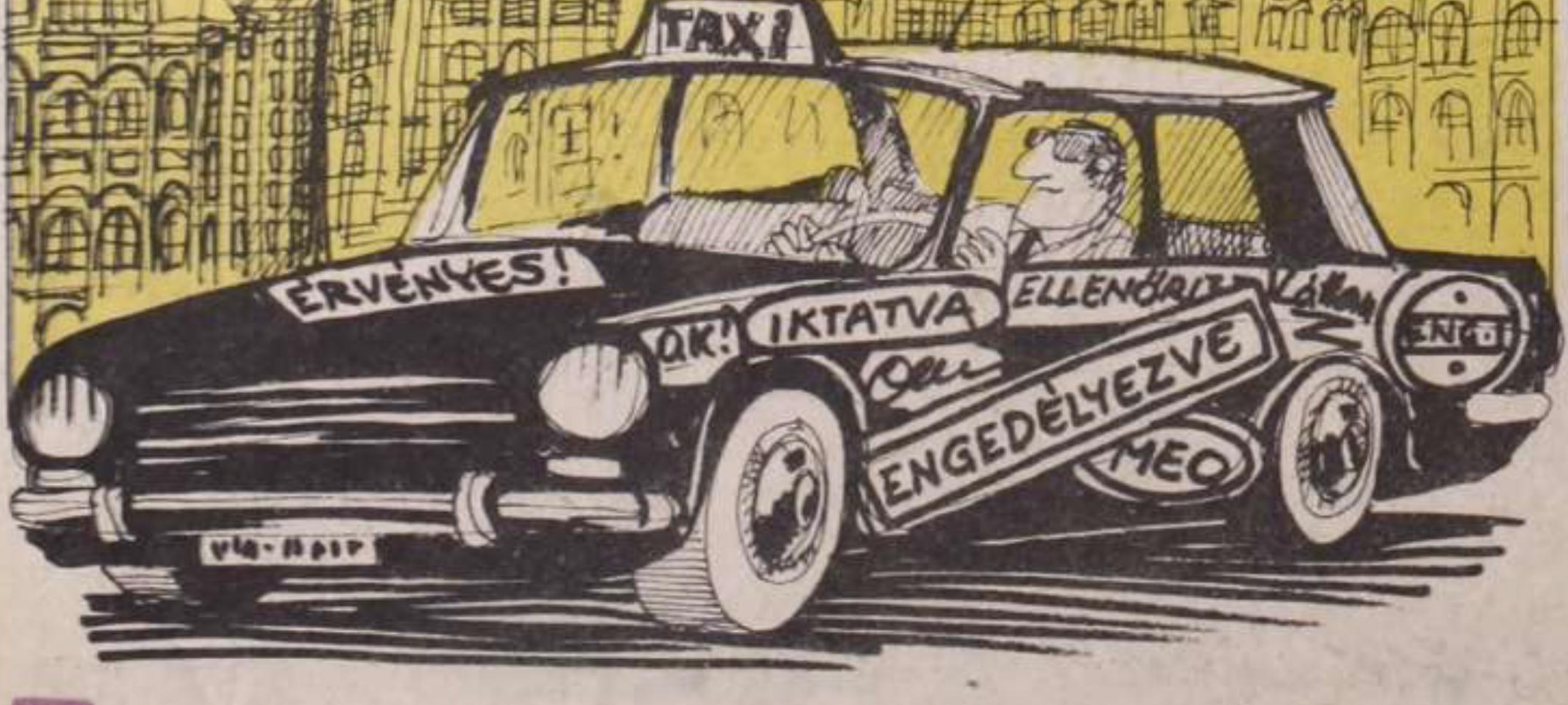

GYENGE IDEGZET

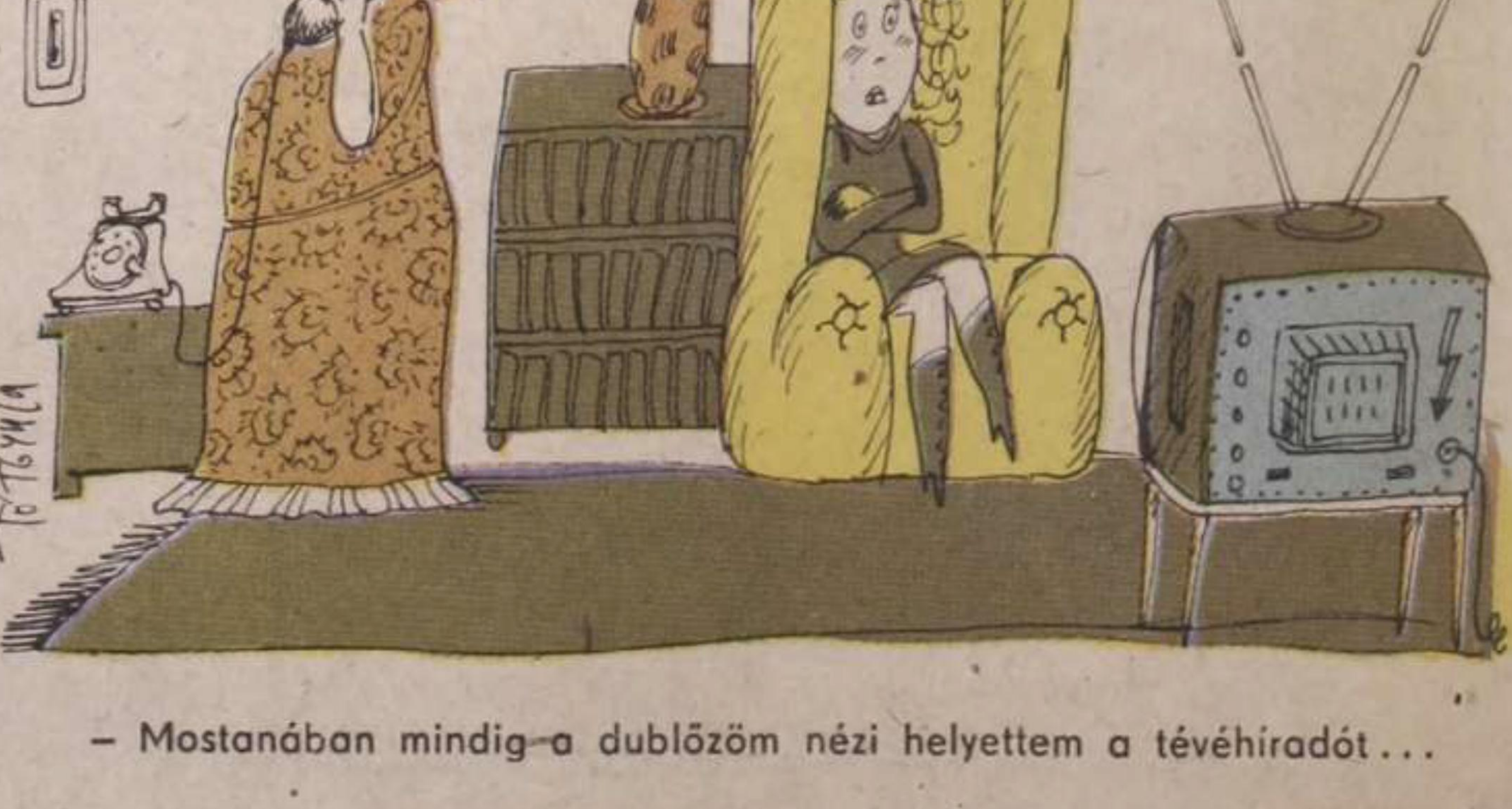

– Mostanában mindig a dublőzöm nézi helyettem a tévéhíradót...

TRIBÜN

Hírecske az Adelaide News sportrovatából.

„Max százkét éves és mindennap lejár a Springwood Teke Club edzéseire. Sőt, nemcsak lejár, hanem rendszeresen el is indul a klub házibajnokságain. Érdemei elismeréséül a vezetőség most életre szóló tagsággal ruházta fel."

Ha egy vezetőség bőkezű…

*

Malcolm Macdonald, a Fulham menedzsere érdekes megállapítást tett.

— A mai játékosok — mondta — kétszer olyan edzettek, mint a régebbiek voltak.

És rögtön a következtetést is levonta.

— Ezért vagy kétszeresre kell növelnünk a pálya méretét, vagy felére csökkentetnünk a játékosok számát.

Az angol futball anyagi viszonyainak ismeretében — az utóbbira még sor kerülhet.

*

Nagy tábla egy glasgowi sportáruházban:

„Kérjük igen tisztelt vásárlóinkat, hogy az áruház területén semmi esetre se lőjenek kapura. Ha olyan fiatalok, hogy ezt nem tudják elolvasni — akkor sem."

*

Kötélhúzó verseny. Hat mázsás izomkolosszus húzza jobbról, hat mázsás izomkolosszus húzza balról. Idős nénike nézi, csodálkozik, s végül nem állja meg szó nélkül.

— Nem lenne egyszerűbb, ha valaki fogna egy kést és elvágná?

*

Az NSZK legfőbb bírósága nemrégiben tárgyalta egy nagy egylet pénztárosának bűnügyét. A tettes az évek során 55 000 darab mérkőzésjegyet emelt ki a forgalomból és ezeket aztán saját zsebére értékesítette.

— 55 000 darab jegy tekintélyes papírmennyiség — mondta az ügyész. — Hol tárolta, hogy senkinek sem tűnt fel?

— Temetkezési vállalkozó vagyok, kérem. Az üzletemben, egy koporsóban.

— És, ha valaki megvette volna a koporsót?

— Ilyen veszély nem fenyegetett. Kitettem rá a táblát, hogy „Eladva".

(p. p.)

KRENNER ISTVÁN:

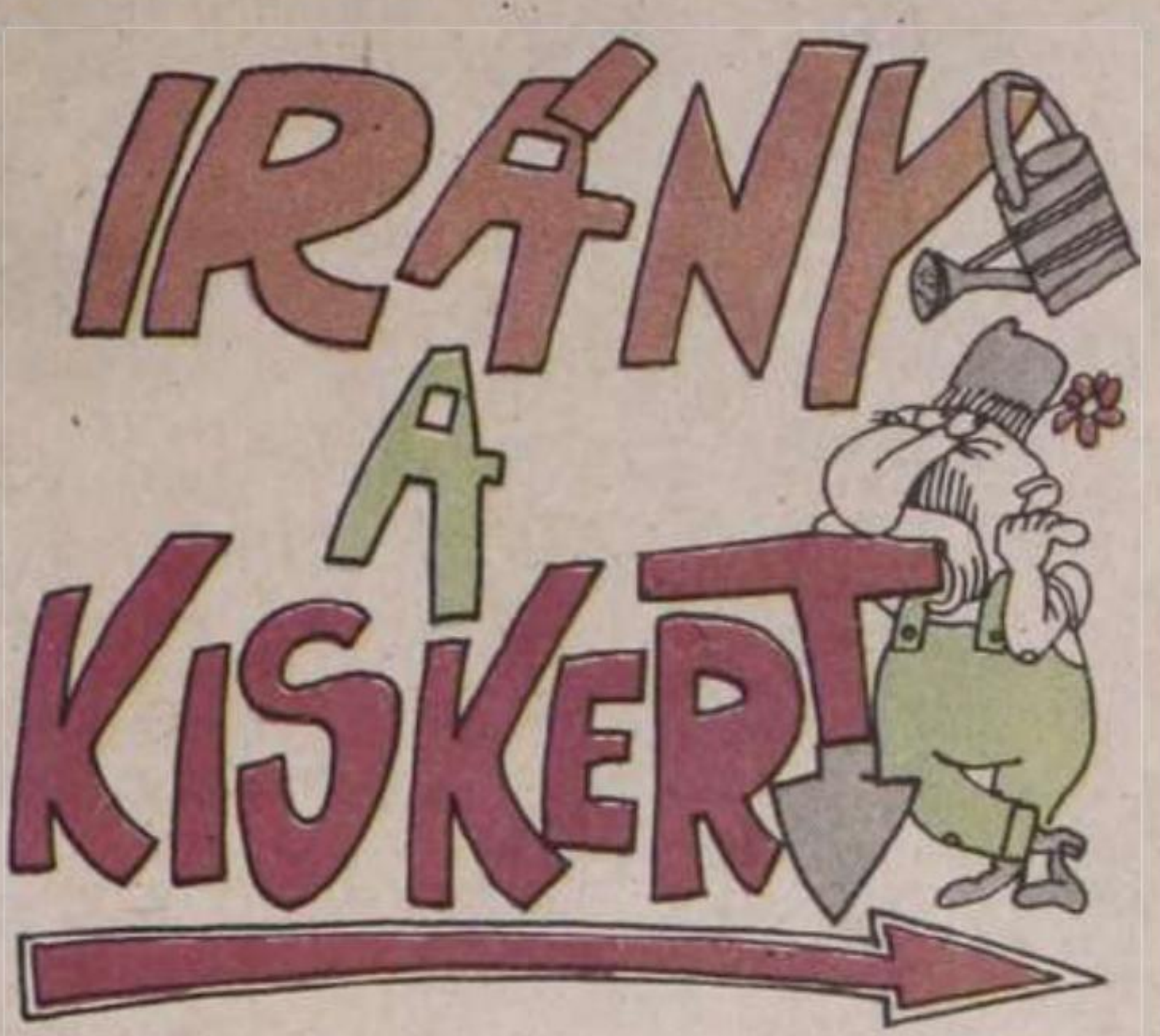

FŰNYÍRÓK

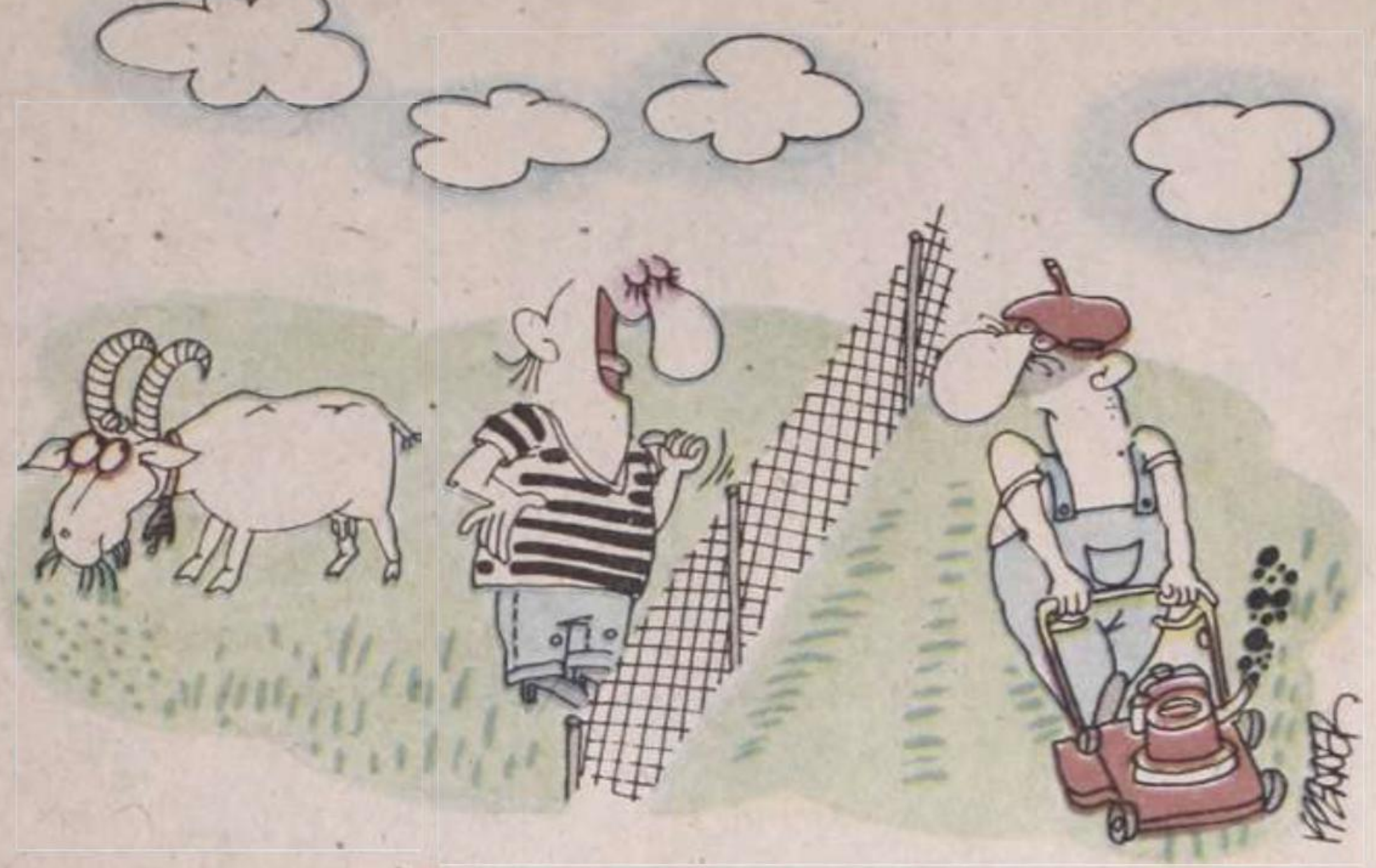

– Ez nem zörög, nem füstöl és még tejet is ad!

HATÁSOS SZER

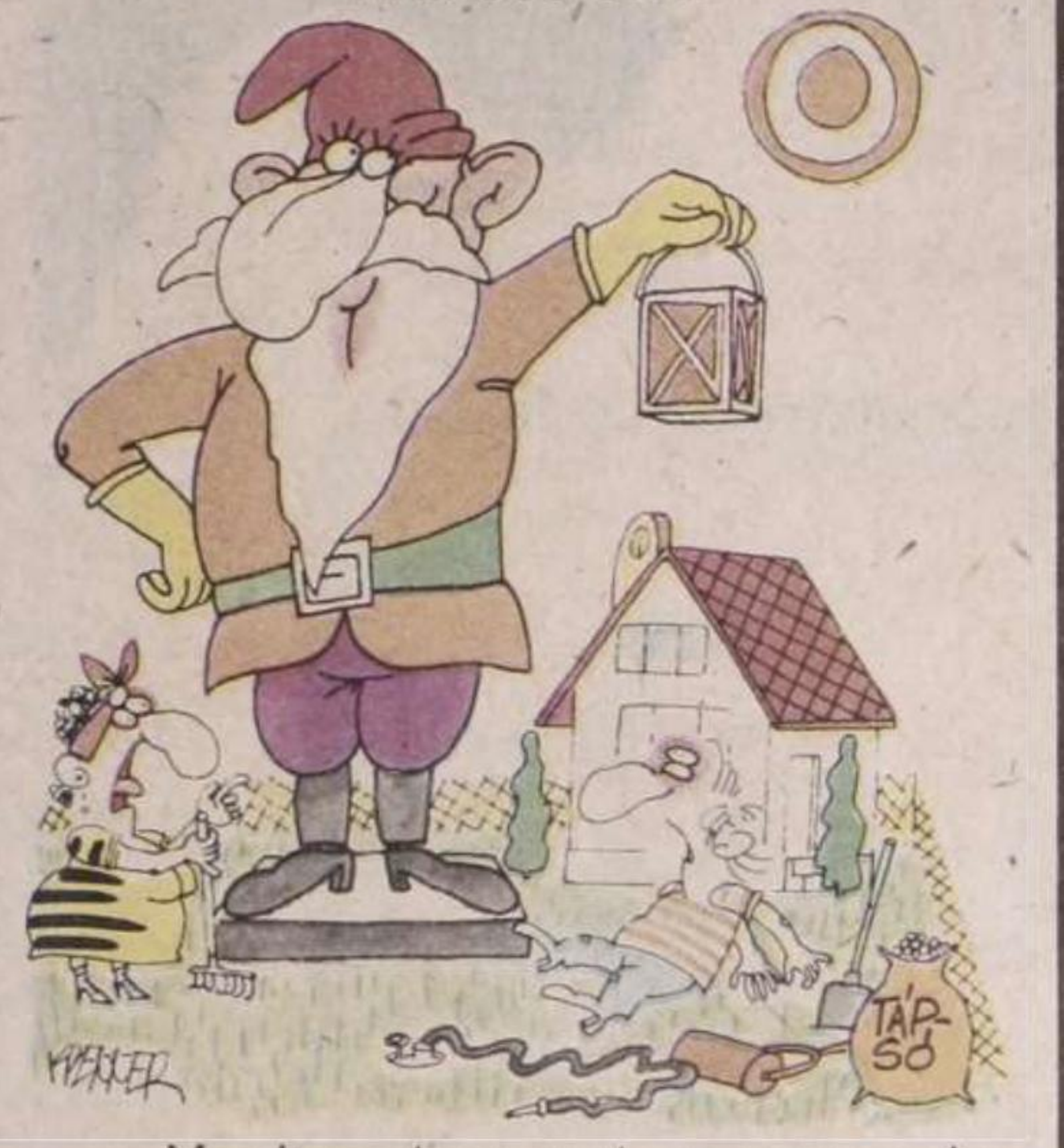

– Mondtam, hogy csak a gyepre szórjál, Géza!

TAVASZI PÁRBAJ

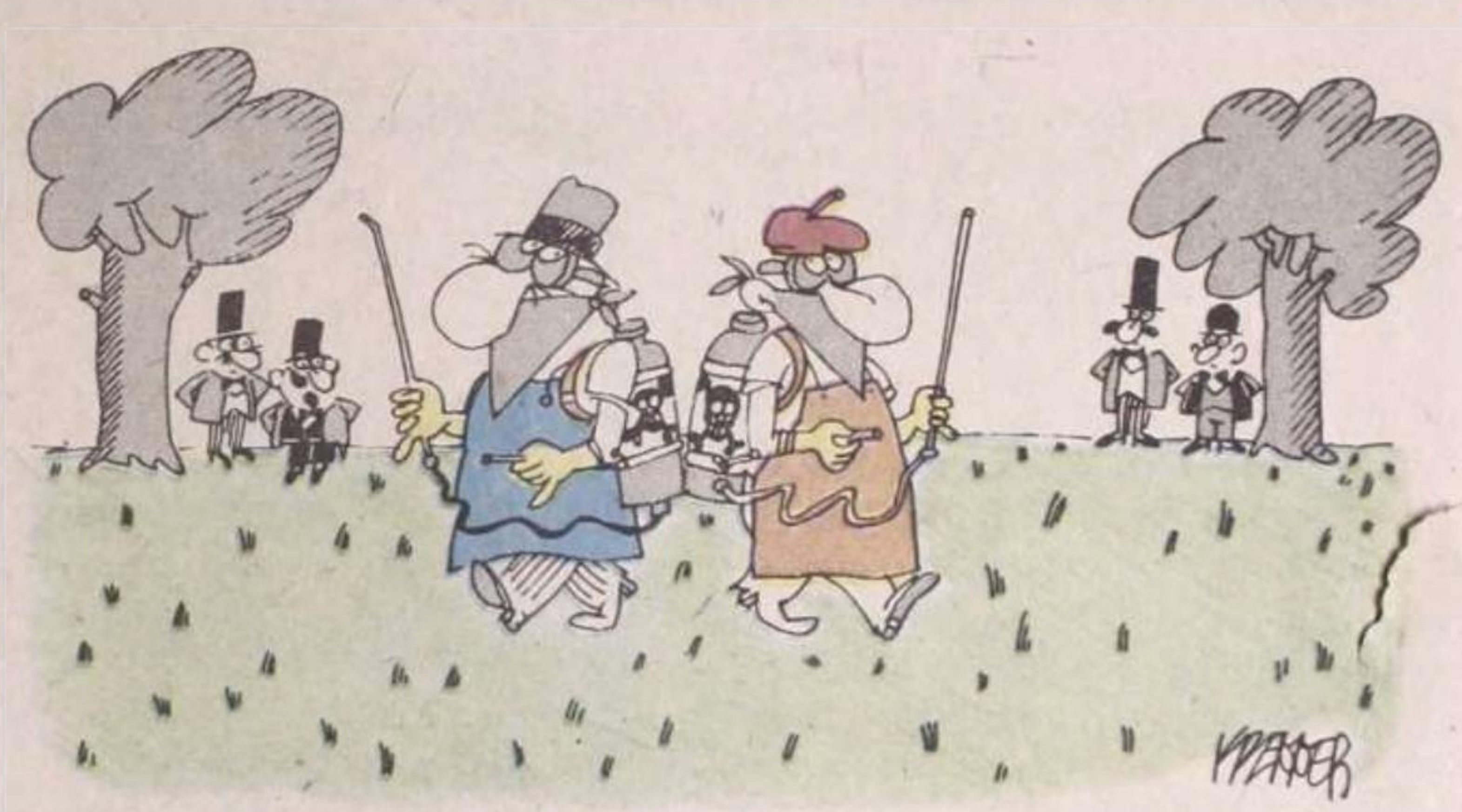

AGYRÉM-SZÓTÁR

ABNORMALAZÍTÓ Zárt osztályokon működő szabóságoknak a kényszerzubbonyok kiengedésével megbízott dolgozója. (A kényszerzubbonyban tartózkodók egyidejű kiengedése szigorú büntetést von maga után.)

AFTÁNBLADET Szájbeli pattanásra rakott újságpapír. (Svéd gyógymód. Hazánkban helyette a szájtépés van elterjedve.)

BALKAROLA Gondolában való énekléshez fölvett átölelő pozitúra.

BALRAMENT A francia képviselőház új neve.

FACSARKODÁS Egymás mellett mosó asszonyok nyelvelése.

FARBUNKULUS Sok üléstől keletkező, bunkószerű, égővörös színű kelés.

FRADIVÁRI Ismert futballstadion. Valaha a konkurrens csapatok nótáját hegedülték itt el.

FRISSTÖK Fiatalasszonyok kondíciójavító reggelije.

GINGALLÉR Berúgáshoz kiöltözött harangozó.

HARUN AL RAPID Az álruhában játszó FC Kalifától a bécsi zöld-fehérekhez átigazolt arab labdarúgó.

HÁTBAKARÓ Közismert eszköz, mellyel a rövid karú és viszkető hátú főurak ledöfették magukat szolgáikkal.

HERR BAROM Egykori osztrák arisztokretének (félkegyelmes urak) megszólítása.

ÍROTT DAMASZT Igényesebb falvédő, háziáldással.

JÚNŐ Római felkiáltás az ókorból. Jelentése: „Micsoda isteni alakja van a spinkónak!"

KELEKUTYA Hülye házőrző.

KOMPÓTKÖTET Befőttjegyzék kiegészítése.

LANGALÉTRA Magasnövésűekre méretezett, különösen sok fokból álló fa hágcsó.

MEZÚZA Tengeri puhatestű állat kóser módra elkészített gyomra.

NOTTERDAM Hollandiai székesegyház. Benne volt toronyőr Erasmus.

ŐSZI GOMBHULLÁS Nyárbúcsúztatás a természet lágy ölén.

PAHRBESZÉD Az osztrák külpolitika alapelve.

PRÉPOSTA Papi levelezés.

TARACKPOSTA Hajótörött tüzérek üzenettovábbítási módja.

TREVIRÁTUS Az ókori Róma vezetői közül könnyen mosható műanyag pulóverek kötésére kijelölt három személy.

TRIUMPHVIREK Ugyanott a diadalt megülni hivatott államférfiak.

TYÚKDIDIÉSZ Buta bakfis, aki csak görögni és mesélni tud.

VEZÉRTSCHÖLL Neves osztrák sakkmester, akinek három lány és egy megnyitás viseli a nevét.

ZÁNKÁZÁS A balatoni Úttörőváros téli programja.

Timár György

KÖRZETESÍTÉS

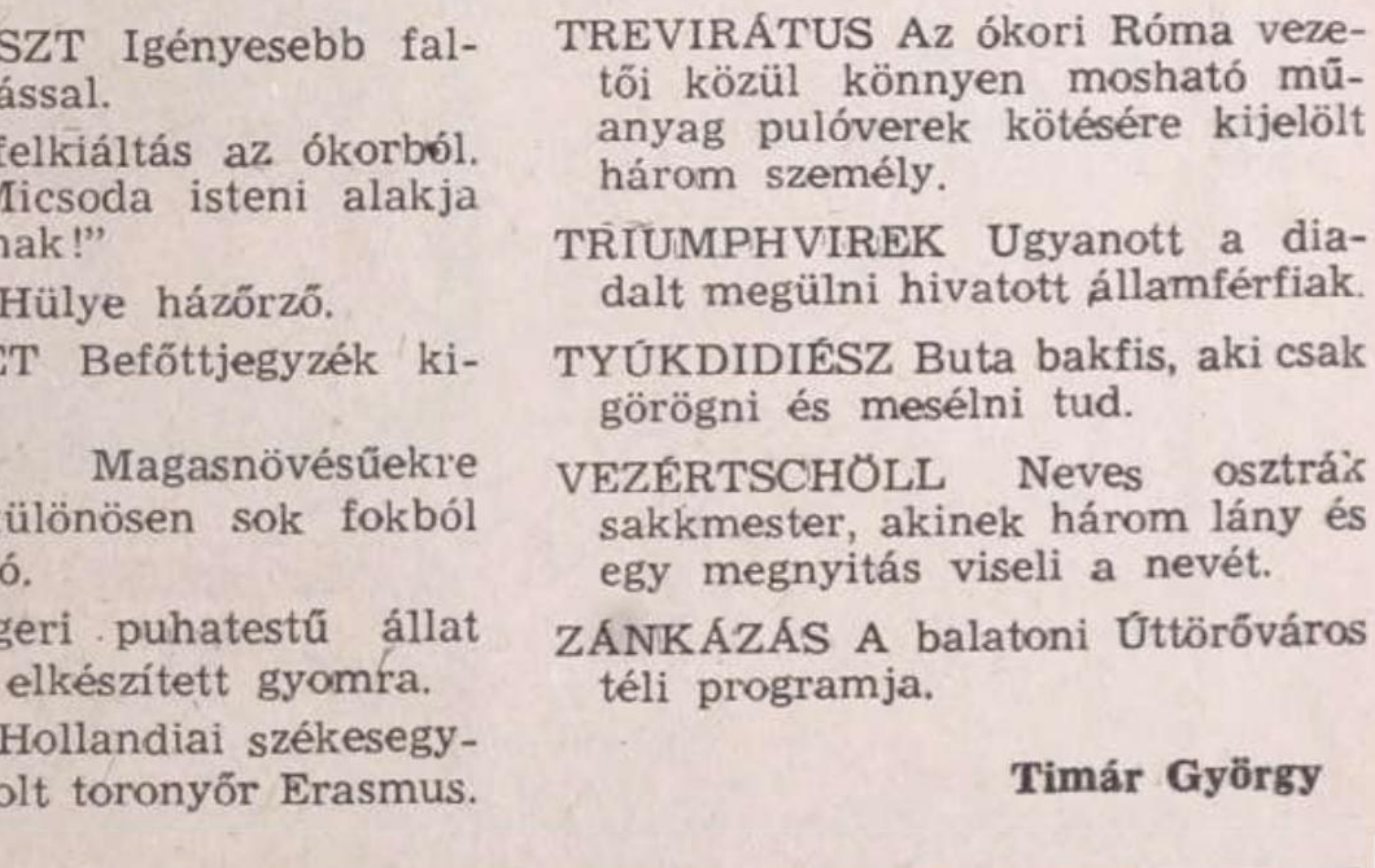

SPANYOLORSZÁGI ÚTON

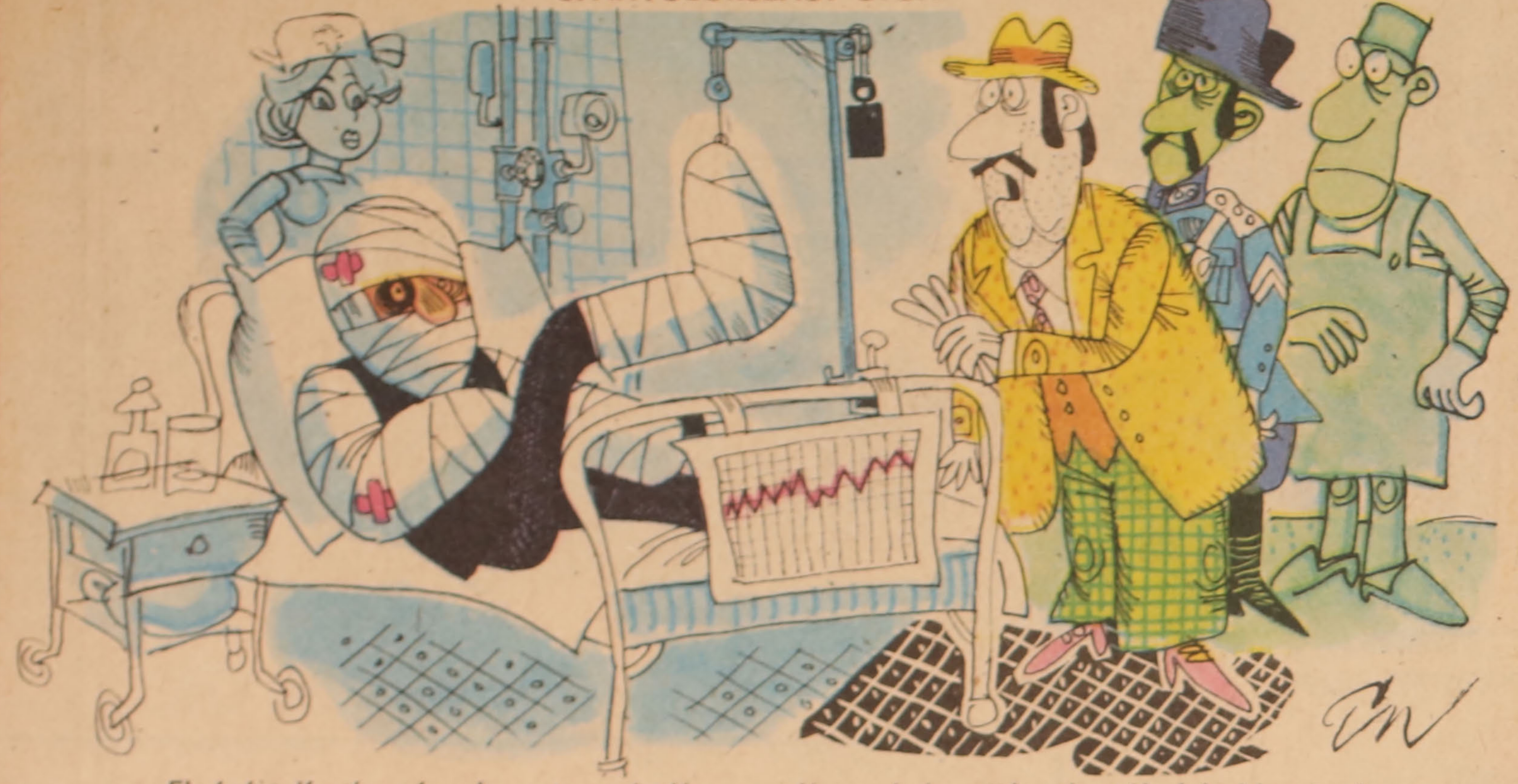

– Elnézést Kovács úr, de a terroristák egy tábornok kocsiját akarták felrobbantani.

FOLYTATÁSOS

— Kész — mondta a borbély, és én belenéztem a tükörbe. Ha el tetszik hinni, ha nem, csak féloldalt vágta le a hajamat, és féloldalt borotvált le.

— De kérem — mondtam én, ez még nincs is befejezve! — mire a borbély elégedetten elmosolyodott.

— Nem is lesz — jelentette ki. — Majd a jövő kedden —, és gyorsan visszafésülte a hajamat, ami kezdett égnek állni.

— Hogyhogy?

— Ez a legújabb szolgáltatásunk. Sorozat — mondta büszkén. — A tévénézők ugyanis úgy döntöttek, hogy folytatásokban minden érdekesebb. Ma átizguljuk a felét, de hagyunk bőven a jövő hétre is.

Szédülten hagytam ott a borbélyt, de annyi előnye volt a dolognak, hogy nem lepődtem meg, amikor hazafelé a taxis félúton letett, mert vége volt az első résznek, meg haza is akart menni, és másfelé lakott mint én. Még azt is elnéztem, hogy a vendéglőben csak az első fogást hozták ki, és megmondták: ne is várjak a következőre, mert azt csak egy hét múlva hozzák ki. De amikor a fogorvos hazaküldött az érzéstelenítés után azzal, hogy a sorozatot a legizgalmasabb résznél kell abbahagyni, tehát logikus, hogy a húzás a jövő hétre marad, valami motoszkálni kezdett a fejemben. Erre elvittek egy elmeorvoshoz.

Az orvos éppen a függönyön hintázott, amikor beléptem.

— Nekem is pont ez a bajom! — kiáltotta, miután elpanaszoltam mindent. — De idesüss, hapsikám! Én már kitaláltam, mi az ellenszere!

És elmondta. Közreadom én is bizalmasan. Kérem, tartsák úgy a lapot, hogy senki más ne láthasson bele. Megvan? Akkor már mondom is, tessék jól figyelni:

Az ellenszer nem más, mint az, hogy. amikor a

VÉGE AZ. I. RÉSZNEK

Philipp István

GÉPKOCSIÁRVERÉS

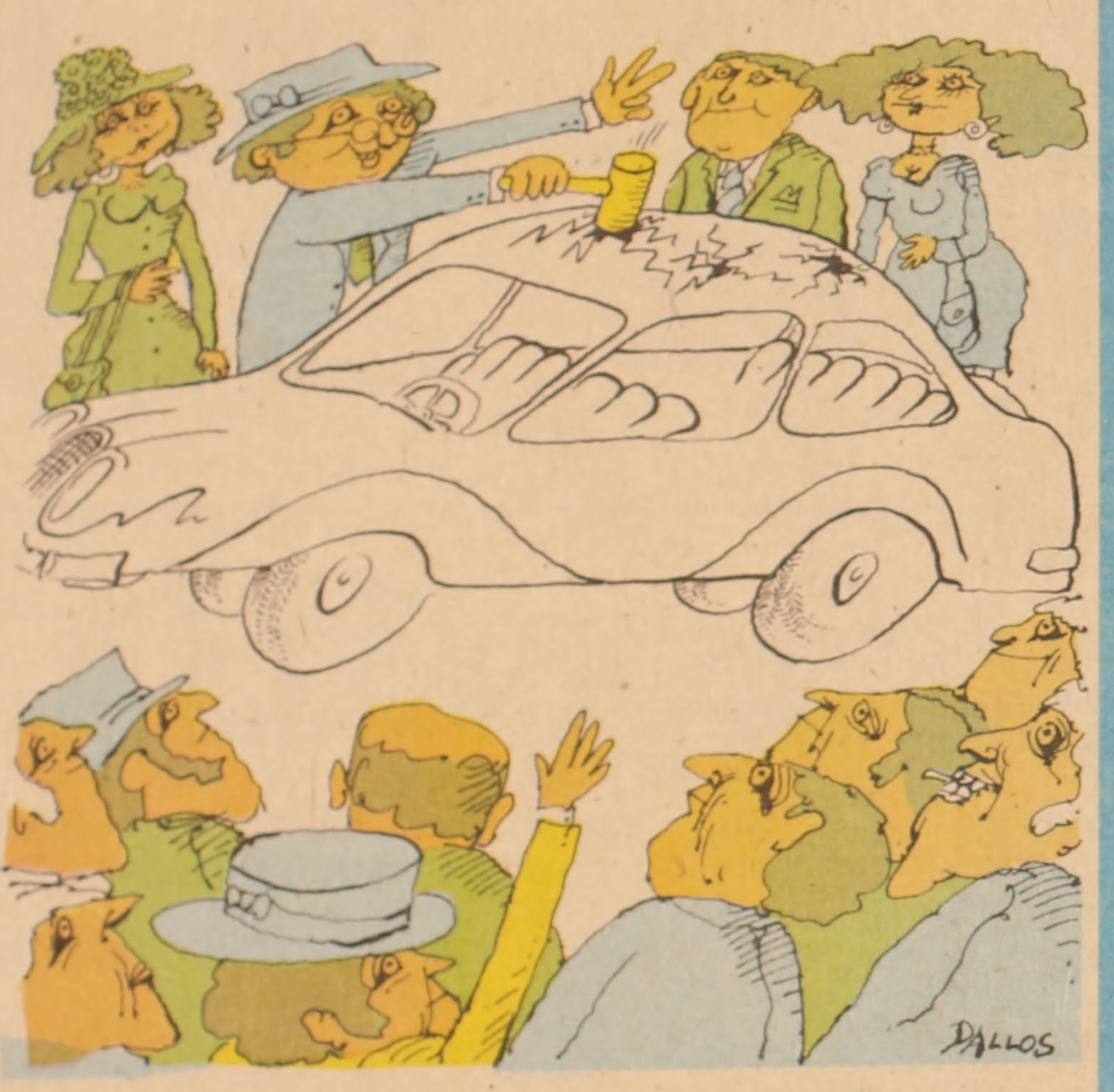

– 120 ezer először ... másodszor ... harmadszor ...

LEGÉNYLAKÁS

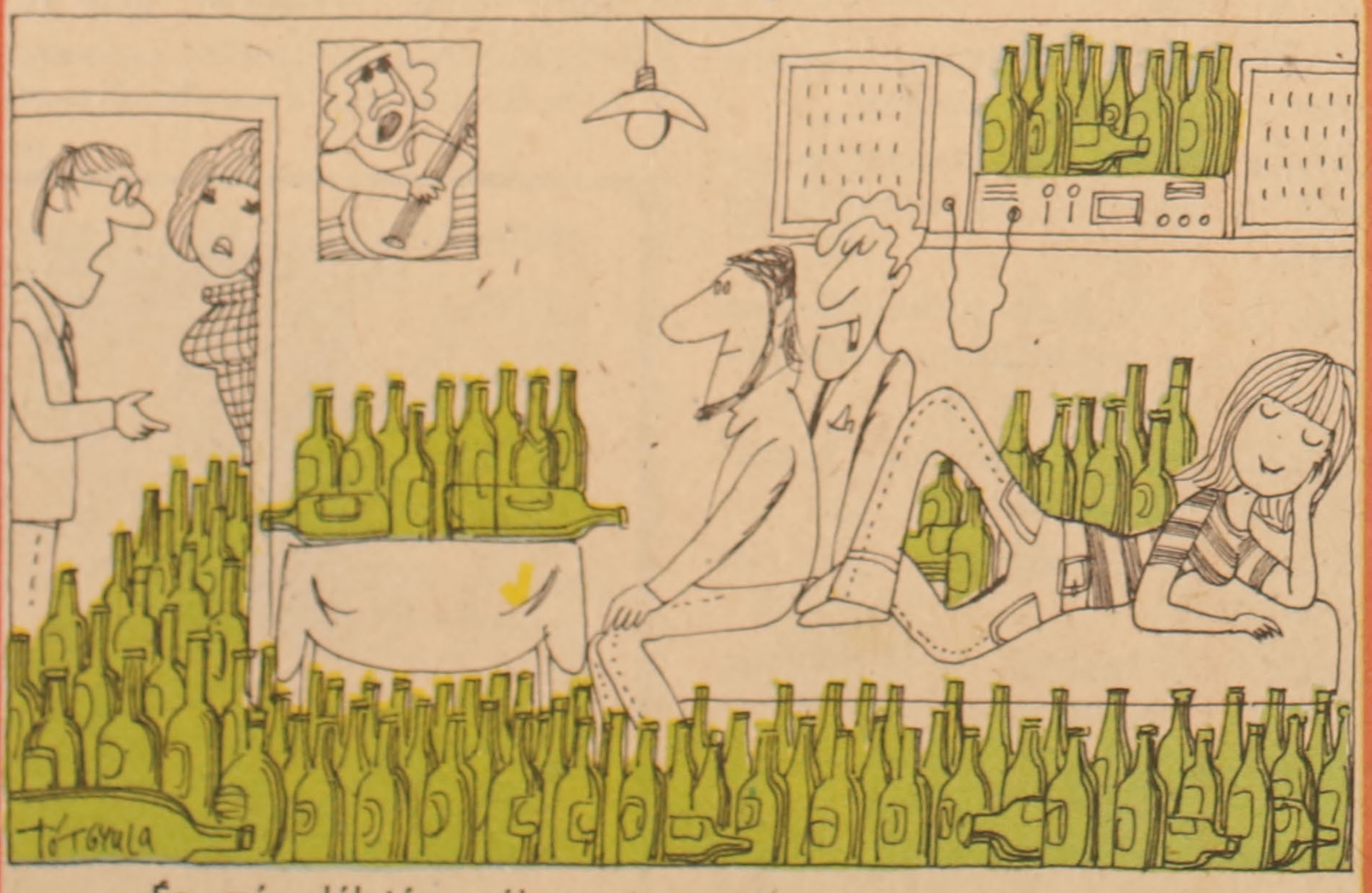

– Én már délután szóltam, hogy ha iszunk, akkor nem tudunk hol táncolni!

Ki játszik a filmecskémben?

(Törpe-Rómeó, mini-Júlia)

> A MAFILM egyik készülő produkciójához törpéket keres. Jelentkezni írásban: 1141 Bp. Lumumba u. 174. MAFILM „Rómeó és Júlia” produkció, vagy telefonon: 831-750 550-es mellék. (x)
>
> *Esti Hírlap, 1982. március 10.*

Az ifjú titkárnő belépője látványos volt. Fenékkel jött a szobába, egy ruháskosarat húzott át a küszöbön. A ruháskosár tele volt icipici levelekkel.

— A fene gondolta volna, hogy ennyien vannak. Jó, jó, kis ország vagyunk ... na de ennyire?! Egyébként megjött a mámi. A szerző nagymamája.

— Á, á ... Mrs. Shakespeare — köszöntötte a gyártásvezető a vasorrú bábának álcázott matrónát. — Boldog vagyok, hogy megtisztel bennünket. Azért kérettük ide, nehogy bárki azt mondhassa, hogy filmünkben a szerző öreganyja sem ismer rá az eredetire.

— Jó lóra tettek — mondta az idős hölgy. — Én mindig mindenre és mindenkire ráismerek, lányom.

— Lányom?! — hökkent meg a gyártásvezető.

— Hogyan? Hát maga nem Ann Hathaway, az én Vilmoskám felesége?

— Nem, kisztihand. Engedelmével: Hügeldombi Béla, gyártásvezető.

— Nem szakajt egy öltést sem — mondta az élemedett fehérszemély és körülsétált a szobában. — A fő, hogy én mindig mindenre és mindenkire ráismerek. Ebura fakó, hát maguk rémfilmeket is csinálnak?

— Rémfilmeket? Honnan méltóztat ezt venni?

— Hát erről a szörnyűséges plakátról itten, ni.

— Az nem plakát, kisztihand. Tükör.

Az ifjú titkárnő megint bejött. Ezúttal hasmánt.

— Egy csomó törpe van itt — jelentette. — Nem írhattak, mert éjjel-nappal a bányában dolgoznak.

De akkor már az ajtóban harsogott a hej-hó és bemasíroztak mind a heten.

— Maximális gráciánk ezért a sanszért — kezdett szónokolni Tudor. — Legfőbb ideje, hogy a törpék is szerepet kapnak a magyar filmgyártásban.

— Na, azért volt már erre példa — dünnyögött a gyártásvezető, de inkább csak úgy befelé.

— Jelentős vívmány, hogy az államilag dotált gyermekruhaipar mellett az államilag dotált filmipar is támogat bennünket. Ám, ha informálódni merészelhetek: miféle szerepet szántak nekünk a filmben?

— Isten kezében vagyunk — mondta a gyártásvezető. — A forgatás végére kiderül. Talán.

— Mert hát nekünk is lenne bizonyos adekvát koncepciónk. Rómeót például Hapci alakítaná, őt csúzlin lőnénk fel az erkélyre, a Júliát megszemélyesítő Szundi karjai közé.

— Szó sem lehet róla! — kiáltott a gyártásvezető. — Szundi szakálla a térdét veri. Ki látott már szakállas Júliát?

— De kérem ... egy magyar filmben ... ?! Nos, rendben van, akkor Kuka lesz Júlia, ő kvázi explicite szakálltalan.

— De nem tud beszélni! Kuka!

— Majd motyog és mutogat. Számtalan külföldi művésznőtől láttam efféle kabinetalakítást magyar filmen.

— Irgum-burgum — vágott közbe Morgó. — Én pedig Lőrinc barát leszek. És fékomadta, ebben az alakításban domborodik majd ki a film eszmei mondanivalója. Hogy az ember — kutya meg a mája! — törpe a magasabb erők kezei között.

— Nézze picinyem, hagyjuk az ilyen szubjektív idealizmust.

— Teringettét, ön semmit sem ért, kelekótya szakember. Lőrinc barát kisvállalkozás formájában fohászati kombinátot nyit a lakosság reális igényeinek kielégítésére. Ám az üzlet még el sem indul, a vállalkozó máris kénytelen szőrcsuhában járni, akkora adót nyomnak rá, ebugatta.

— Hehehe — kuncogott Vidor —, én már a film végét is kitaláltam. Hapci a kriptában ráborul Kuka tetsz-tetemére, a szakálla megcsiklandozza az orrát, ő egész Veronát kitüsszenti a kolumbáriumból, mire mindenki halálra röhögi magát. Hehehe. Jó? Hehehe. Jó?

— Én pedig kibontom a nemzeti zászlót — mondta méltóságteljesen Tudor —, és akkor az egész társulat együtt énekli, hogy „Szép vagy, gyönyörű vagy, Magyarország!”

— Túlzás! — nyüszített a gyártásvezető. — Lehetetlenség!

— Magyar filmen?! — ámult Tudor. — De kérem, én már a Liliputi Színházban így fejeztem be a Lear királyt. Ez mindig bejön. Pláne, hogy labdarúgó-világbajnokság is lesz.

— Hát rendben van, fiúk — mondta a gyártásvezető. — Majd meglátjuk. Távozzanak békével, én értesítem önöket a fejleményekről.

A hej-hó ismét felharsant, s a hét kicsi ember kivonult a szobából. Egy perc múlva azonban Szendi visszaszaladt a gyártásvezetőhöz.

— Idehallgasson, szép, szőke specialista — mondta mélységesen pironkodva —, maga segíthetne rajtam. Én úgy szeretnék egyszer ... csak egyetlen egyszer óriást játszani ...

— Kizárt dolog — csóválta a fejét a gyártásvezető. — Arra nekünk húsz éve saját törpénk van.

Peterdi Pál

ÁTSZERVEZÉS

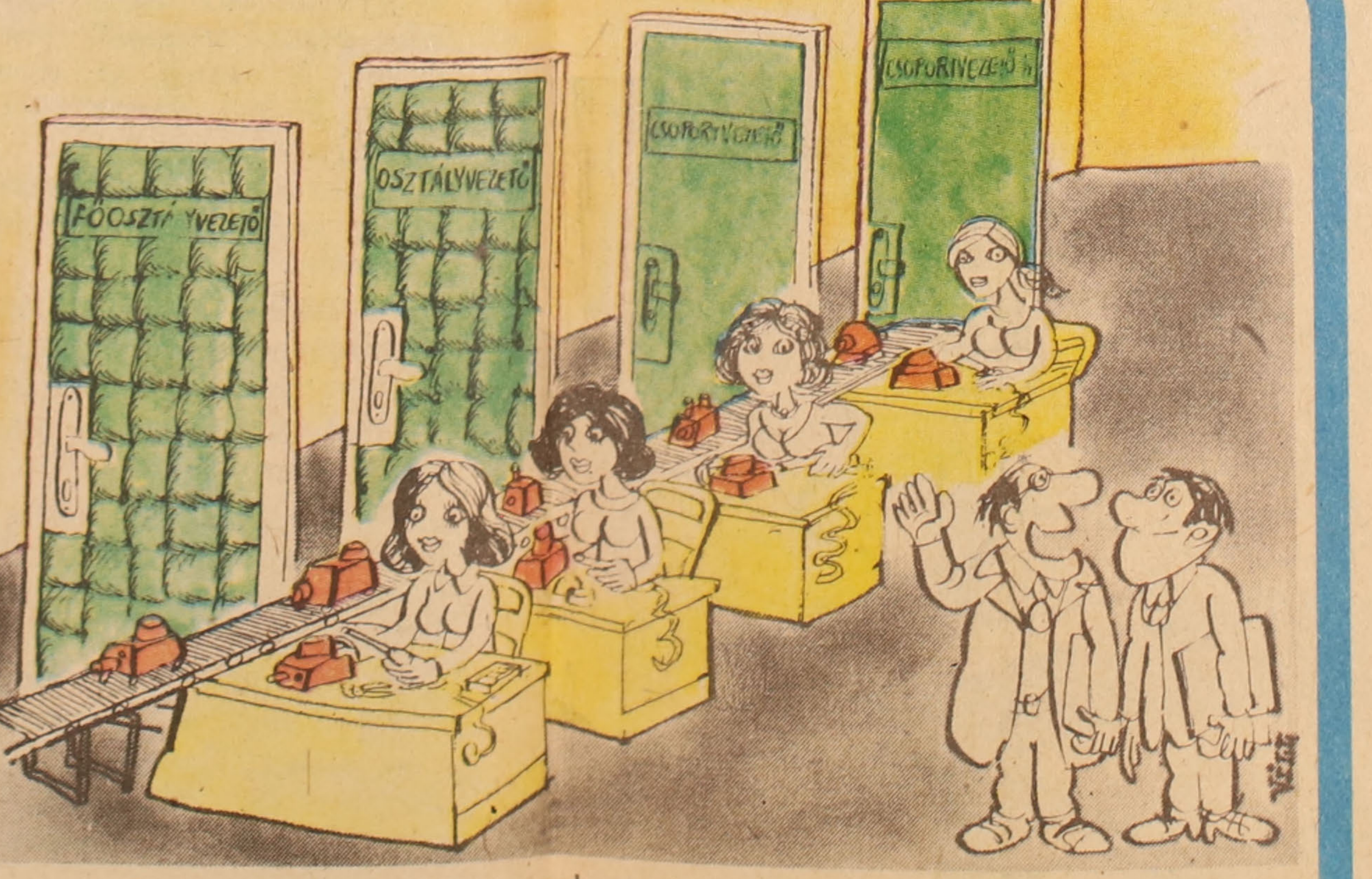

– Irodai dolgozóink ugyanolyan körülmények között dolgozhatnak, mint régebben ...

VÁLTOZNAK AZ IDŐK

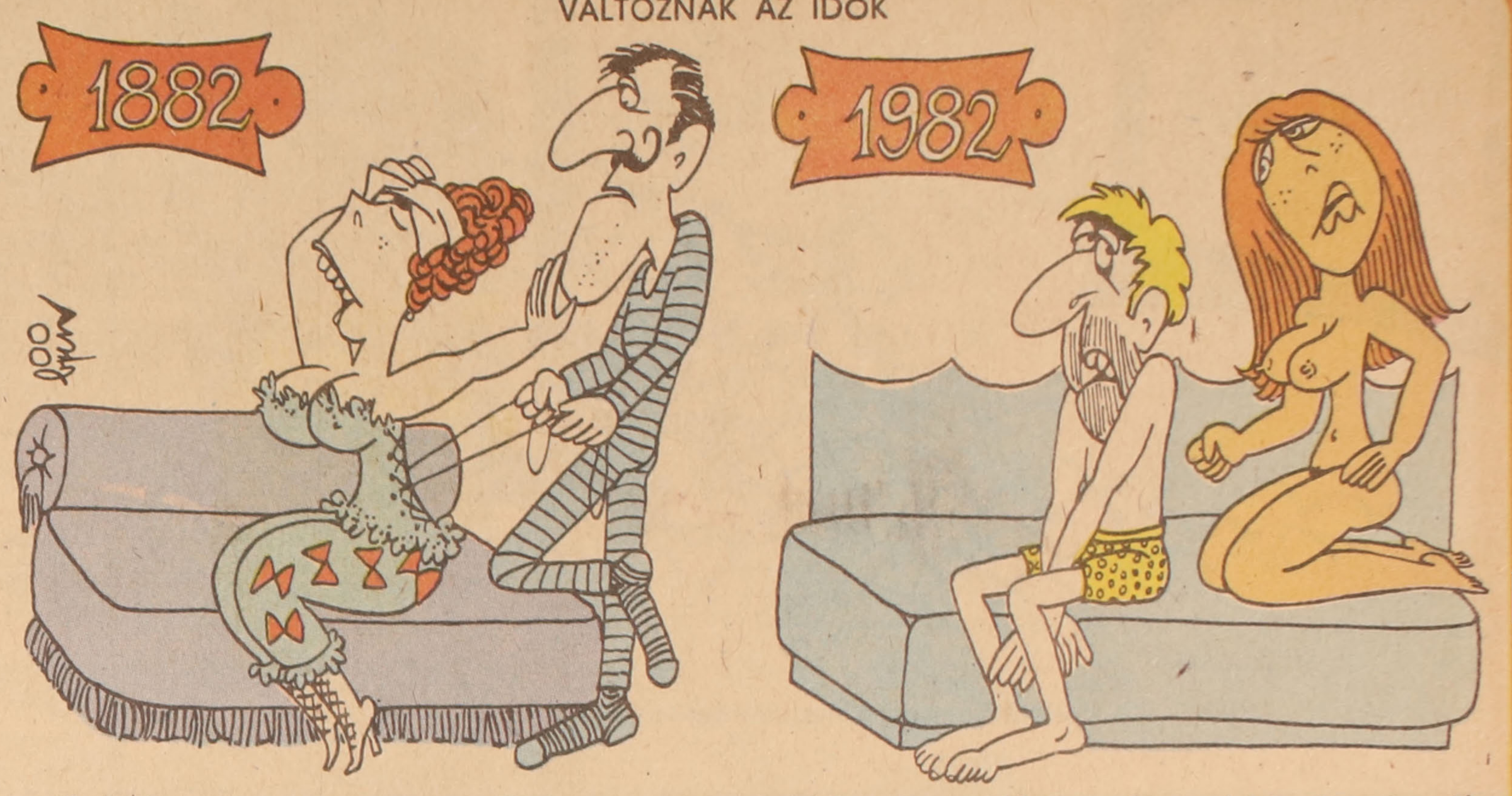

– Sajnálom, Zebulon, de szörnyű migrénem van ...

– Sajnálom, Mónika, de pszichés impotenciám van ...

SZUPERBIZTONSÁG

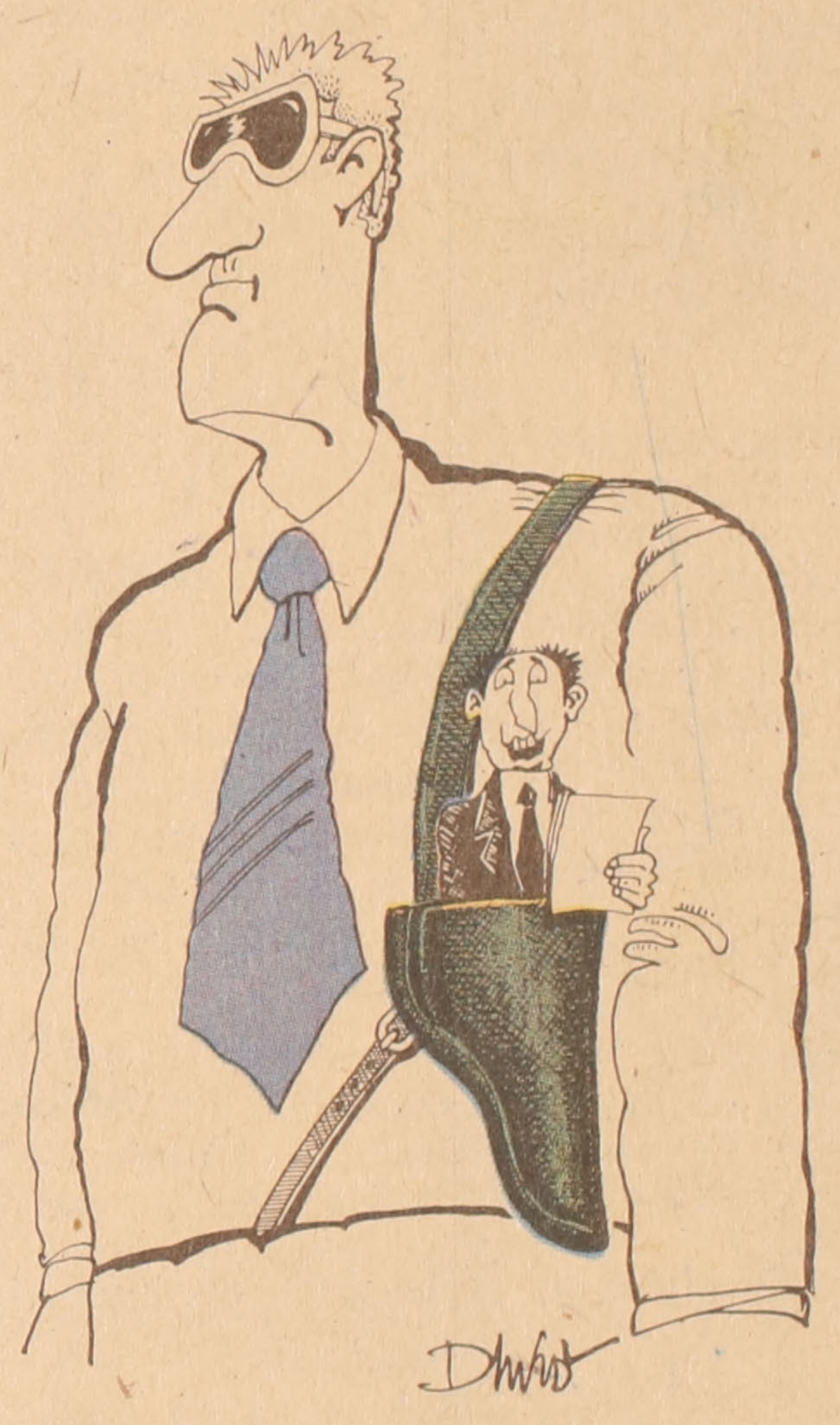

BIZALMATLANSÁG

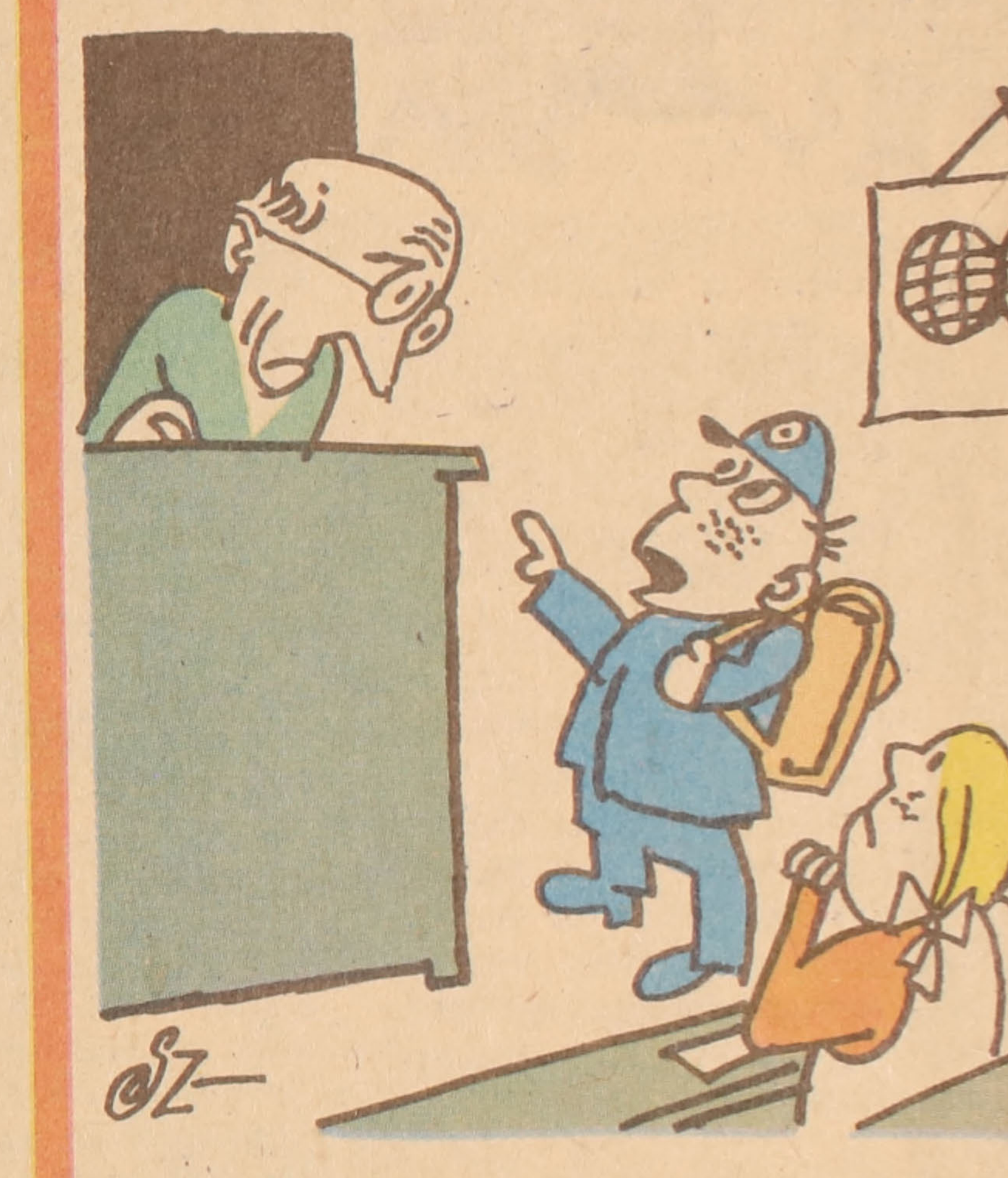

– Előbb mutassa a diplomáját!

KIS LAKÁS

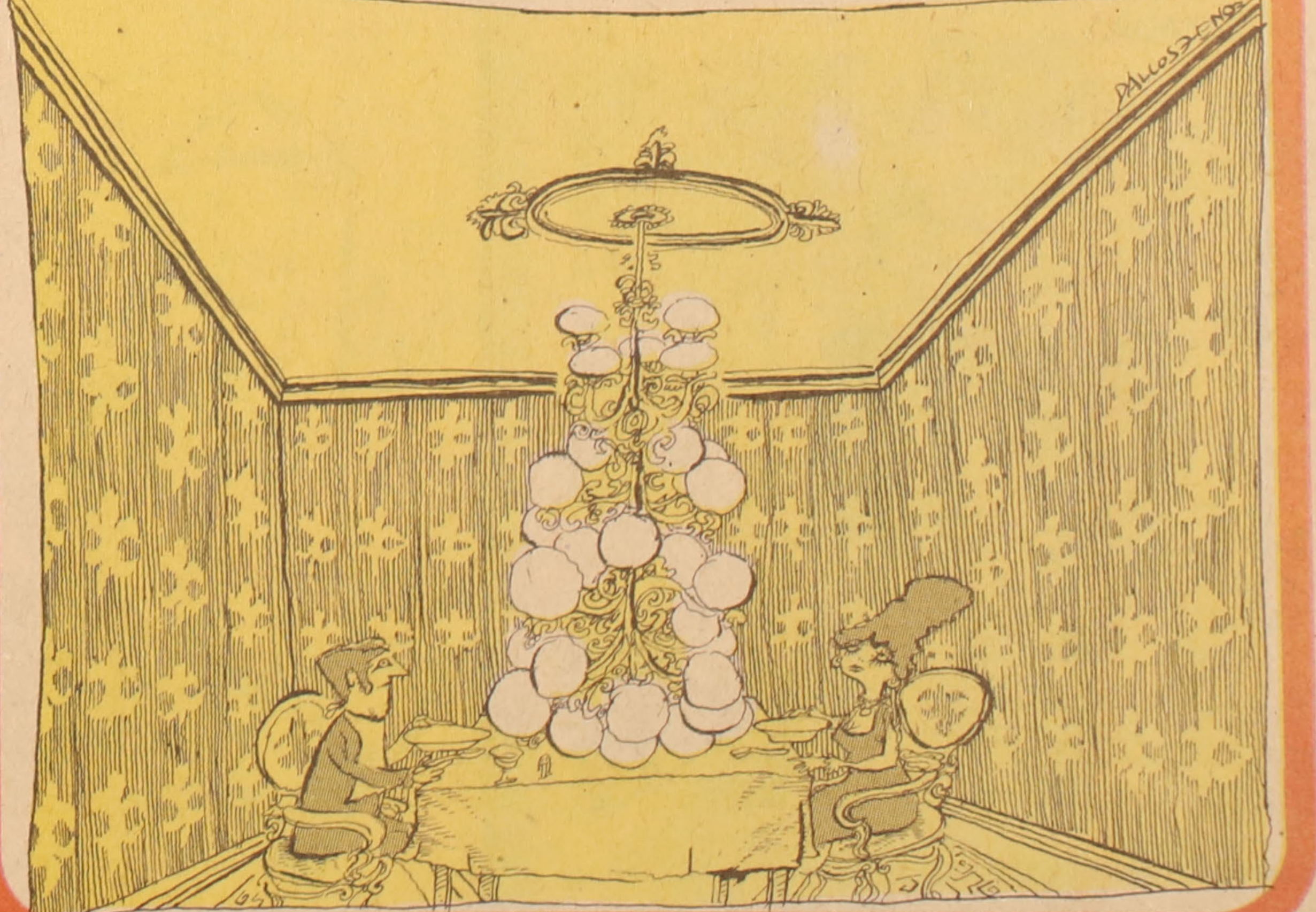

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy ifjú ember megkérdezi a filozófustól:

— Mi az öregség?

— Az életnek egy olyan szakasza, amikor a jövő már mögöttünk van, a múlt viszont előttünk.

*

Az ismert orvostól megkérdezik, hogy mi az egészség.

— Az az egészség — feleli —, amikor minden nap máshol érzik, hogy fáj.

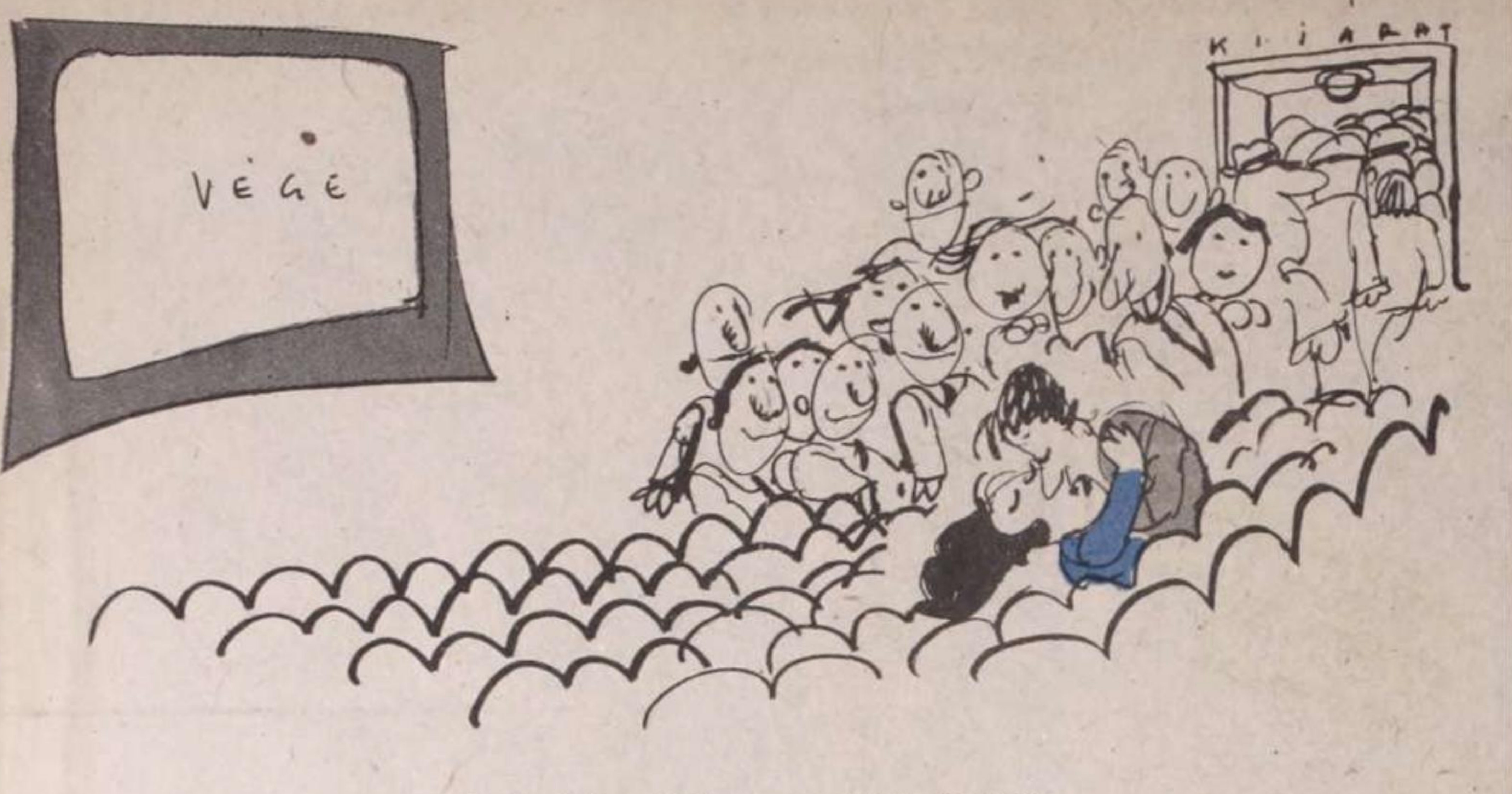

– Ezeknél legalább hepienddel végződik.

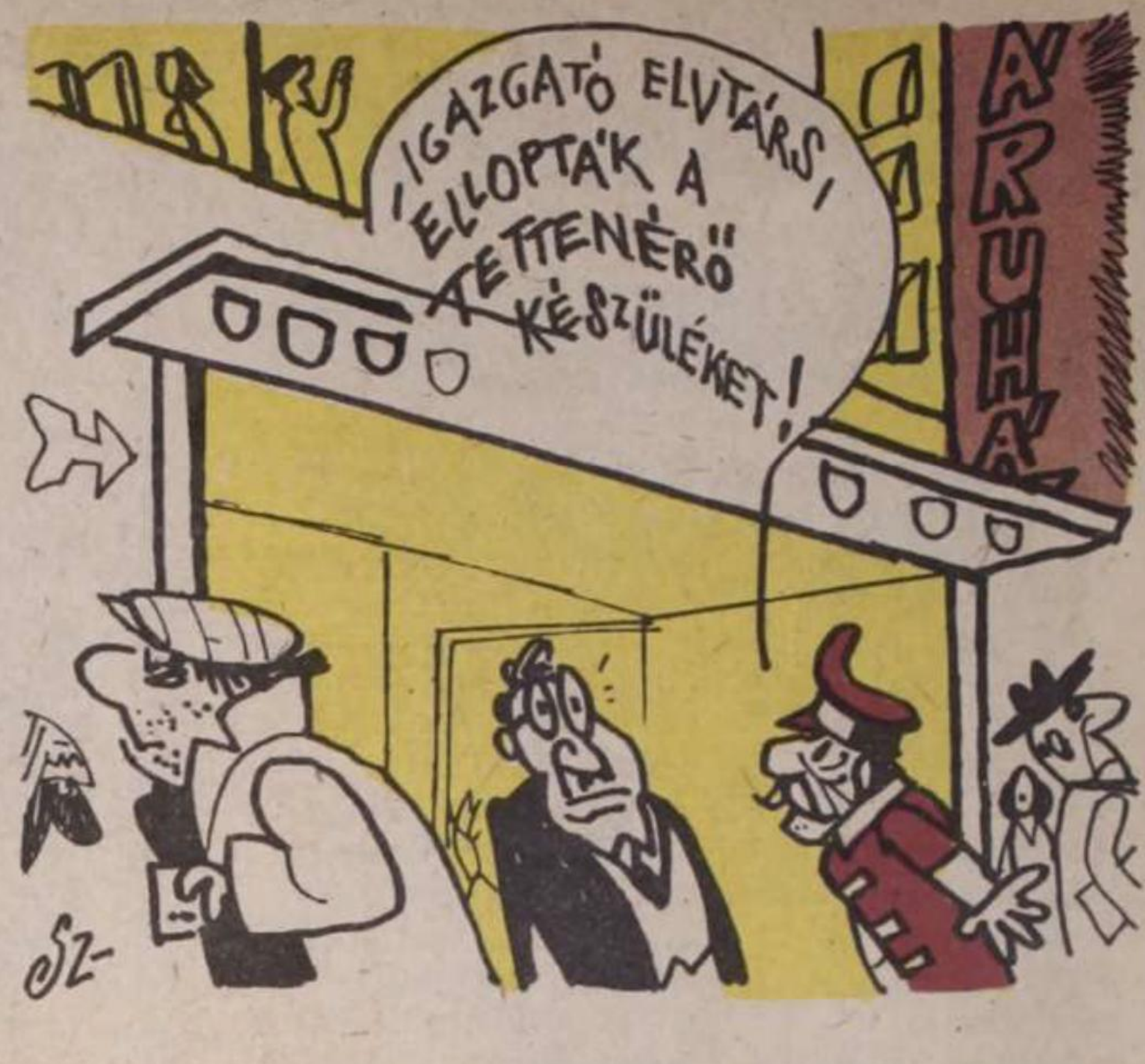
IGAZGATÓ ELVTÁRS, ELLOPTÁK A TETTENÉRŐ KÉSZÜLÉKET!
ÁRUHÁZ

AZ SEMMI!

Ha az ember a külföldön járt honfitársai beszámolóját hallgatja, az a benyomása, hogy a világon sokmindenféle nációk laknak, de legfőképpen azért magyarok. Külföldön mindenki magyar — ez a tanulság kerekedik ki a hazatértek elbeszéléseiből, melyek mindegyike — az előzőt letromfolandó — így kezdődik: — Az semmi, ezt hallgassátok meg!

— Ezt hallgassátok meg! A vőm tengerjáró hajón szolgál. Egyszer a Behring szorosnál jéghegyre futottak. Hajótörés. Amikor a jégtáblákon valahogy partra vergődtek, egy nyomorúságos eszkimókunyhót fedeztek fel. Az eszkimó fókazsírral bekente fagyott tagjaikat.

A hajótöröttek megpróbáltak angolul szót érteni vele, de nem ment. Oroszul csak annyit tudott, hogy nyicsevó, a német szóra csak a fejét rázta. A magyarok a dánnal is megpróbálkoztak, pedig egy árva szót sem tudtak dánul. Szerencsére az eszkimó sem.

Az eszkimó meg akarta vendégelni a hajósokat, kiment az udvarra, a magyarok utánalopóztak és leesett az álluk, attól, amit láttak, hallottak. A házigazda a pingvinek alól tojásokat szedegetett ki, magyarul biztatta őket. Kot-kot-kotkodács ... minden napra egy tojás ...

Hát persze azonnal egymás nyakába borultak. Kiderült, hogy az eszkimó öregapjának az öregapja azon a hajón szolgált, amely felfedezte a Ferenc József-földet. Az öreg beleszeretett egy eszkimó lányba, letelepedett, maga is eleszkimósodott, de a gyerekeit megtanította magyarra, azok is a maguk gyerekeit. Így szállt apáról fiúra a kotkodács.

Sütött pedig nekik húsz pingvintojásból olyan rántottát, hogy a tíz ujjukat is megnyalták volna, ha nem lett volna elfagyva. Aztán elszállította őket kutyaszánon a legközelebbi kikötőbe és meleg búcsút vett tőlük.

Az ám, az eszkimó kutyát Bodrinak hívták.

* * *

— Az semmi, ezt hallgassátok meg! — vette át a szót a következő. — Mikor meg voltam híva Windsorba, az angol királyi palotába, véletlenül betévedtem a királyi lakosztályba. Látom ám, hogy három udvarhölgy közeledik. Gyorsan elbújtam a paraván mögé. Így akaratlanul kihallgattam a beszélgetésüket. Az első udvarhölgy magyarul ezt mondta a másik udvarhölgynek:

— Hallottad drágám, hogy Pesten megnyílt a Skála Coop a vásár területén?

— Mire a második udvalhölgy a harmadik udvarhölgynek:

— O-o-o-h ... És mit gondolsz, lehet ott Fa dezodort kapni?

* * *

— Az semmi — folytatta a harmadik — ezt hallgassátok meg! Egy ismerősöm ismerősének az ismerőse magyar expedícióval Pápuaföldön járt. Természetesen elfogták őket az emberevők, természetesen fához kötötték és természetesen ki akarták végezni őket.

— Az egyik magyar megpróbált angolul könyörögni, semmi válasz. A másik hollandul rimánkodott, de a vadak csak járták a rémisztő körtáncot, verték a dobot, rázták a lándzsáikat. A harmadik — egy Pécs környéki fiú — sváb dialektusban esedezett kegyelemért. Azok csak az öklüket rázták.

A magyarok reményvesztetten figyelték az eseményeket. Helyi szokás szerint előmérkőzéssel kezdődött. Két fekete harcos lándzsával, dárdával párbajt vívott. Amikor végetért a tusa, a törzsbeliek ütemes tapsba törtek ki és a foglyok megrökönyödésére kórusban ezt kiáltozták:

— Szép volt fiúk! Szép volt fiúk!

Kiderült a következő. A törzsfőnökök valamikor a háború előtt tartalékos kapus volt Rákosligeten a BLASZ III. osztályban. A felszabadulás után a Vörös Lobogónál volt szertáros, másodállásban pedig vezérkari százados. 1956-ban disszidált. Sokfelé megfordult, végül segédedző lett a Pápua SC-nél a fővárosban, de amikor a csapat kiesett az első osztályból a feldühödött nézők kitették az őserdőbe — errefele így oldják meg az edzőkérdést —, ahol barátunk a törzsfőnökségig vitte. Persze a vadakat is megtanította focizni.

— Nagyon tehetségesek a fiúk — magyarázta a törzsfőnök. — Csak lusták. De nálam nincs kecmec. Aki nem jár edzeni, az büntetést kap.

— Miféle büntetést?

A főnök nem válaszolt, hanem a vacsorához invitálta a magyarokat. Nagydarab húsok főttek a kondérban. A házigazda rámutatott az egyik cubákra:

— Azt a balszélsőt vegye ki ...

Novobáczky Sándor

LAZADÁS

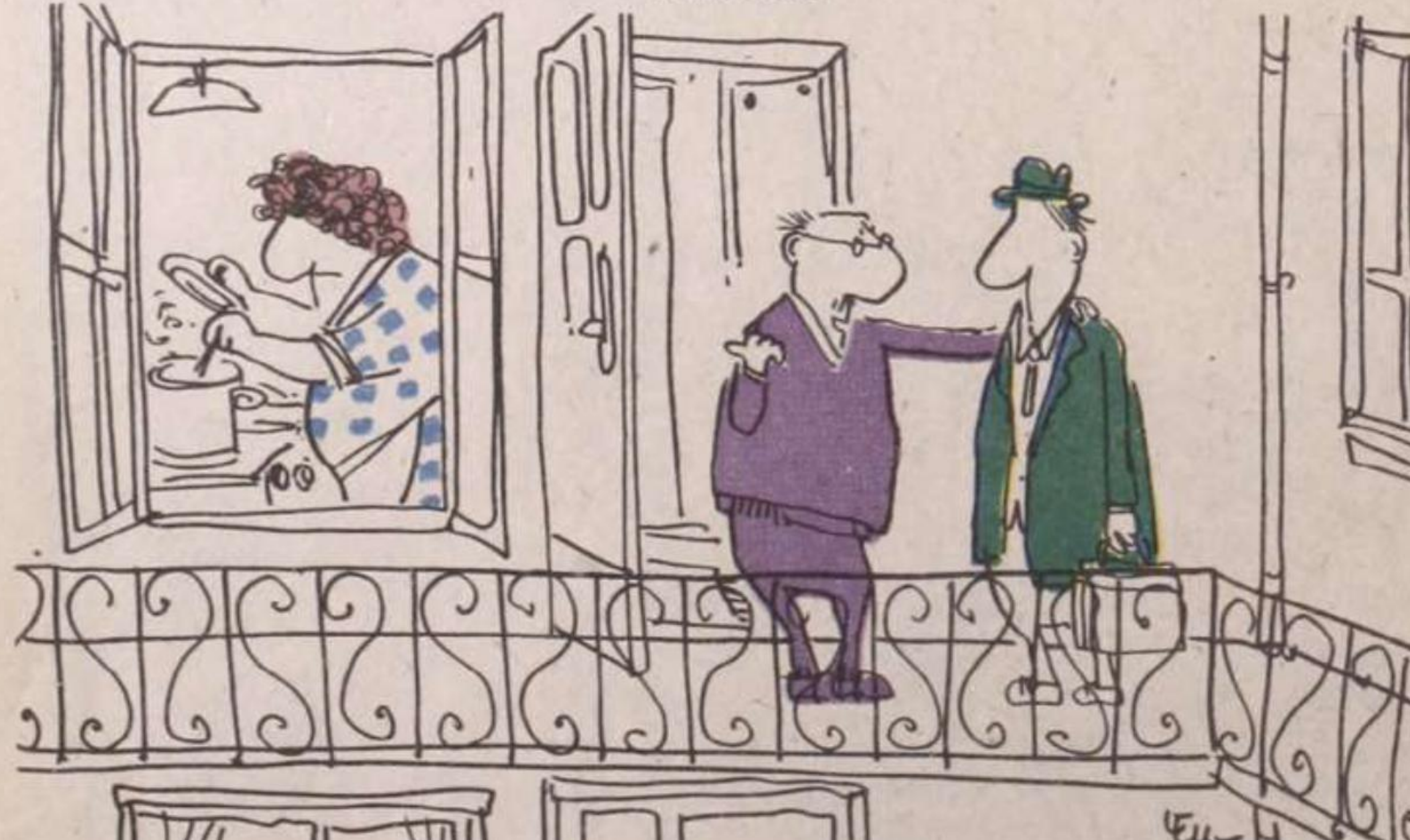

– Csak annyit kellene mondania a nevemben, hogy mától új világ kezdődik itt!

TAVASZ

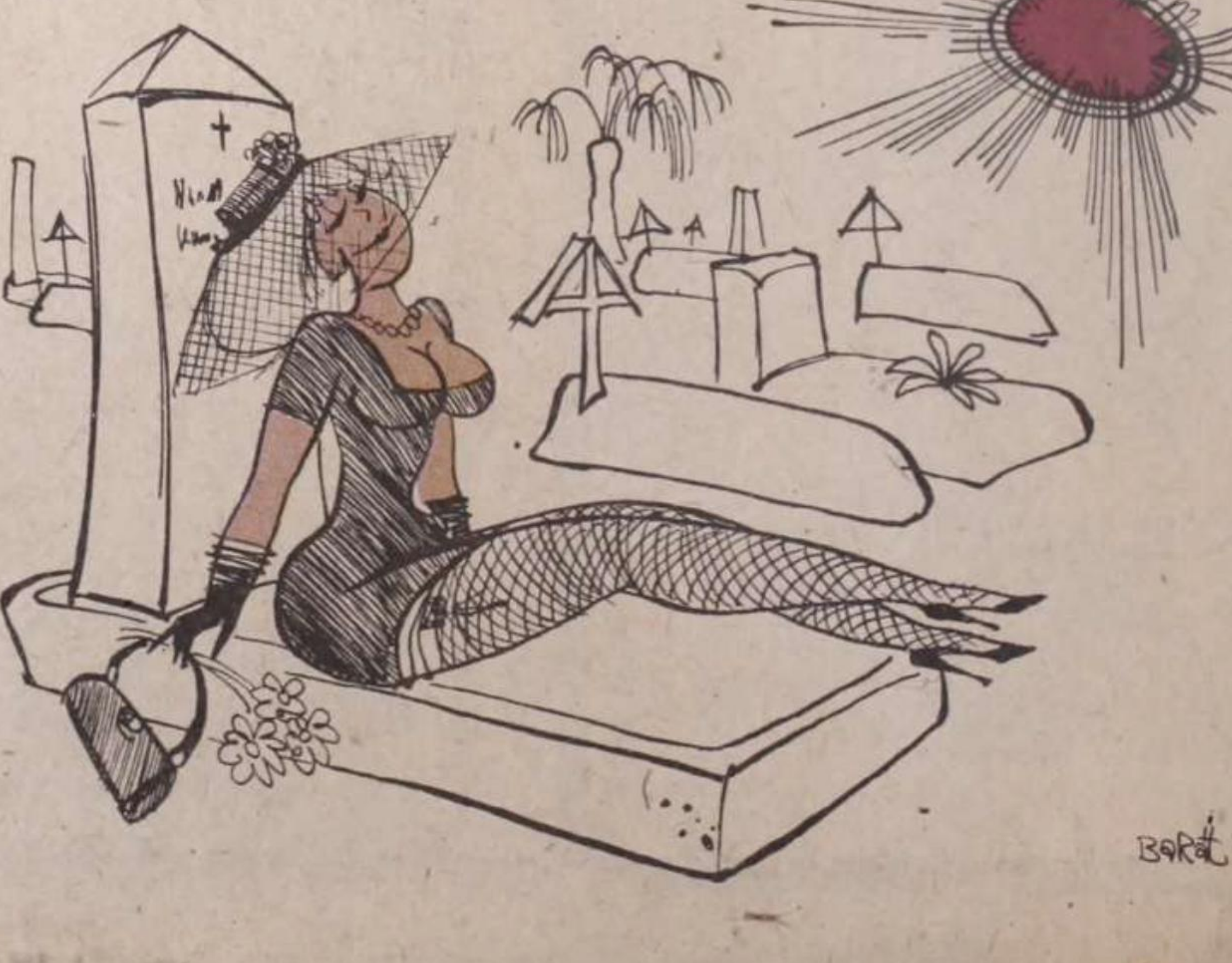

Hiába menekülsz...

BALAZS-PIRI, BRENNER, FÜLÖP, LEHOCZKI, DALLOS, SAJDIK

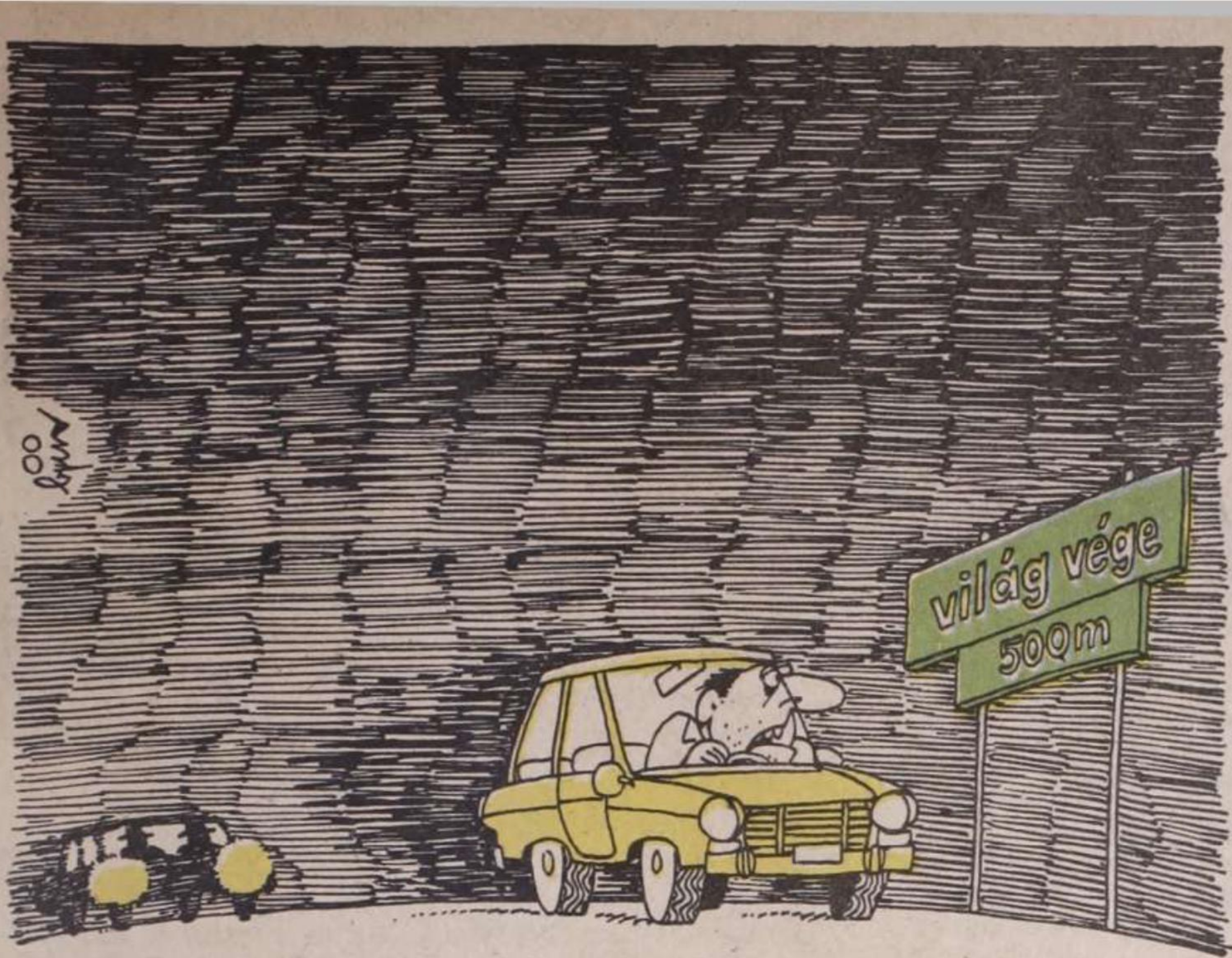
világ vége
500m

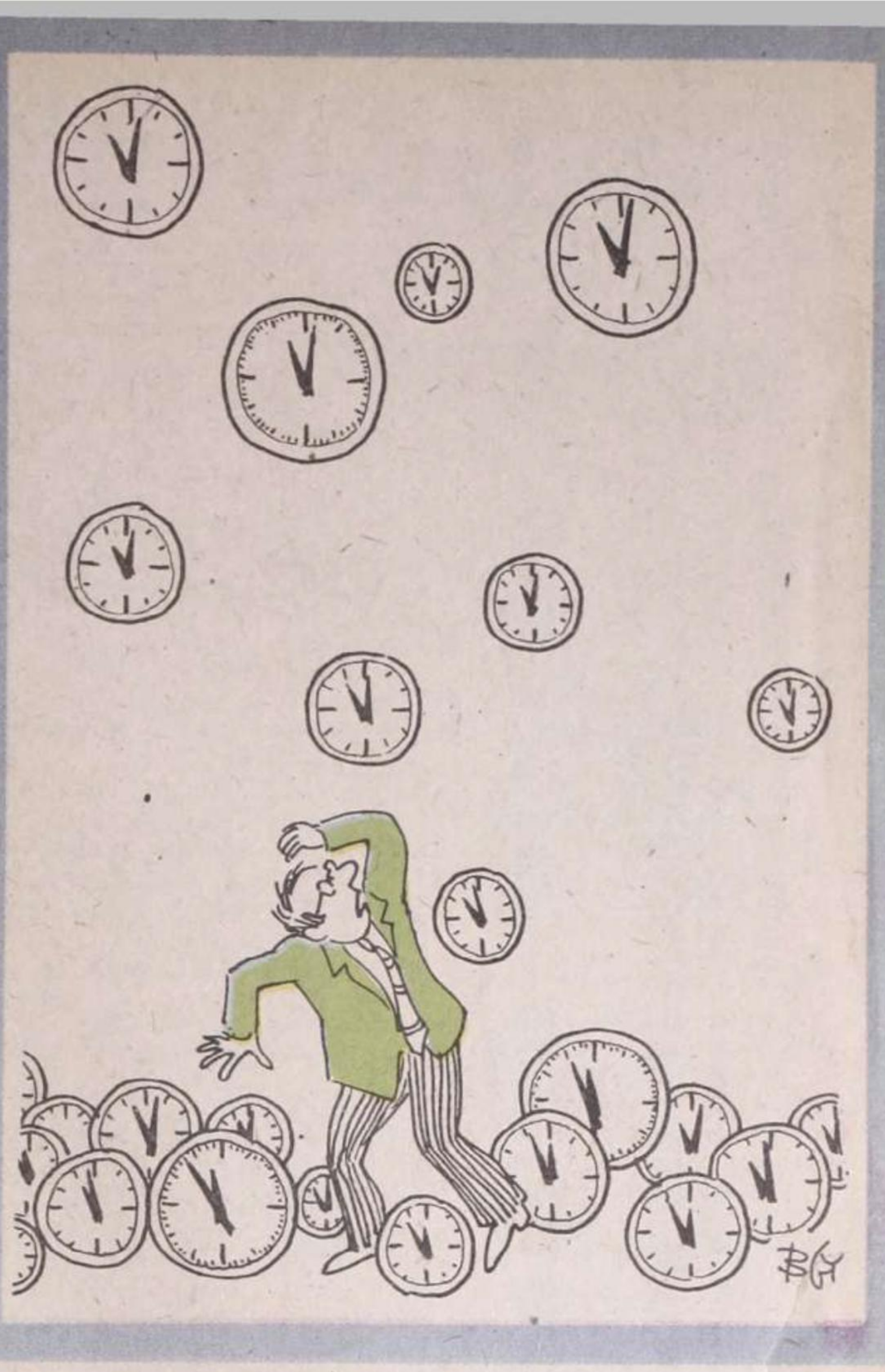

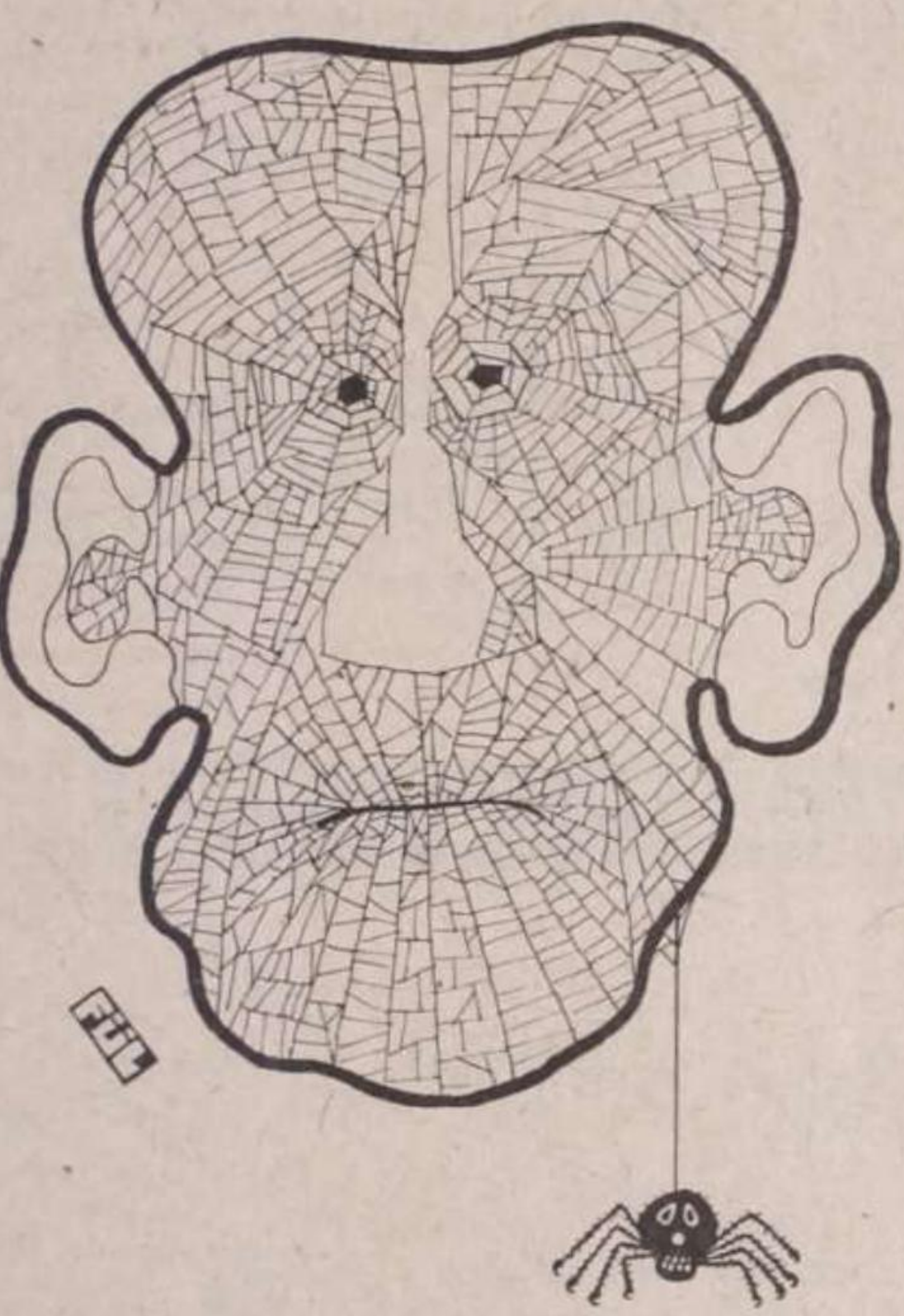

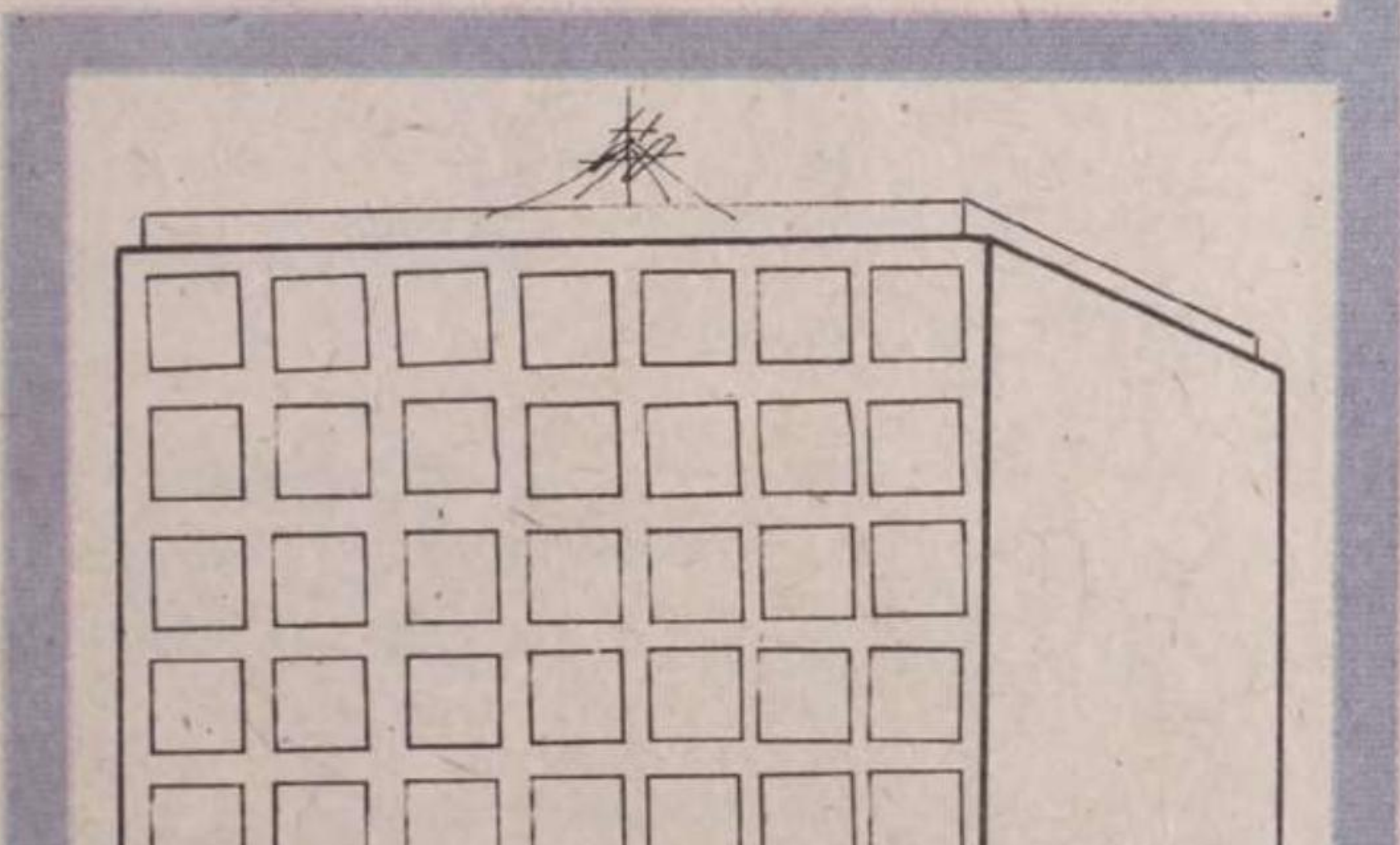

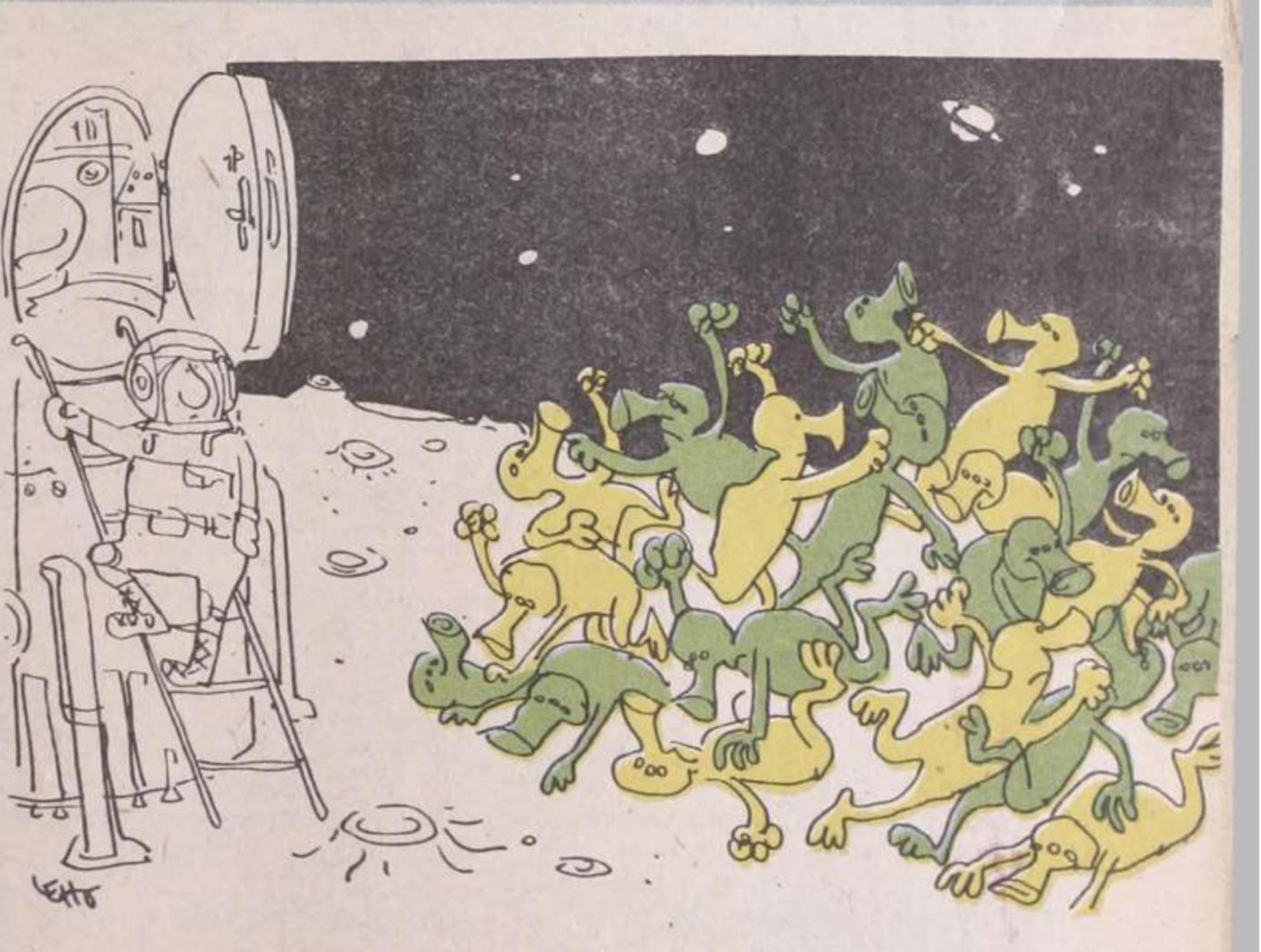

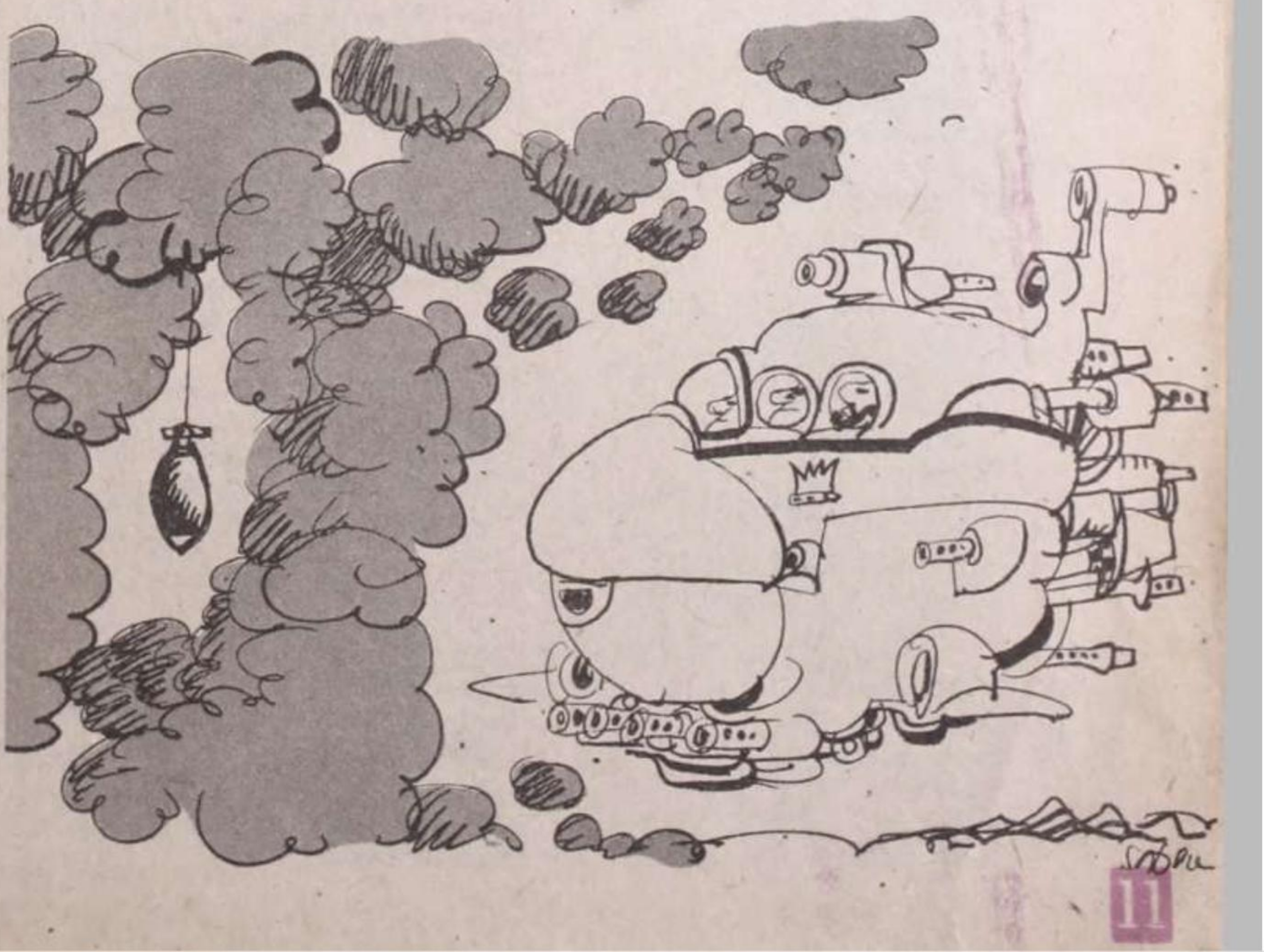

Ülök a tévé előtt...

... és hallgatom Bánffy György és Kondor Katalin beszélgetését A HÉT műsorában. Tetszik a dolog. Bánffy György elsőrangú színművész, Kondor Katalin jó műsorvezető s mint jelenség sem lebecsülendő, beszélgetésünk tárgya pedig fölöttébb fontos: édes anyanyelvünk védelme. Sokan és sok helyütt védik anyanyelvünket, de bár a nyelvvédők lehetnek sokan, nem lehetnek elegen. Bánffy Györgytől értesülök, hogy egy újabb nyelvvédő társaság, egyesület, klub vagy efféle alakult (pontos elnevezését nem jegyeztem fel), célja a fölösleges idegen szavak kiseprűzése, a szabatos, szép magyar nyelv ápolása. Valóban nemes cél, a nyelvvédők munkásságát kísérje sok siker, mi egyebet kívánhatnék?

A beszélgetést a műsorvezető kérdése zárja: mit tehetnének a televízió munkatársai a nemes cél érdekében? Bánffy György általánosságban válaszolt, legyen szabad válaszát néhány konkrétummal megtoldanom, mindegyiket A HÉT szóban forgo műsorából választottam.

Ne írják ki a képernyőre nagy betűkkel azt, hógy MILLENEUM, mert ilyen szó nincs. Ezentúl írják helyesen így: MILLENNIUM.

Az az illető, aki március 15-e alkalmából felolvasott a korabeli sajtó egyik-másik lapjából, ne mondja azt hogy „kontraverzia”, amikor a képernyőn látható, hogy az újságban, melyből felolvasott, nagyon helyesen „kontroverzia” áll. És ha már régi lapokból olvas fel, ne mondja azt, hogy „teszik le”, amikor a néző jól látja, hogy az idézett szövegrészletben így áll: „teendik le”. Apró ügyek ezek, de gyökerük közös: a figyelmetlenség, a henye munka, ami az anyanyelvünk ellen elkövetett vétségek gyakori oka.

Ha pedig Kondor Katalinnak csakugyan szívügye a magyar nyelv — amiben nem kételkedem —, ne mondja azt, hogy „egy ország területe adott”, hanem mondja helyesen így: „adva van”. És ne higgye, hogy az „ők” névmás csak személyekre vonatkozhat, a sajtószemelvényekre utalva tehát bátran mondhatja, hogy „válogattam őket,” ahelyett, hogy azt mondaná: „válogattam azokat.”

Hát ennyi mindent tehetett volna a televízió a magyar nyelv védelmében egyetlen műsorszáma folyamán.

*

Ülök a tévé előtt és nézem a Lomtalanítás című tévéjátékot. Amolyan életkép, cselekménye alig van, fordulatai egyáltalán nincsenek. Kétkezi apa (Mádi Szabó Gábor), kétkezi anya (Berek Katalin) és kétkezi leánygyermekük (Vörös Eszter) a szereplői. A tévéjáték arról szól, hogy az udvarlót várják, aki ígérete szerint — meg fogja kérni a csinos leány kezét. Ez alkalomból finom ebéd készül s ki-ki felölti a legjobb ruháját. A színészek kitűnőek, a jelmeztervező jól tervezett, a rendező jól rendezett, a gyártásvezető remekül vezette az adást. A játék feszültségét az adja, hogy jön-e a férjjelölt, vagy sem. Már akinek adja. Mert nekem és azoknak, akik emlékeznek arra, hogy a tévéjáték elején a szereplők felsorolásában csak három név volt látható, nem adja. A rokonszenves munkáscsalád sem várta volna a vőlegényt, ha tudta volna, hogy rajtuk kívül nincs szereplője a tévéjátéknak.

Tabi László

Vegyes savanyúság

SPORTKOMBINÁT-AVATÁS

Két gyors nyisszantás – a szalag lehull
s megindul visszatarthatatlanul,
verseng a kis sereg:
ki ér kevesebb másodperc alatt
az asztalig, min annyi jó falat
s itóka incseleg.

EGY AMATŐR SZOCIOLÓGUS ÖSSZEGEZÉSEIBŐL

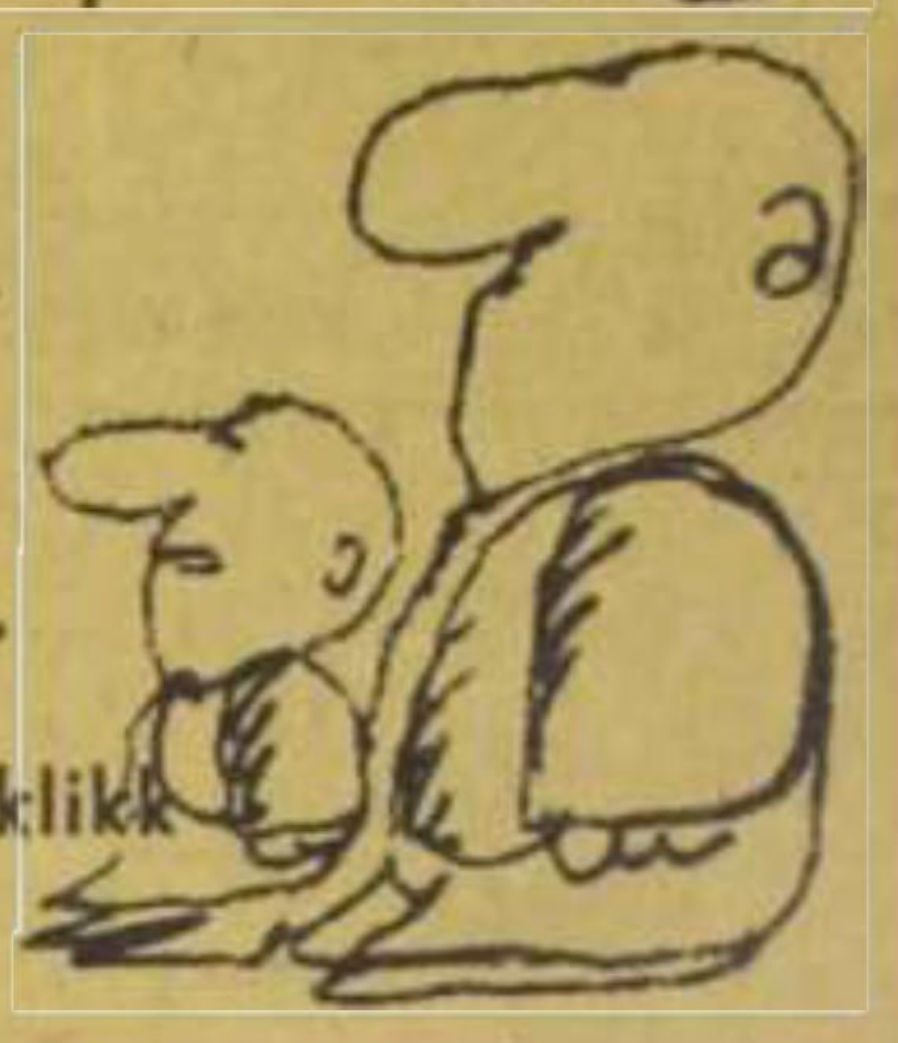

Ki mögött nem áll potentát, megvetik.
Nem ismerik a mércét, nincs is nekik,
de ítélkeznek: jó, rossz vagy közepes.
Minősítést felsőbbséggel szövegez,
mindent jobban tud, mindenhez ért a klikk
– évszázadok óta ... Évezredekig?

EMINENS APUKA

Szülői értekezleten
a megtestesült figyelem,
minduntalan ott sündörög
a pedagógusok között,
csínyeket súg be, miket a gyerek
otthon gyanútlanul el-elcsicsereg –
kislánya kijárja az iskolát,
ő pedig neki a jeleseket.

KÉZIRATOK A SZERKESZTŐ ASZTALÁN

Irodalom?
~~Iroda~~-lom?

Polgár István

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

AZ ÚTLEÍRÁSOK KEDVELŐINEK, AUTÓS UTAZÓKNAK ...

- ... pld. Peter Baumann—Erwin Patzelt: EMBEREK AZ ŐSERDŐBEN Az auka-expedíció Világjárók sorozat 41 Ft
- ... pld. Boglár Lajos: WAHARI Az őserdei kultúra 41 Ft
- ... pld. Jacques-Yves Cousteau—Philippe Diolé: VÍZI BARÁTAINK Világjárók sorozat 46 Ft
- ... pld. Inotainé Bonifert Mária: AZ ARANYRÖG TETEJÉN ÜLDÖGÉLŐ KOLDUS Világjárók sorozat 54 Ft
- ... pld. Romuald Karas: AZ ÉDEN FELDERÍTÉSE 44 Ft
- ... pld. Rex Keating: MENTŐAKCIÓ NUMIÁBAN 56 Ft
- ... pld. Irwin Shaw—Ronald Searle: PÁRIZS! PÁRIZS! Világjárók sorozat 52 Ft
- ... pld. Rosie Swale: A HOORN-FOK GYERMEKEI Világjárók sorozat 38 Ft
- ... pld. Ürögdi György: HOGYAN UTAZTAK A RÉGI RÓMAIAK? 30 Ft

*

- ... pld. Moharos—Tordai—Dr. Tóth: MIT, HOGYAN KELL TUDNI A GYAKORLATI AUTÓVIZSGÁN 22 Ft
- ... pld. E. Preusch—K. H. Rabis—D. Schulze: SKODA 1000 MB/S 100 (Hogyan tovább? sorozat) 35 Ft
- ... pld. TRABANT 601, JAVÍTÁSI SEGÉDKÖNYV 50 Ft
- ... pld. V. A. Versigora—A. P. Ignatov—V. J. Zelcer—K. B. Pjatkov: LADA GÉPKOCSIK JAVÍTÁSA 85 Ft
- ... pld. ZSEBATLASZ 78 Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők a kitöltött, kivágott és címünkre borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvétellel szállítunk, 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi részletfizetési kedvezményt adunk, a 3%-os kezelési és a portóköltséget felszámítjuk. Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a megrendeléseket beérkezési sorrendben teljesítjük.

Címünk:
Állami Könyvterjesztő Vállalat
József Attila könyvesbolt
Budapest, Dési Huber u. 7. 1098
Telefon: 477-138

A megrendelő neve:
Pontos címe (irányítószámmal):
Munkahelye:
Részletfizetésnél:
Anyja neve:
Születési ideje, helye:
Személyi ig. sz.:

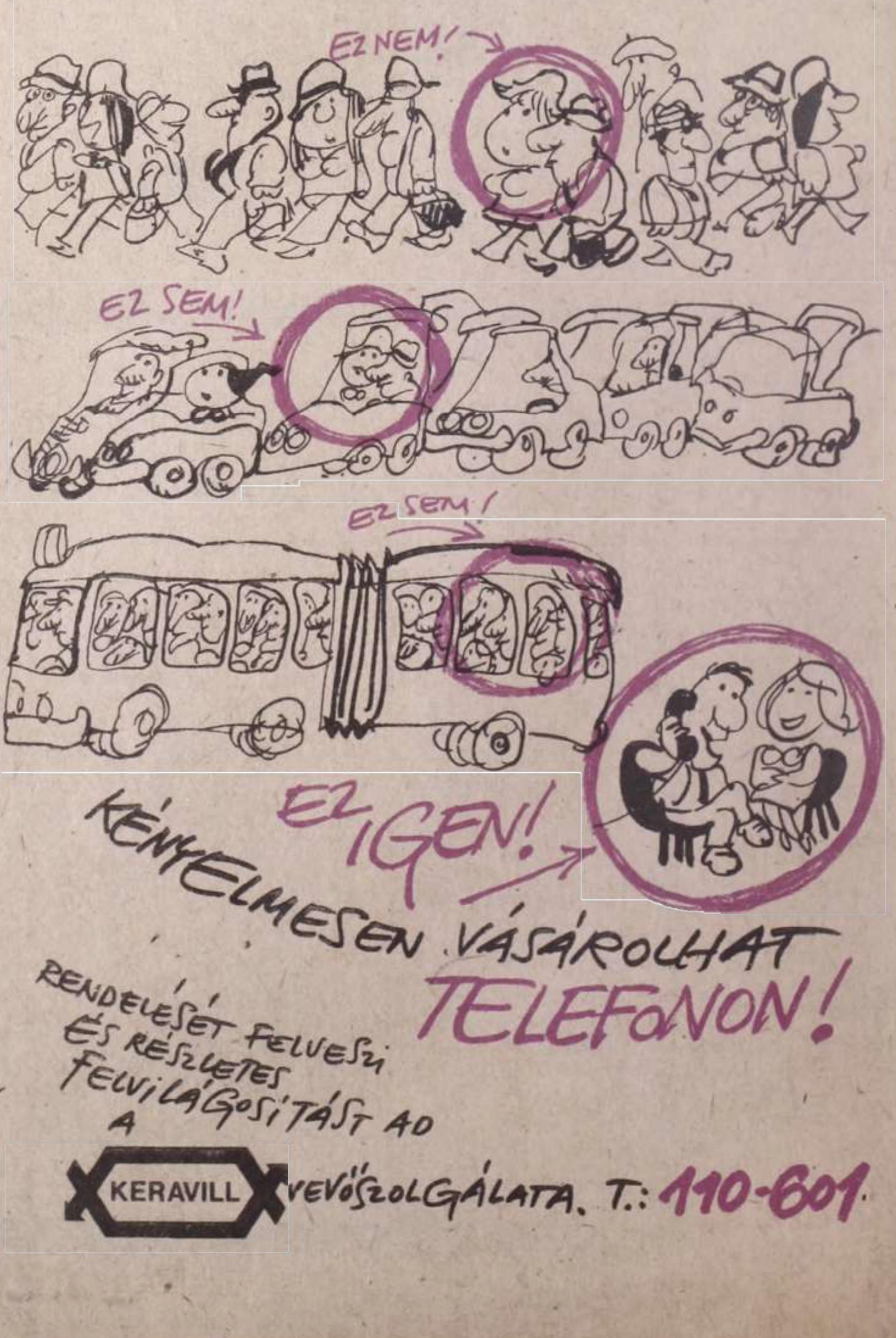

EZ NEM!
EZ SEM!
EZ SEM!
EZ IGEN!
KÉNYELMESEN VÁSÁROLHAT TELEFONON!
RENDELÉSÉT FELVESZI ÉS RÉSZLETES FELVILÁGOSÍTÁST AD A
KERAVILL
VEVŐSZOLGÁLATA. T.: 110-601.

AZ OLVASÓ OLDALA

Hajnal-dosszié

TALÁN MÁR ELFELEJTETTE...

Egyetértek Hajnal Csaba véleményével, a szexből ténylegesen több jelenik meg, mint amennyi szükségeltetne. Túl sok a szöveg és kevés a tett, ráadásul az is gyakran hiábavaló. A dolognak mindig a könnyebbik végét fogják meg az emberek.

H. I.
Budapest, Rózsa u. 7.
1150

Sok mindenben egyetértek Hajnal Csabával, mert való és igaz, hogy nálunk túlságosan szabadjára engedett a fiatalság. A felvetett szexualitás kérdése pedig elsősorban ebből ered.

Elnézést kérek a szerkesztőségtől, ha írásom nem a legstabilabb, de egy munkaközi szünetben írok, a társaim figyelme között.

Hornyák István
Sátoraljaújhely, Széchenyi tér 8.
3980

Aligha hiszem, hogy Hajnal Csabával helye lenne a vitának. Szinte alig hihető, hogy önmaga is komolyan veszi mindazt, amit országvilág előtt szóvá tesz. Ahogy a szexualitás terrénumáról átlagon felüli hördüléseit olvastam, azon lamentálgattam, hogy Hajnal Csaba vagy nagyon fiatal lehet vagy amolyan elaggott, szenilis csatár. A feltevésem szerint agg levélíró szerintem egyéb gondokkal is küszködik: megorrolt a szexre, talán mert már nem tud mit kezdeni vele, elfelejtette, hogy mire való...

Südi Bertalan
Jánoshalma, Kossuth u. 8.
6440

Köszönöm a segítő szándékú bírálatokat, amit lehet, figyelembe veszek.

Hajnal Csaba
Budapest XVIII.,
Zrínyi u. 167

TÖBB MINT BOSSZANTÓ

❶

„Tessék engem hazakísérni!"

Pomázon, az autóbusz végállomásán turisták várakoznak. Jó időben könnyen telik-múlik az idő, de kellemetlen a kényszerpihenő esőben, hóban és szélben. A helybeliek kívánsága is teljesülne, ha fedett várót építenének. Igaz, a HÉV-állomás épülete véd az időjárás viszontagságaitól, de az autóbusz megállóhoz sokat kell gyalogolni. Mire észbe kap az utazni szándékozó, már kigördült a busz az orra előtt. Marad a bosszúság.

Az I. sz. Általános iskola mellett balra az autóút irgalmatlanul sáros. Nem mintha az iskola másik oldalán jobb volna a helyzet. A gyerekek százai kénytelenek erre járni. Közlekedésüket nehezíti a közvilágítás hiánya is. Az apróságok félnek a koromsötétben. Gyakran felhangzik az utcán a járókelőkhöz intézett gyermeki kérés: Tessék engem hazakísérni!

❷

Árnyak a zöldben

A hótakaró elolvadt, a szemetes utcák, házak ismét előtűnnek. Nincs varázslat, csak hanyagság és felelőtlenség. A Hegyalja út 93-ban levő közért mögötti terület elképesztő látvány. A nagy gazban a vashulladéktól kezdve a különféle papírdobozig minden fellelhető. Szürkületkor a hibás járdaszegély balesetet okozhat. Ha még nem okozott.

A Szánkó út 8/C. ház lakói szeméthalmot tűrnek meg maguk körül. Nylonzsák, olajos kanna, néhány talicska sitt található, mindenki „gyönyörűségére". Vajon mire számítanak? Nem valószínű, hogy az éj leple alatt ismeretlen tettes a sok limlomot, kacatot eltünteti.

A Lejtő út 26., 37. és Korponai út határolt terület is figyelmet érdemel. Évek óta itt nyaral és telel az IM 82—40 rendszámú gépkocsi maradvány, roncsokkal rakottan. Megtalálható: gumiabroncs, rozsdás drót, konzerv és festékes doboz, sitt, papírhulladék. Amilyen az autó, olyan a környezete.

(f. l.)

SZEMÜVEGET AZ OFOTÉRT-NAK!

Mindkét szemem műtött, tizennégy dioptriás a szemüvegem, ha eltörne, csak fehér bottal járhatnék. Amikor 1981. december 4-én rendeltem egy tartalék szemüveget Pécsett az OFOTÉRT-nál, reméltem, figyelembe veszik azt is, hogy az elmúlt év a rokkantak éve volt. Megrendeltem hát a szemüveget, természetesen nem SZTK-ra, hiszen az SZTK nem ad tartalék szemüvegre receptet. (Ezt nem egészen értem, hiszen ők tudhatnák a legjobban, hogy a szemműtétesek számára mennyire létfontosságú a második szemüveg.)

Amikor felvették a rendelést — előre kifizettem a lencsékért 330 forintot — közölték: majd értesítenek, mikor készül el.

Amikor ezt a levelet írom, március 3-án, az értesítés sehol. Közben érdeklődtem a pécsi OFOTÉRT-nál, de azt a választ kaptam, hogy a szemüveget Pesten csinálják, így ők sem tudják, mikor készül el.

Várok türelmesen, mit is tehetnék? 1981 a rokkantak éve volt, az idei az öregeké. Jó lenne, ha törődnének is velünk, idősekkel!

Pápay Jenő
nyugdíjas
Sellye, Dráva u. 9.
7960

TÜCSÖK és BOGÁR

ni, már a 7. percben beigazolódott. Fekete bal oldali szöglete után Szemere próbálkozott lövéssel, a rosszul eltalált labda a kaputól 8 méternyire álló László II. fejére, onnan pedig az üresen maradt közepébe pattant, 1-0. A gól nem szegte a szegedi játékosok

Hiába, egy középpályásnak ne legyen üres a közepe!

(A Délmagyarország című lapban találta Sinkó József, szegedi olvasónk)

jék. Az édességet kedvelőknek érdemes megízlelni a Cicegét – amely a gánicához hasonló – reszelt burgonyából, lisztből készült és tejfölös, hagymás, paprikás zsírral lett nyakon öntve. Dobári Pál zenekara játszik.

Stimmel. Az édesség csak úgy igazi, ha hagymás, paprikás zsírral öntik nyakon. Brrr... Kérek még egy gánicaszerű cicegét!

(A Dunántúli Naplóban lelte Vadász Károly, pécsi olvasónk)

merkedne hozzáillő nővel (hajadon, leányanya, elvált asszony), 1 gyerek nem akadály. Budai hegyek előnyben. Egész alakos képet kérnek. „Vágyom a boldogságra KU 66 438" jeligére, a kiadóba.

Majd valamelyik műműhold lefotózza!

(A Képes Újság apróhirdetései között találta Király László, pásztói olvasónk)

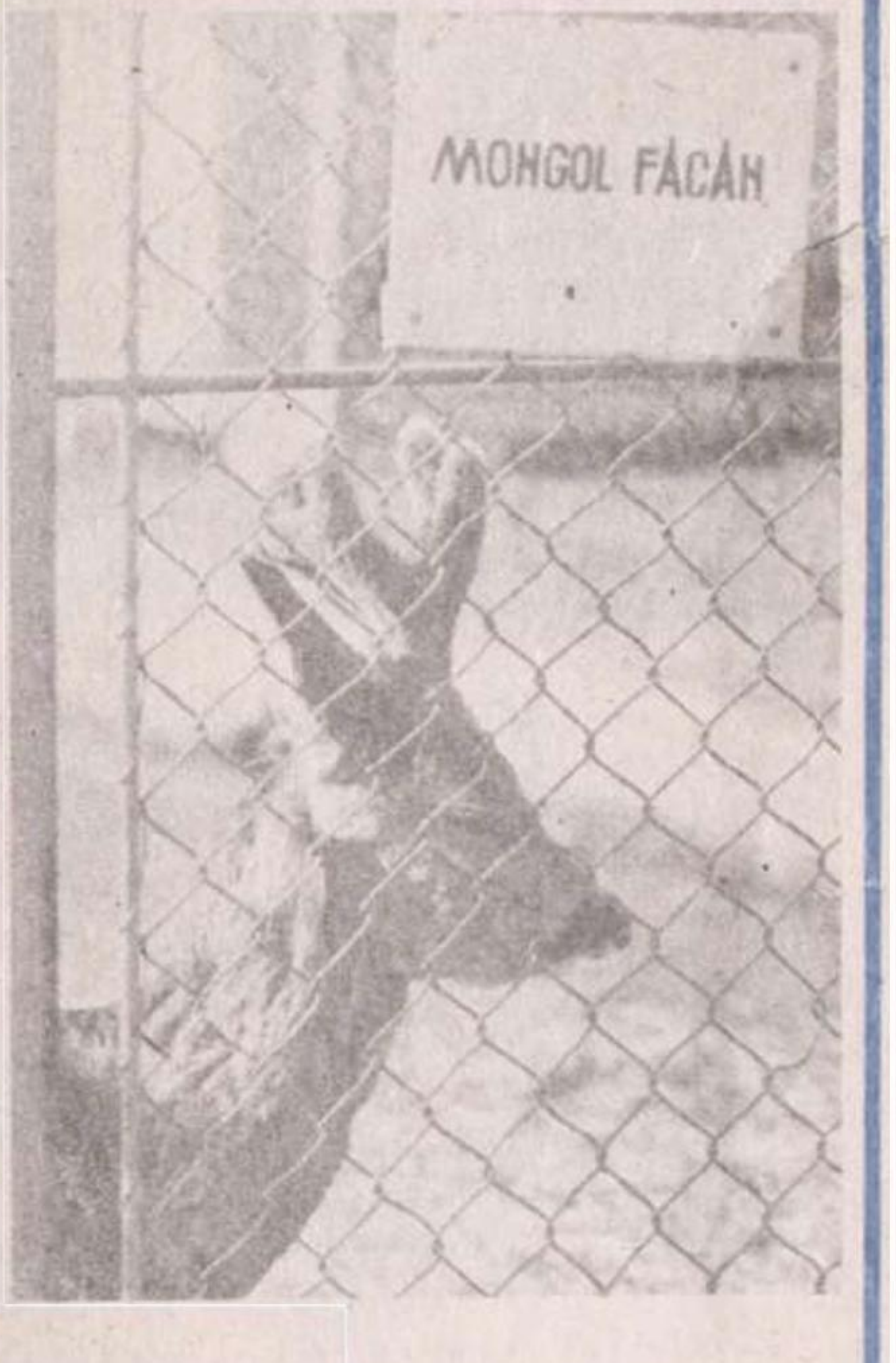

Álarcosbál?

(A jászberényi állatkertben fotózta Kvacsek István, jobbágyi olvasónk)

MINDIG JÓ LESZ A LAPJÁRÁSA,
Ludas Matyi
HA JÁRATJA A Ludas Matyi-T

A Ludas majális terítékéből:

FUSZULYKA EGYÜTTES — LUDASKÁSA — FUT A LUDAS — DÖBRÖGI DÍJ

Május 29-én és 30-án a Heves megyei Ludas községben várja önöket majálisi mulatságunkra: a Fuszulyka Népi Hangszeres Együttes, a Viszneki Gyermektánc Csoport, a Vidróczki Néptánc Együttes, az Egri Néptánc Együttes, a Tarnaleleszi Citera Zenekar, a Gyöngyöspatai Népdalkórus, a Fedémesi Asszonykórus és sok más országosan ismert művész.

Várjuk majálisunkra a hasonmásokat és a csudapókokat. (A jelentkezések feltételeit az előző számainkban közöltük.) Várjuk továbbá a kirakodókat (népművészeket, iparművészeket), számítunk a mutatványosok, körhintások, céllövöldések közreműködésére.

Még egy kis előzetes a meglepetésekből: Ludas és környéke ebből az alkalomból ludaskásával várja azokat, akik a mulatság közben megéheznek. Akik pedig fogyókúrázni vagy csak egyszerűen mozogni akarnak, azoknak „Fut a Ludas" kocogást rendezünk. E két napon az előzetes közönségszavazatok alapján ismét kiosztjuk a Döbrögi-díjat. Kérjük olvasóinkat, hogy április 20-ig írják meg nekünk, kit vagy kiket javasolnak Döbrögi-díjra!

Vendégeink: A riporter kerestetik verseny döntősei

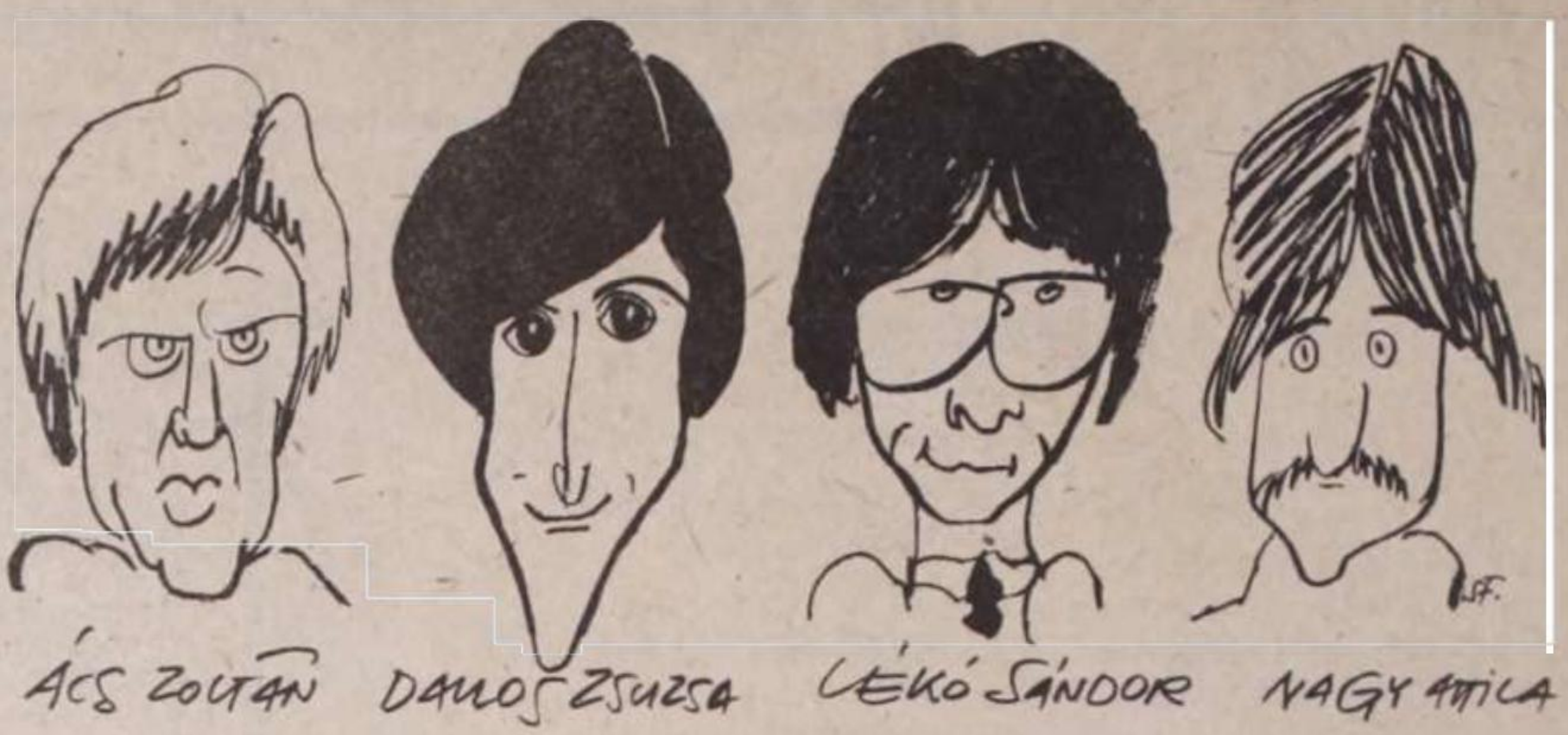

Pomezanski György szerkesztő meséli azokról, akik a selejtezőkön kiestek:

Mélységek:

— Brukszelles hol van? Hát Londonban. Ott zenei előváros.

— Antiszemitizmus? Pontosan nem tudom mi, de nagyon régi lehet, mert a szóban benne van az „anti".

— Cionizmus? A nácizmus államvallása volt. Hitler fő tana.

Célok:

— Szeretnék olyan lenni, mint a Vitray!

— Mivel eddig nagyon jól fizető szakmám volt, már megengedhetném magamnak, hogy riporter legyek.

— Most kapom meg a diplomámat, beszélek három nyelvet. De állást szeretnék!

Olvassatok:

— Dadogva.

— Szótagolva.

— Még úgy sem.

Beszédhibák:

— Akinek csak egy van.

— Akinek egyszerre több van.

— Akit meg sem értettünk, mivel némán hadart.

Mind arany, ami kérdés:

— Bemutatom Nagy Gézát, s megmondanád a neved?

— Mondja, tanár úr! Mi a foglalkozása?

— Nem vagy gyáva? Karrierista sem? És megalkuvó? Miért nem adsz magadra többet? (Kérdi a csinibaba nyilvánosan az édesanyjától.)

•

A döntő résztvevői: **Ács Zoltán, Dallos Zsuzsa, Lékó Sándor, Nagy Attila, március 25-én 17 órakor találkoznak olvasóinkkal a Gábor Andor klubban. (VIII., Gyulai Pál utca 14.)** Házigazda: **Pomezanski György,** a műsor szerkesztője.

A MÁV FÜSTJE

Lakásom egyik mellékhelyiségéből, amelyet szükség esetén családtagjaimmal együtt rendeltetésszerűen használok, látom a körúti háztetőket, a Bérkocsis utcától a New York-palota tornyáig. A kéményekből finoman szálldos a füst, ha egyáltalán szálldos, mivelhogy a lakosság hajlott a hatóságok szíves szavára, s rég áttért az olaj-, a gáz-, vagy az elektromos fűtésre. Egy, csak egy kémény van talpon a vidéken, a MÁV-kollégiumé, amely fittyet hány minden panaszos levélre, s az esti lapunk „Itt a budapestiek minek beszélnek?" rovatában már vagy három éve megjelent sorokra. Ebből a kéményből naponta többször olyan fekete füstfelhő tör az égre, hogy látványától a legzordabb környezetszennyező is abbahagyná saját tevékenységet, versenyképtelenség mián. Ha szél fúj, vagy szmogosra fordul az idő, a füst meglátogatja a József körúti járókelőket; egyébként a koromszemek még fent-meg-nem-nevezett helyiségembe is behatolnak, a zárt ablak apró résein. Régi ismerősöm, aki történetesen lakóbizottsági elnök a MÁV-kollégium szomszédságában, hatósági látszatintézkedésekről és hiábavaló bejelentésekről beszélt nekem, amikor a minap véletlenül összetalálkoztunk. Sok ezer ember lakik azokban a háztömbökben, amelyeket a mozdonyokból ide átmentett füst rendszeresen csapdos. Ugy tűnik, a MÁV csak azok füstjét nem tűri, akik tőle jegyet váltottak. Igaz, a vonatokon ő az úr — vagy legalábbis annak akar látszani —, de a nemfizető lakosságra is van gondja. Hadd nyeljen. Füstöt, mérget. Itt, Budapesten, a korszerűség évében.

M. B.

ANYAGTAKARÉKOSSÁG

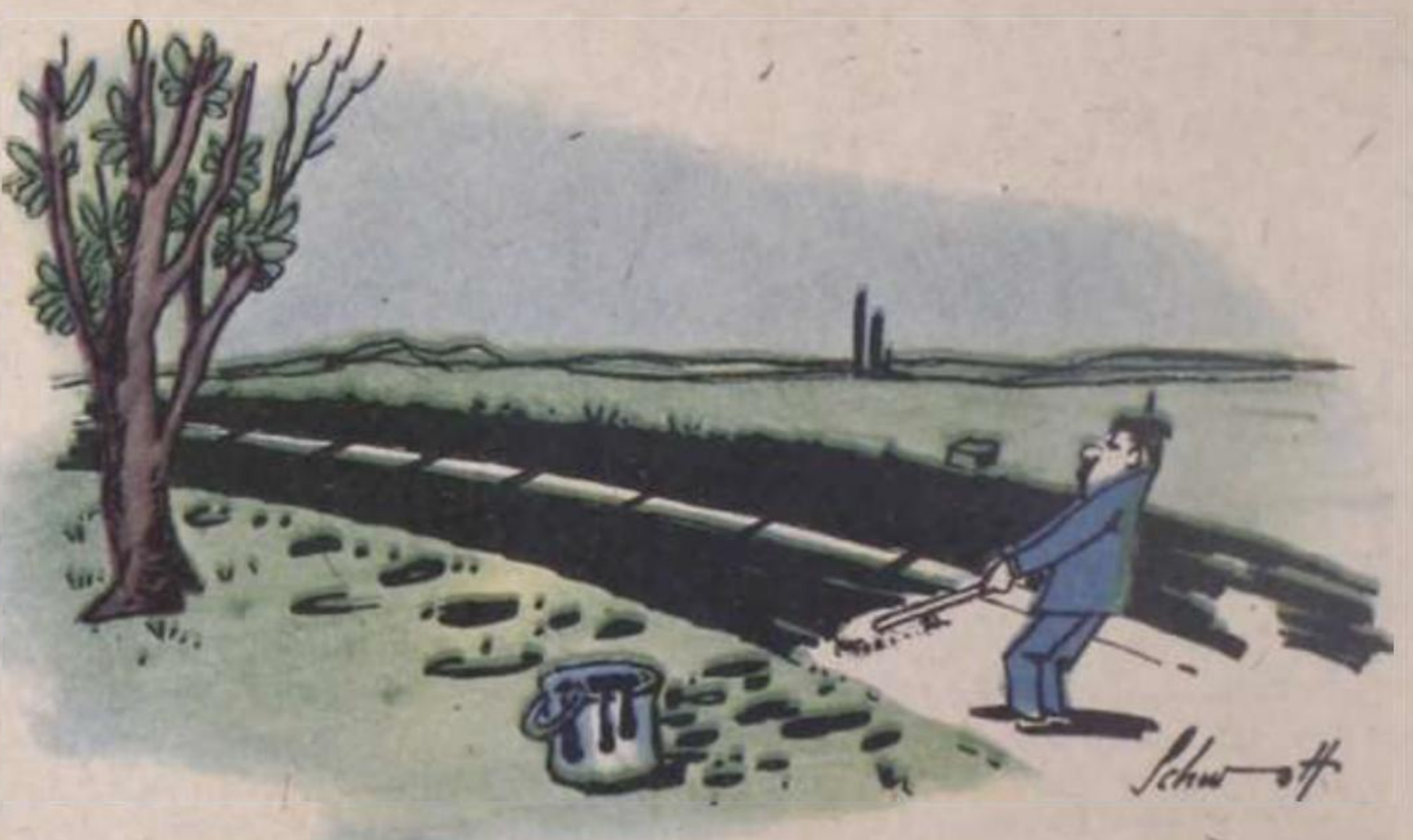

LELKI JELENSÉG

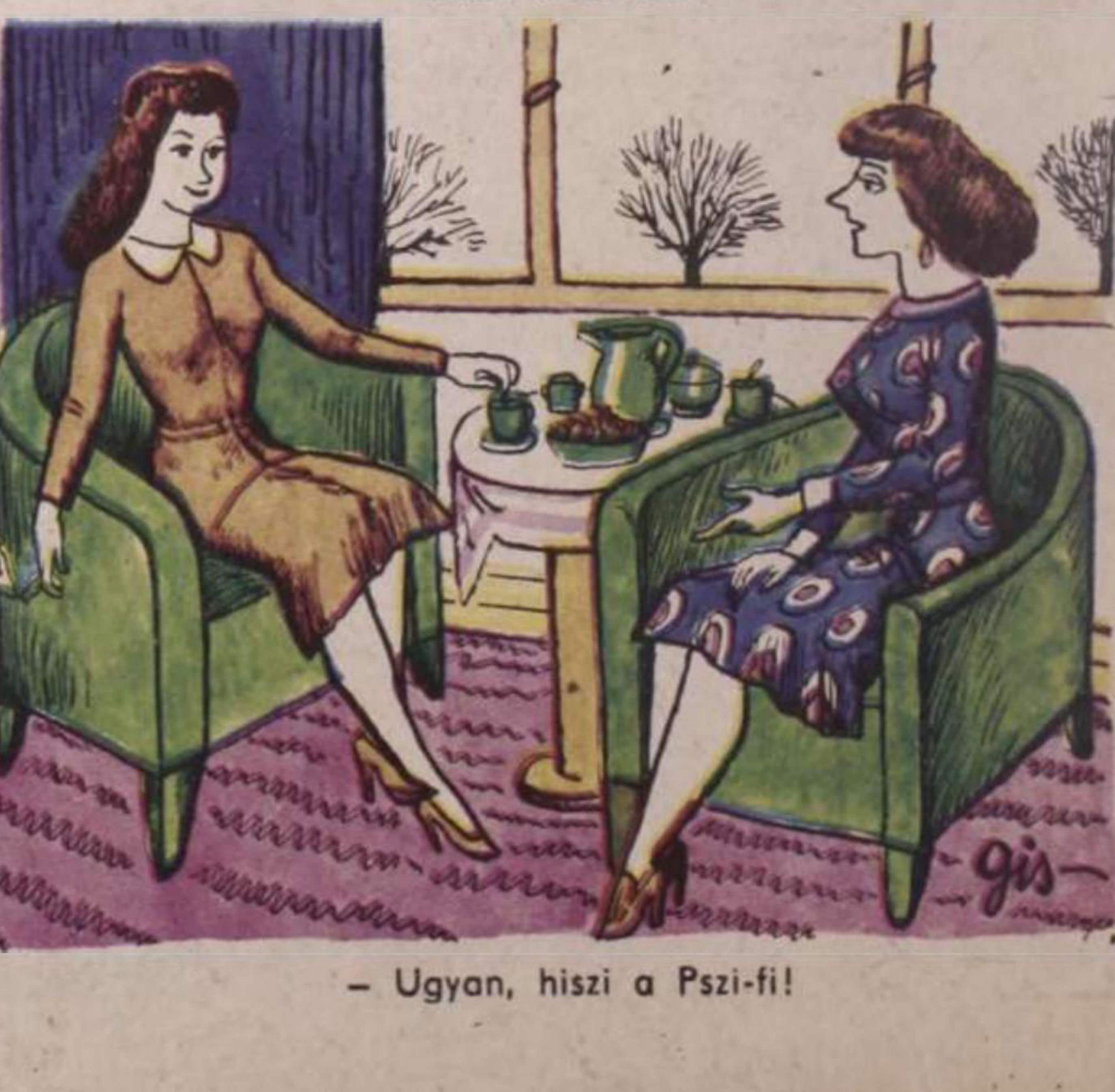

– Ugyan, hiszi a Pszi-fi!

MEGRENDELŐLAP

Előfizetésben megrendelem 19...... évi .... hónap .... napjától

a **LUDAS MATYI** című hetilapot, előfizetési díj: **1 hónapra 13,– Ft**

¼ évre 39,– Ft

½ évre 78,– Ft

1 évre 156,– Ft

Az előfizetési díjat a posta megbízottjának fizetem.

Név: ....

Város (község): ....

Utca, házszám, irányítószám: ....

Kelt, 19.. hó .... nap.

....

a megrendelő aláírása

KÉRJÜK OLVASÓINKAT, HOGY A MEGRENDELŐLAPOT AZ ÚJ POSTAI LEVÉLKEZELÉS MIATT BORÍTÉKBAN SZÍVESKEDJENEK FELADNI AZ ALÁBBI CÍMRE:

HÍRLAPKIADÓ VÁLLALAT, Budapest 70. Postafiók 1. 1959

IMPORT HUMOR

ORVOSI ESETEK

OTO REISINGER RAJZAI A QUICKBŐL

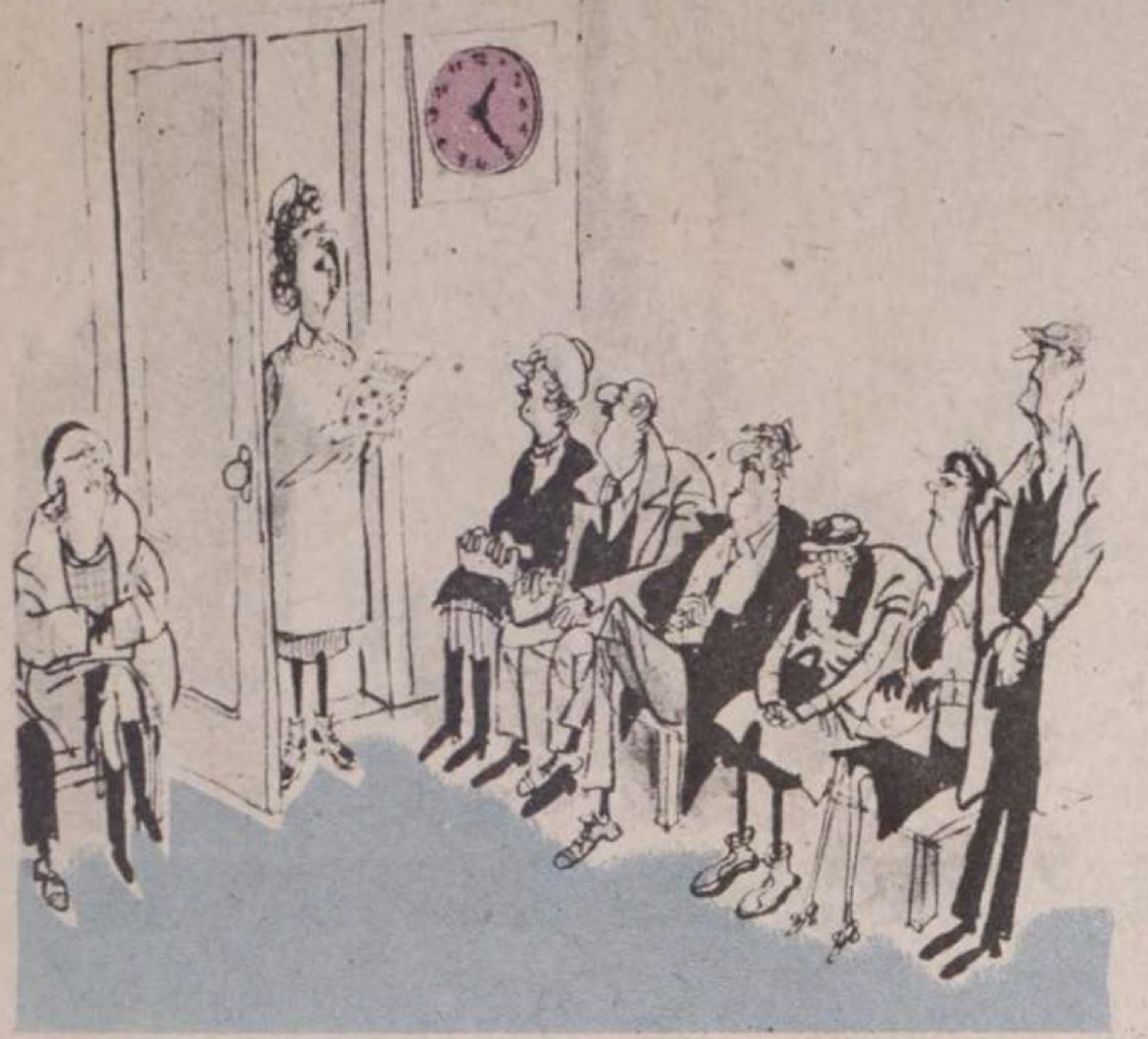

– Tud valaki mondani egy hétbetűs folyót?

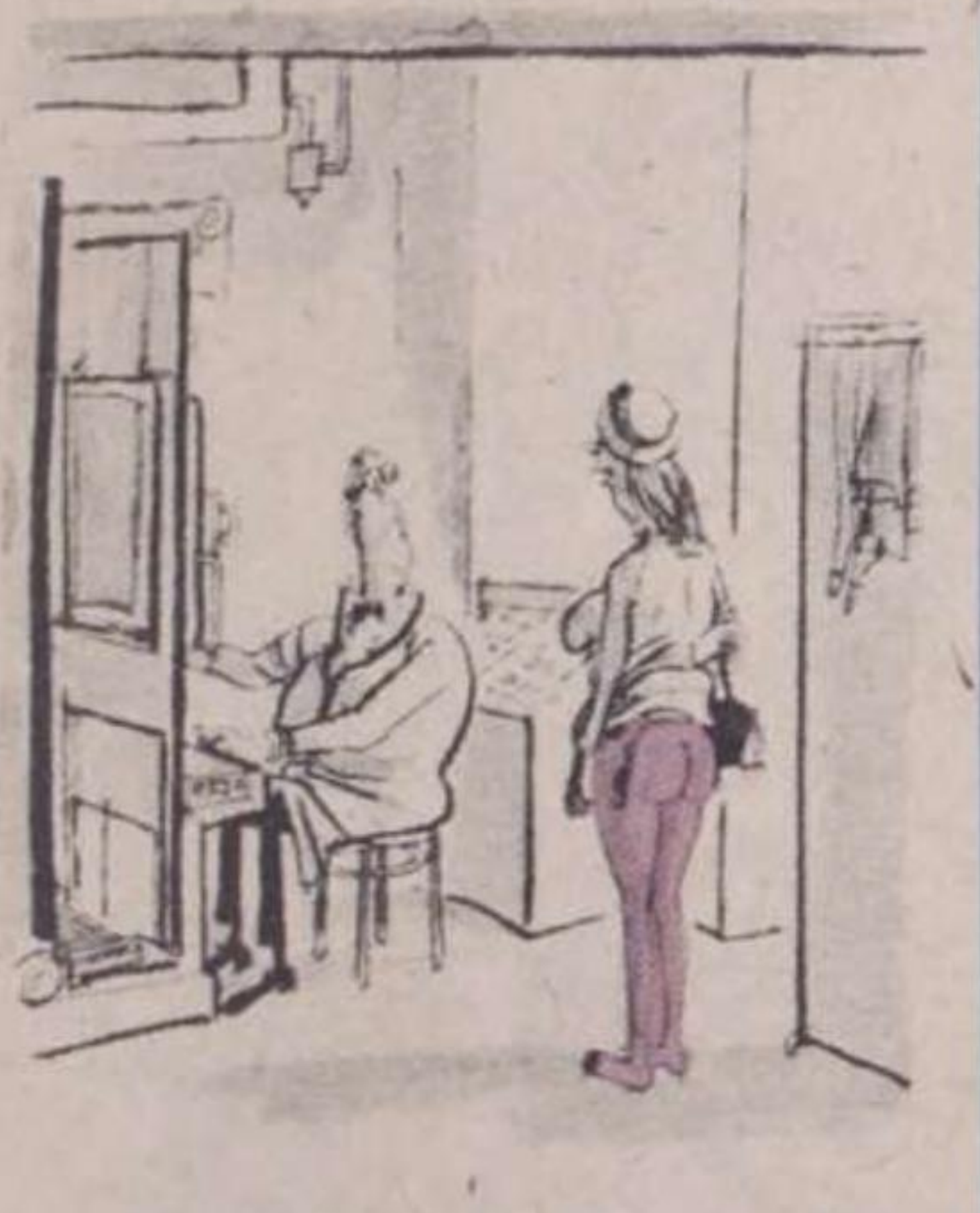

– Hát nem azt tetszett mondani, hogy derékig vetkőzzem le?

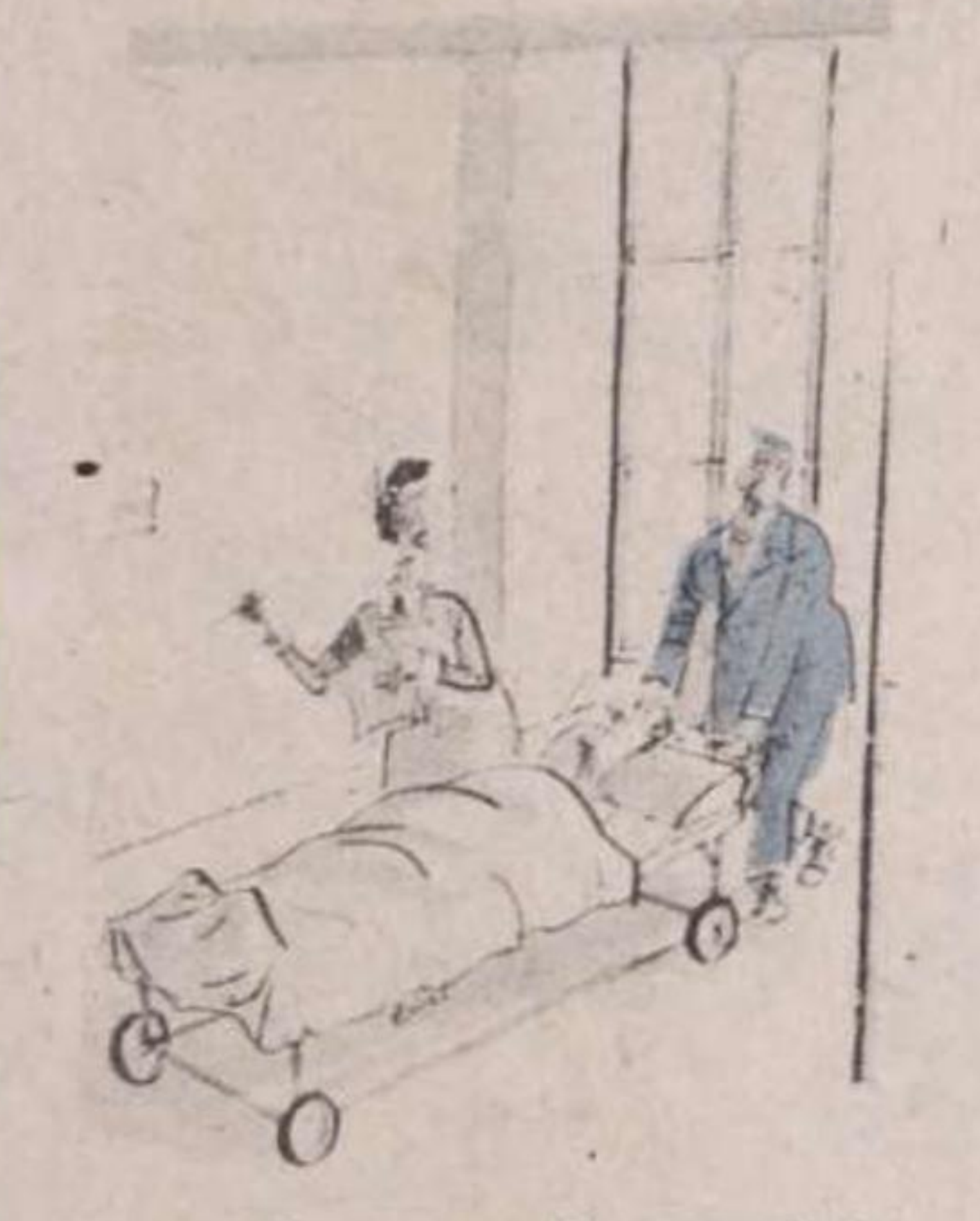

– Mi az, már megint össze kell varrni a kardnyelőt?

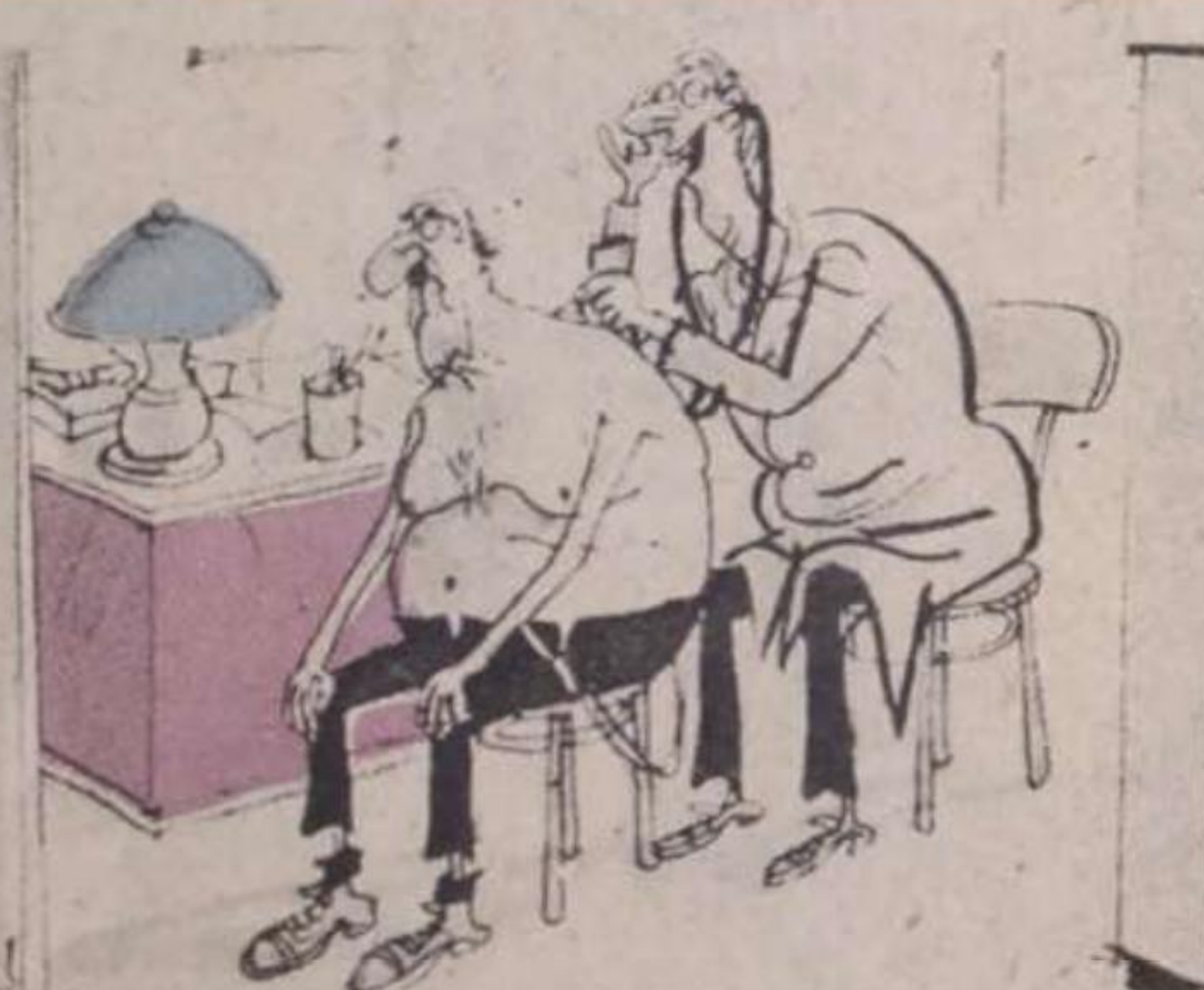

– Jó hírem van, Müller úr: ismét olvashat folytatásos regényt!

KAJÁN KÉRDÉS

— Milyen sikere van a drámádnak? — kérdi valaki a színpadi szerzőtől a művészklubban. — Tegnap is hosszú sor állt a pénztár előtt ... — hangzik a büszke válasz. — Vízszintes 17 — függőleges 2? — kérdi erre az érdeklődő kolléga. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb március 29-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Ruha tartozéka
3. Peru fővárosa
7. Gyümölcs a fordítottja
10. Szudán első embere
12. Nem rokonszenves nőszemély
15. Pénzt helyettesít a rulettasztal mellett
16. Az USA egyik állama
19. Több török szultán neve volt
20. Rag, -nél párja
21. Személyes névmás
22. A 42 függ. kezdete
23. Az ábécé kezdete
24. Német magánhangzó
26. Valamit ráfog valakire
27. Tapasztalatlan, hiszékeny
29. Papirosmérték
31. . . Shaw
33. Saját kezűleg
34. Gárdonyi Géza egyik regényének címe
37. Azonos betűk
38. Kelet — angolul
39. Európai állam fővárosa
40. Festményt keretez
43. Egy kis rágcsáló állat otthona
44. Okmány
45. Pénzintézet
47. Helység a bajai járásban
48. Itt — népiesen
50. Tréfa, bohóság
51. Zúg, nekimegy a falnak, nagyot koppan (lásd: Arany Jánosnál)
53. Hosszú évekig volt futballkapitány
54. . . . édes
55. A függ. 27 kezdete
57. Képtelen beszélni
58. Fűszeres folyadék, egy bizonyos húsfajta megfőzéséhez

FÜGGŐLEGES

1. Ellenszenves magatartás
3. Alaposan megkorhol
4. A humor egyik fajtája
5. Időhatározó
6. Költői alkotás
7. Férfinév és díj
8. Fizikai teljesítmény következménye
9. Emlékezetes ütközet jelzője a világháborúból
11. Emlékezőtehetség
12. Tintafolt az irkában
13. Télen a Balaton
14. Francia város
18. Orosz igen
25. Eggyel kevesebb, mint egy
27. Rendkívül fontos vegyi elem
28. V. R.
30. A 28 függ. fonetikusan
32. Bemondás az ultiban
35. Pompa, gesztus, ma már divatjamúlt jelzője
36. Egy vörös bundájú ragadozó mesebeli neve (két szó)
39. Van például a szódavízben is
41. A Csongor és Tünde egyik szereplője
42. Barna bőrű nép
43. Tüzérségi alegység
46. Dél-Afrikában tartomány, Brazíliában város
49. A héjától, burkától megszabadít
50. Századunk egyik kimagasló írója
52. Érzékszerv
56. T. S.

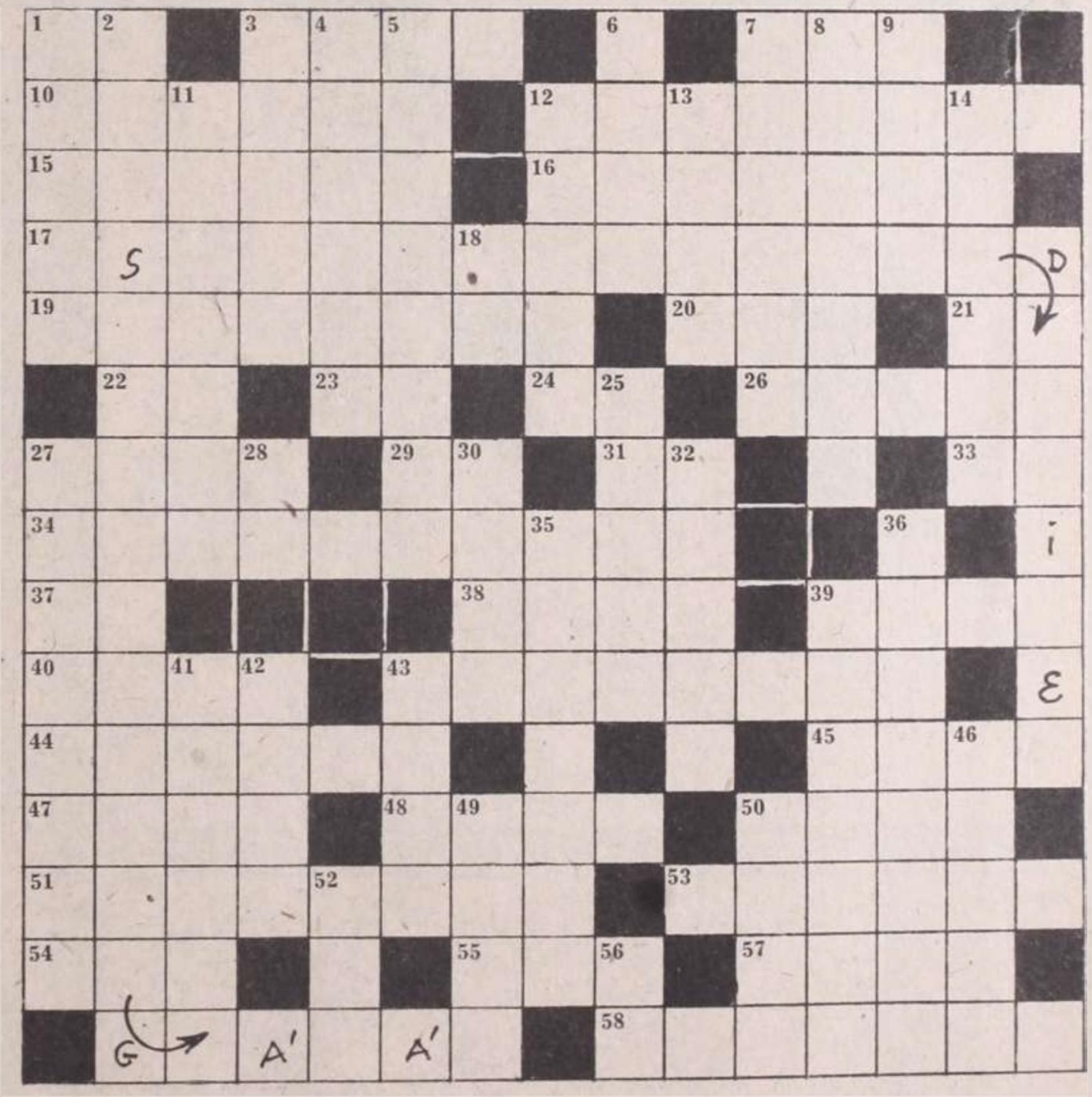

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 336-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156.— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
82.2308/2-12
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

ELŐNYÖS AJÁNLAT

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Egymillió évig kell játszanom évi két dollárért.

200—200 forintot nyert:

Pesti György, Vámosgyörk, Vörös Hadsereg u. 48. 3291;
Szamosi Lászlóné, Bánréve, Aradi út 3. 3654;
Szélpál Antalné, Kecskemét, Halmos L. u. 6. 6000

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Peterdi Pál: Három nap alatt a Szovjetunió körül

Tabi László: Ülök a tévé előtt

Vitray Tamás meséli

Ki április bolondja?

NOSZTALGIA

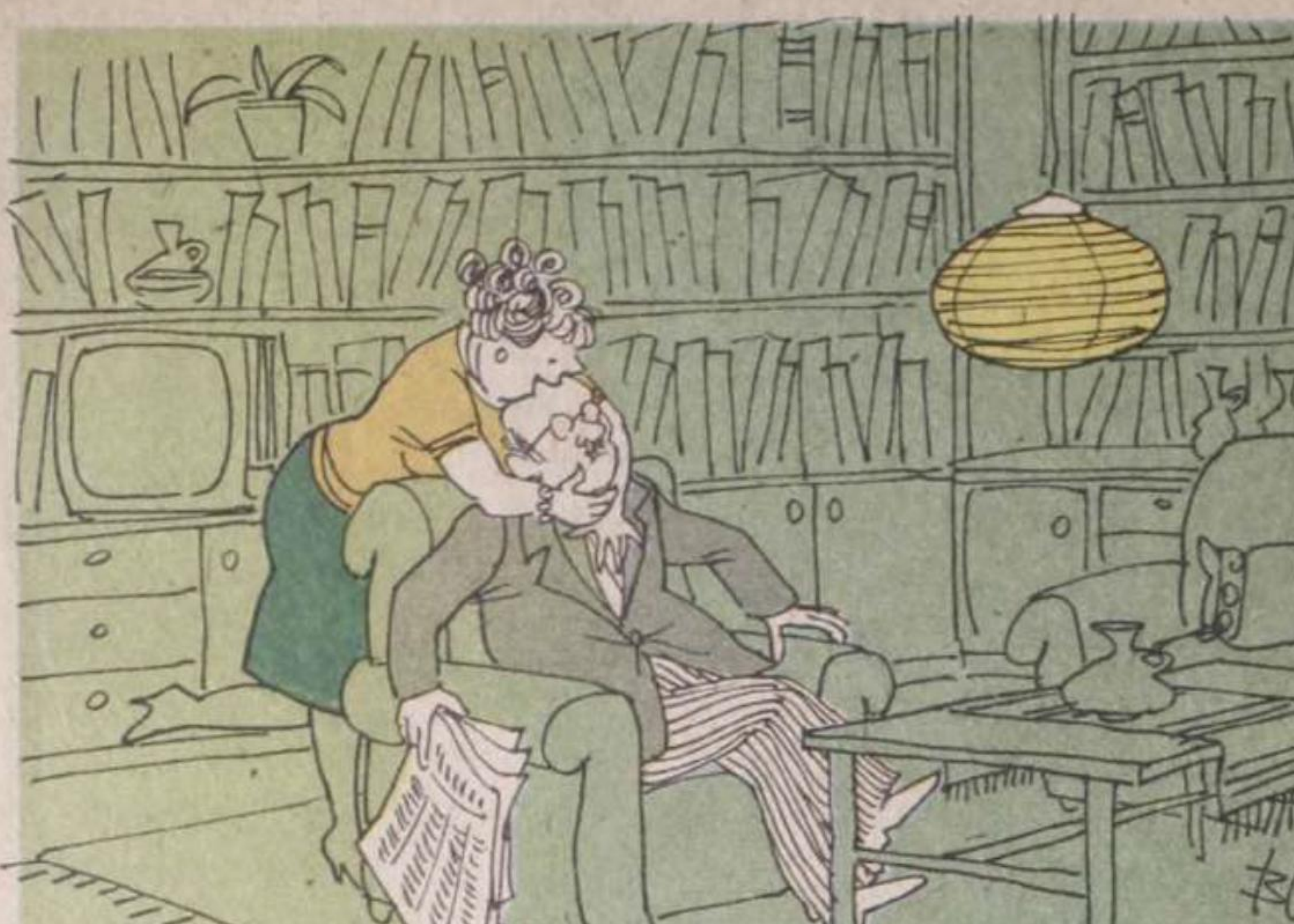

– Gyere, amig nincsenek itthon a gyerekek, zakatoljunk!

RÍTUS

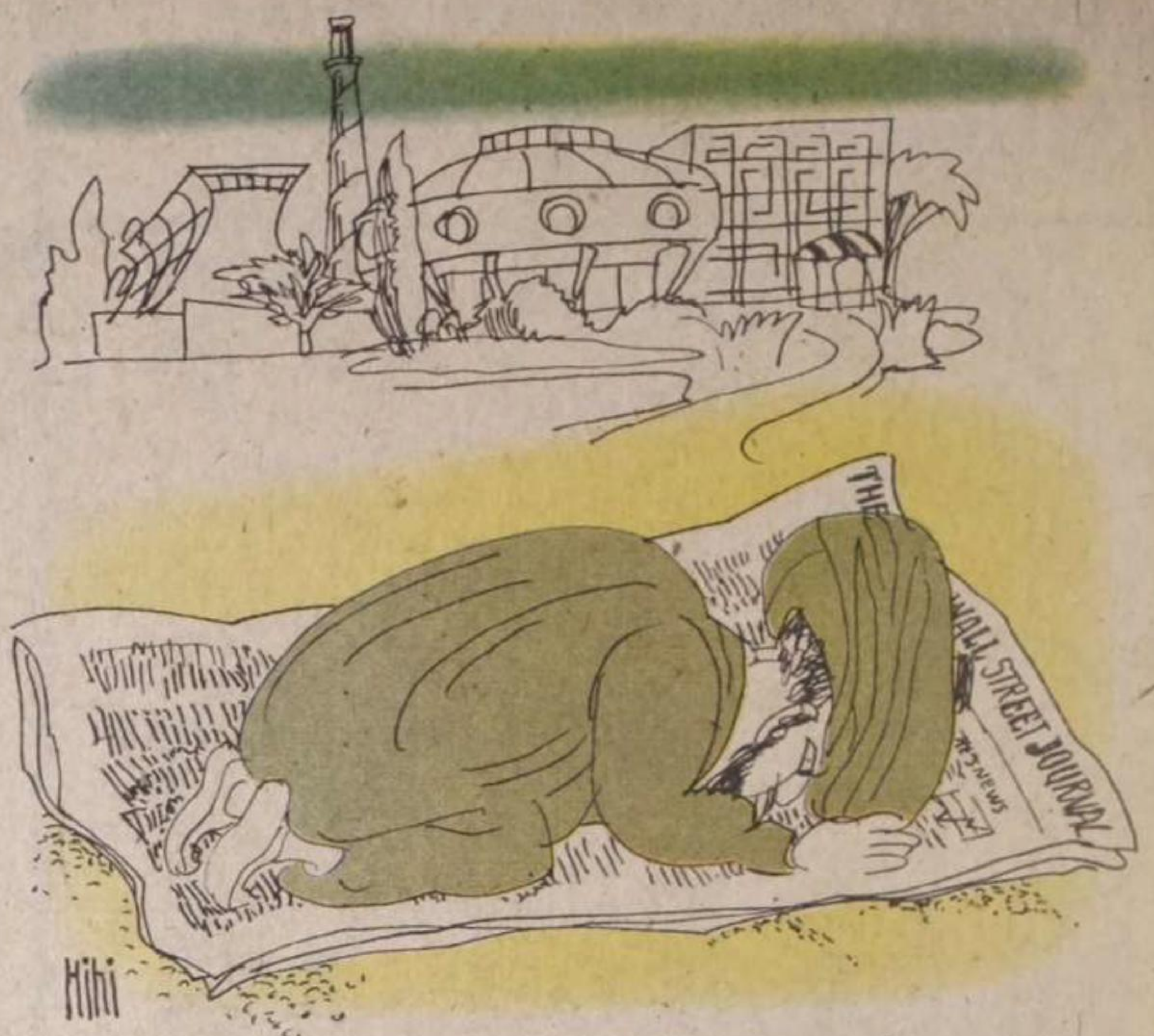
THE
WALL STREET JOURNAL
NEWS

PESTI BÉRHÁZ

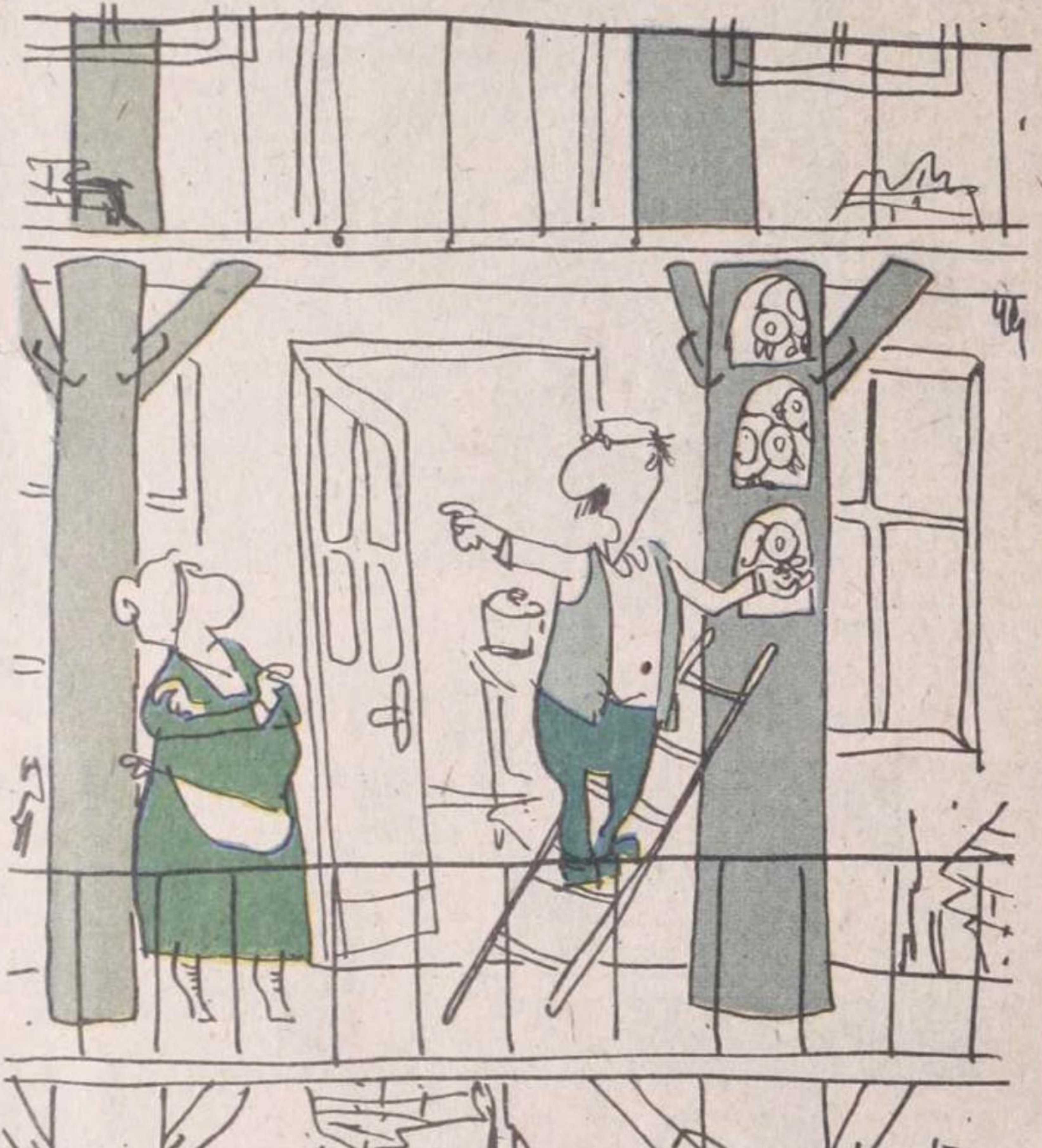

– Törődjön csak a maga aláducolásával!

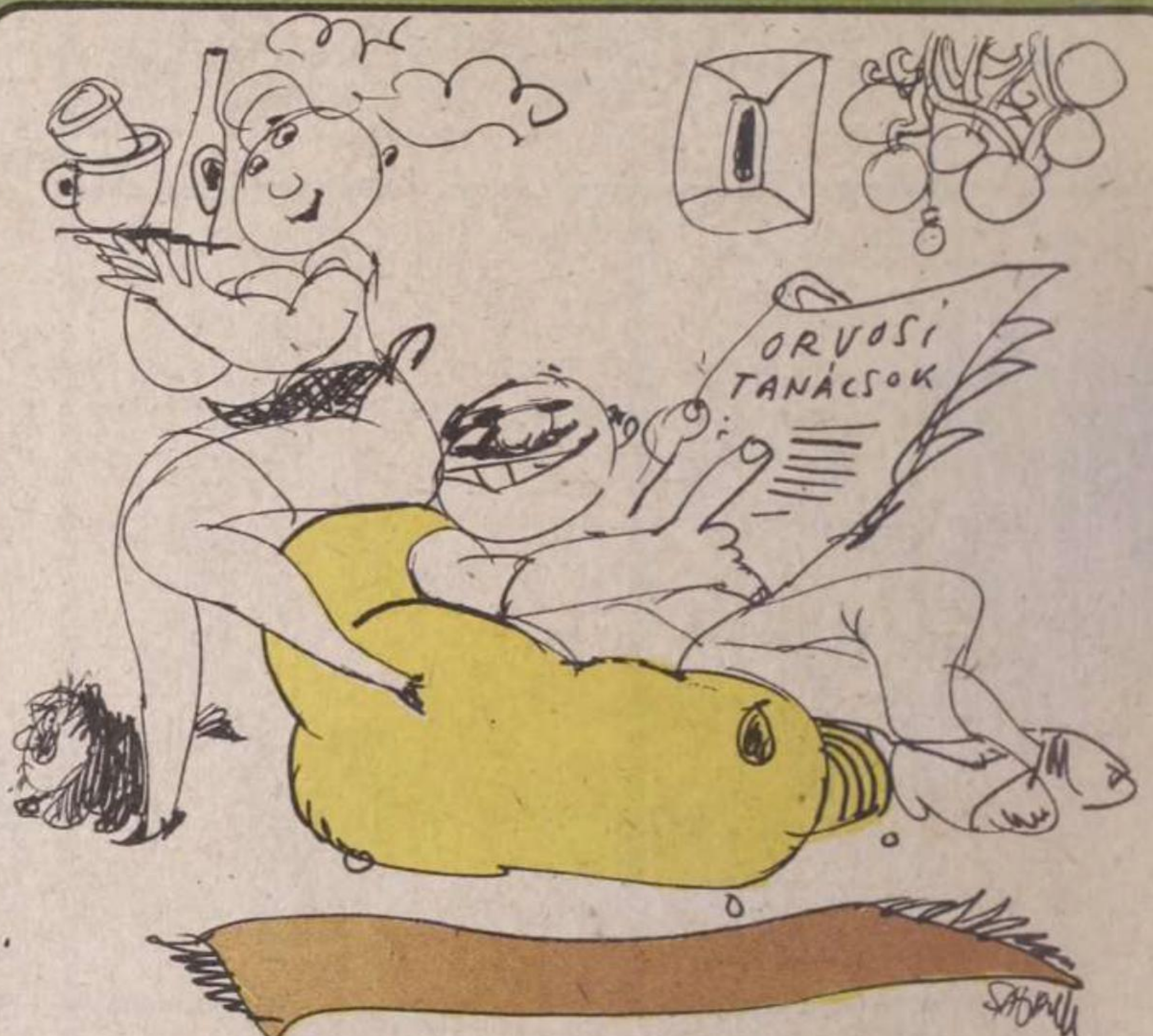
ORVOSI TANÁCSOK

– Régen mindent nekünk kellett kitalálni, mégsem volt baj a népszaporulattal.

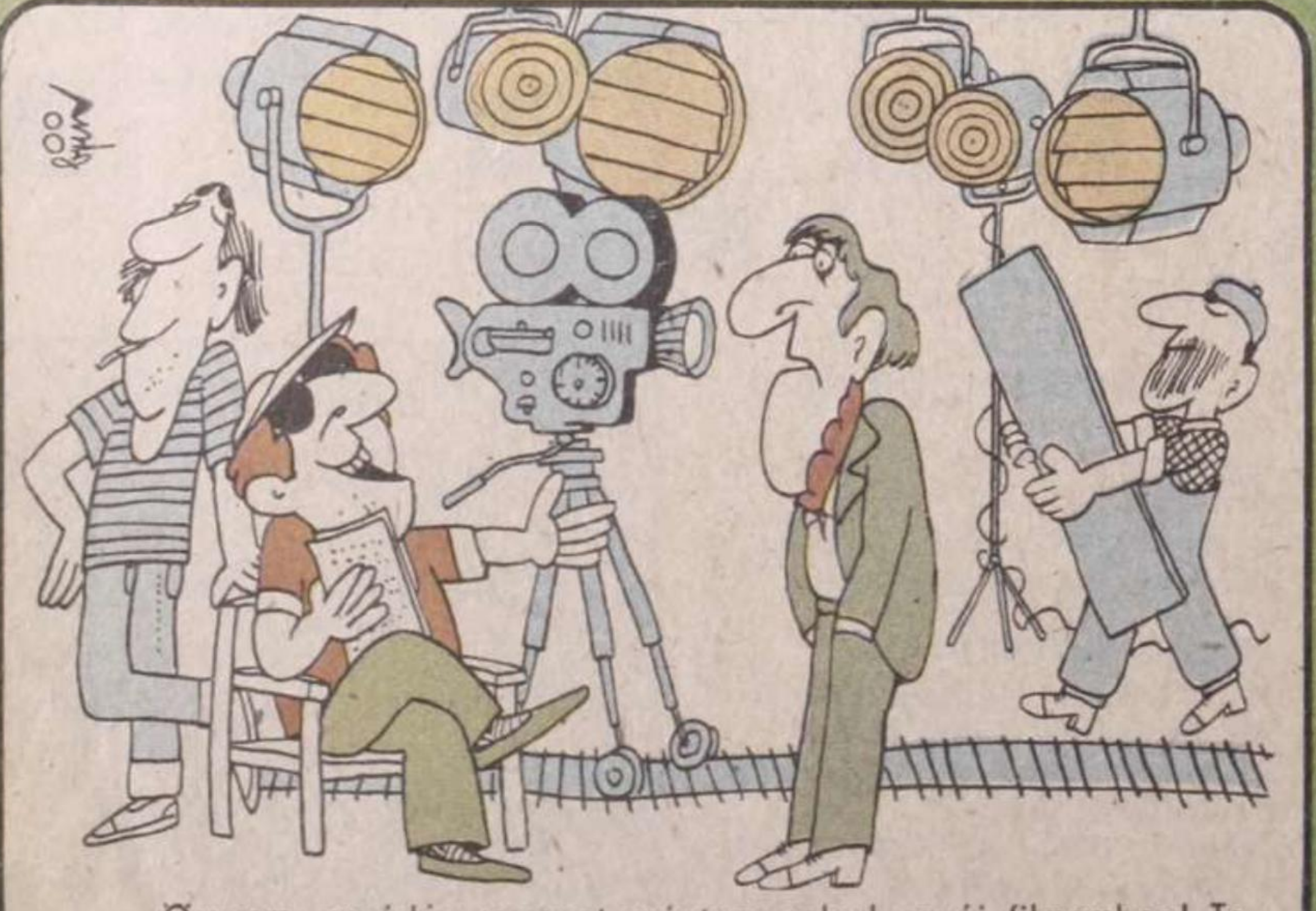

– Öregem, parádés szerepet szántam neked az új filmemben! Te leszel a világhírű francia vendégszínész magyar hangja...

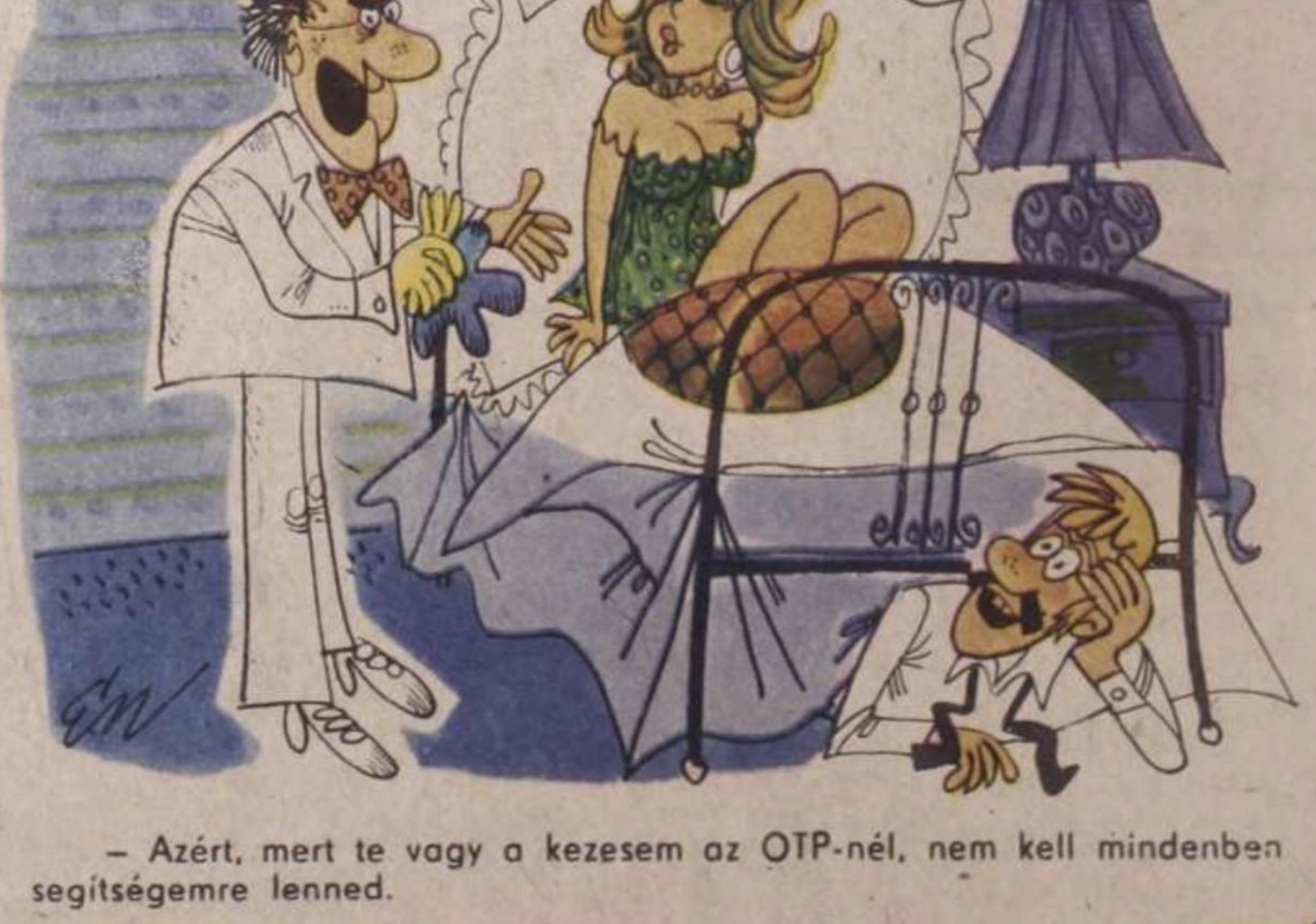

– Azért, mert te vagy a kezesem az OTP-nél, nem kell mindenben segítségemre lenned.